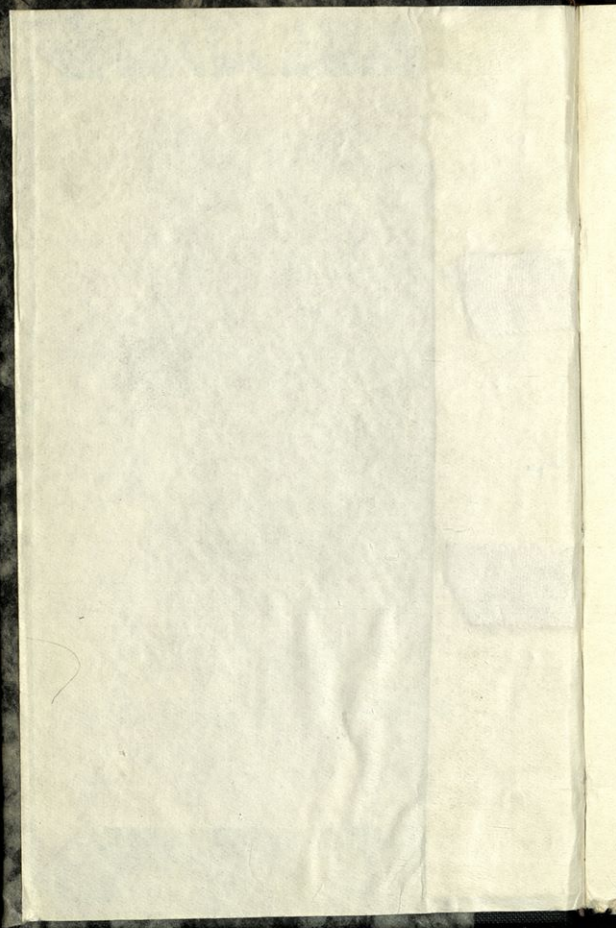

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

282348

Sveti Listi, Berila

in

EVANGELJI

za

nedélje in praznike celega leta

in vse dni svetega posta.

Z navadnimi molitvami pri službi božji.

Veljajo zvezani v platnenem herbtu 52 nov. kr.

V Beču.

V ces. kr. založbi šolskih bukev.

1863.

282348

282348

25. VIII. 1979

N 1017

Pervi del.

Berila in Evangelji

za nedelje celega leta in vse dni svetega posta.

Pervo nedéljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov v 13. poglavju od 11. do 14. verste.

Brátje! vemo, da je že ura, da od spanja vstanemo. Zakaj naše zveličanje je bližje, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prešla, dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela teme, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nehvaležnosti: ampak oblecite Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Lukeža 21, 25—33.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Znamnja bodo na solncu, in mescu in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavaljo strašnega šumenja morja in valóv. In ljudje bodo koperneli od strahú in čakanja tistega; kar imá čez svet priti;

zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedaj bodo vidili Sinú človekovega priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte in povzdignite svoje glave, kajti vaše odrešenje se približuje. In jim je priliko povedal: Pogledjte smokvovo (figovo) drevo, in vse drevesa: kadar že berst poganjajo, veste, da je leto blizo. Takó tudi vi, kadar bote vidili, da se to godí, vedite, da je blizo božje kraljestvo. Resnično vam povem, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne zgodí. Nebó in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugo nedéljo v adventu.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 15,
4—13.*

Bratje! kar koli je pisanega, je v naše podučenje pisano, da po poterpežljivosti in poveseljenju pisem upanje imámo. Bog poterpežljivosti in poveseljenja pa vam daj, da bote med sebój ene misli po Jezusu Kristusu, da z enim sercom, in z enimi ustmi čast dajete Bogú in Očetu Gospóda našega Jezusa Kristusa. Zató sprejemajte se med sebój, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogú v čast. Rečem namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice božje, da bi poterdil obljube očakov, in pa, da bi neverniki Boga zavoljo milosti častili, kakor je pisano: „Zató te bom, Gospód, med neverniki hvalil, in tvojemu imenu pel!“ In zopet reče: „Veselite se, neverniki, z njegovim ljudstvom!“ In zopet: „Hvalite Gospóda vsi neverniki, in povišujte ga vse ljudstva!“ In zopet reče Izaija: „Bo korenina Jesetova, in kateri bo vstal čez nevernike

kraljevat, v njega bodo neverniki upali.“ Bog upanja pa naj vas napolni z vsém veseljem in mirom v verovanju, da obogatite v upanju in moči svetega Duha.

Evangelij svetega Matevža 11, 2—10.

Tisti čas je Janez, ko je v ječi Kristusove dela slišal, dva svojih učencov poslal, in mu je rekel: Si ti, kateri ima priti, ali drugega čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel; Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in vidila. Slepí spregledujejo, hromi hodijo, gobovi se očiščujo, gluhi spreslišujejo, mertvi vstajajo, in ubogim se evangelje oznanuje. In blagor mu, kateri se nad menój ne bo pohujšal. Kadar sta odišla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v puščavo gledat? terst, kterega veter maja? Ali koga ste šli gledat? Človeka v mehko oblečenega? Glejte! kteri se v mehko oblačijo, so v kraljevih hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, še več kakor preroka. Zakaj ta je, od kterega je pisano: Glej! jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pred tebój tvoj pot pripravljal.

Tretjo nedéljo v adventu.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov
4, 4—7.*

Bratje! veselite se vselej v Gospódu; še rečem, veselite se. Vaša pohlevnost bodi znana vsém ljudem;

Gospód je blizo. Nič naj vas ne skerbí; ampak u vsaki reči naj z molitvijo in priporočanjem in zahvaljenjem vaše prošnje znane bodo pred Bogom. In mir božji, kateri ves um preseže, varuj vaše serca in vašo pamet v Kristusu Jezusu.

Evangelii svetega Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, da so ga vprašali: Kdo si ti? In je povedal, in ni tajil, in je povedal: Jaz nesim Kristus. In so ga vprašali: Kaj tedaj? Si ti Elia? In je rekel: Nisem. Si ti prerok? In je odgovoril: Nisem. So mu tedáj rekli: Kdo si pa, da jim odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam od sebe? Reče: Jaz sem glas vpijočega v pušavi; pripravite pot Gospódov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, so bili zmed Farizéjev. In so ga vprašali, in mu rekli: Zakaj tedaj kerščuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekóč: Jaz kerščujem u vodi; v sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, kateri imá za menój priti, kateri je veči od mene, kteremu jaz nisem vreden od čevljev jermenov odvezati. To se je godilo v Betanii na uni strani Jordana, kjer je Janez kerščeval.

Četerto nedéljo v adventu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 4, 1—5.

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivce skrivnost božjih. Tukaj med delivci pa se išče,

da je kdo zvest najden. Meni pa je celó malo mar, da sem po vas ali po drugem človeku sojen; pa tudi sam se ne sodim. Zakáj nič sicer nimam na vesti: toda v tem nesim opravičen; Gospód pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedaj pred časom, dokler Gospód ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo misli sere razodel, in takrat bo vsak hvalo od Bogá imel.

Evangelij svetega Lukeža 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ko je bil Ponci Pilat oblastnik v Judeji, Herod pa četertni oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa četertni oblastnik v Itureji in Trahoniški deželi, in Lizanija četertni oblastnik v Abileni, pod velikima duhovnoma Anom in Kajfom, je Gospód govoril Janezu, Zaharijevemu sinu v puščavi. In je prišel na vso stran Jordansko, in je oznanoval kerst pokore v odpušanje grehov, kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka; Glas upijočega v pušavi: Pripravite pot Gospodovo, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniža; in kar je krivega, bodi ravno, in kar ostrega, gladke pota. In vse človeštvo bo vidilo zveličanje božje.

Predbožični dan.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov
1, 1—6.*

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostol, odločen v evangelje božje, ktero je bil Bog pred obljubil po svojih prerokih v svetih pismih od svojega Sina, (ki

mu je bil rojen po mesu iz Davidovega zaroda, kateri je bil Sin Božji skazan v moči, po Duhu posvečujočem, iz vstajenja od mertvih), Jezusa Kristusa Gospóda našega, po katerem smo prejeli milost in apostolstvo, za vse narode zavoljo njegovega imena pod pokorščino vere spravimo, med katerimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, se je, pred ko sta vkup prišla, znašla noseča od svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanju prikazal, rekóč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k sebi) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega Duha. Rodíla pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svojo ljudstvo od njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Pri maši o polnoči).

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je milost Bogá Zveličarja našega vsem ljudem, kateri nas uči, da se odpovemo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega upanja in častitljivega prihoda velicega Bogá in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, ki je dal sebe za nas, da

bi nas rešil vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govori in opominjaj, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža, 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od Cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet. (To popisovanje je bilo prvo pod Cirinom, oblastnikom v Sirii.) In vsi so šli, da so se popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo se je pa, ko sta tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi porodila. In je porodila svojega pervorojenega sina, in ga je v plenice povila, in položila v jaslá, ker za nje ni bilo prostora v hiši. In pastirji so v tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili pri svoji čredi. In glej! angel Gospodov je stal pri njih, in svetloba božja jih je obsvetila, in so se silno bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanjam vam veliko veselje, katero bo vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospód, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Našli bote dete v plenice povito in v jaslích ležati. In mahom jih je bilo pri angelu množica nebeške vojske, kateri so Bogá hvalili in rekli: Slava (čast) Bogú na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Pri zorni maši.)

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Tita 3, 4—7.

Preljubi! kadar se je dobrota in ljubezen Zveličarja našega Bogá prikazala, nas je, ne iz del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak po svojem usmiljenju zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, ktere ga je v nas obilno vлил po Jezusu Kristusu Zveličarju našem; da bomo ž njegovo milostjo opravičeni deležniki po upanju večnega življenja, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 15—20.

Tisti čas so pastirji med seboj rekli: Pojdimo do Betlehema, in poglejmo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospód na znanje dal. In so hitro prišli, in našli Marijo in Jožefa, in dete v jasliah položeno. Ko so pa vidili, so povedali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, kteri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, in premišljevala v svojem sercu. In pastirji so se vernili in Bogá častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Sveti božični praznik.

(Pri véliki maši.)

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 1, 1—12

Velikokrat in po mnogih potih je nekđaj Bog govoril očakom po prerokih, in zadnjič tiste dni nam je

postavil deležnika vseh reči, po katerem je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba pitja njegovega, in vse z besedo svoje moči nosi, je očiščenje od grehov opravil, in sedi na desnici veličastva na visokosti, in je toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je memo njih dobil. Zakaj kateremu zmed angelov je tedaj rekel: Ti si moj Sin, danes sem te rodil? In zopet: Jaz bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar vpelje Pervorojenega na svet, reče: In vsi angeli božji naj ga molijo. In od angelov sicer reče: Duhove stori svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog, je od vekomaj do vekomaj; palica pravice je palica tvojega kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovražiš: za voljo tega je Bog, tvoj Bog, tebe z oljem veselja bolj pomazal, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospód, si v začetku zemljo uterdil, in nebó je delo tvojih rok. Ona bota prešla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bota postarala, in kakor ogrinjalo jih boš premenil, in bota premenjena; ti pa si zmiraj ravno tisti, in tvoje leta ne bodo minile.

Evangelij svetega Janeza 1, 1—14.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Bogá, kateremu je bilo Janez ime. Ta je prišel v pričevanje, da bi pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni

spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kólikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda jo mesó postala, in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojenega od Očeta, ki je poln milosti in resnice.

V praznik s. Štéfana, pervega mučenika.

Berilo iz djanja apostólskega 6, 8—10 in 7, 54—59.

Tiste dni je Štefan, poln milosti in močí, delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekaj iz shodnice, ktera se imenuje Libertinov, Cirenejev in Aleksandrijanov, in tistih, ki so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s Štefanom; in niso mogli obstati pred modrostjo in duhom, kateri je govoril. — Kadar so pa to slišali, so se vtogotili v svojih sercih, in so z zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetega Duha, se je ozerl v nebó, in je vidil božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odperte, in Sinú človekovega stati na desnici božji. Tedáj so zavpili z velikim glasom, in zatisnili svoje ušesa, in vsi kmali nanj planili. In so ga pahnili iz mesta, in s kamnjem pobijali; in priče so položile svoje oblačila k nogam mledenča, kteremu je bilo ime Savl. In so kamnjali Štéfana, kateri je klical, rekóč: Gospód Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknil in na ves glas vpil, rekóč: Gospód, ne prištevaj jim tega greha. In ko je to izrekel, je zaspal v Gospódu.

Evangelij svetega Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je Jezus rekel pismoukom in farizejem: Glejte! Jaz vam pošiljam preroke i modre in pismarje, in zmed njih bote nekte re bičevali v svojih shodnicah, in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kerv, ktera je prelita na zemlji, od kervi pravičnega Abeljna do kervi Zaharija, sinú Barohijevega, kterega ste umorili med tempeljnom in oltarjem. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ta rod. Jeruzalem! Jeruzalem! ki moriš preroke, in jih kamnjaš, kateri so k tebi poslani; kolikokrat sim hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoje piščeta pod perute, in nesi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta puščena. Zakaj povem vam, nebote me vidili odslej, dokler ne porečete: Češčen bodi, kateri pride v imenu Gospódovem!

V dan svetega Janeza apóstola in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Bogá bojí, bo dobro storil, in kdor se pravičnosti derží, jo bo dosegel, in mu bo na proti prišla, ko častita mati. S kruhom življenja in razuma ga bo pasla, in z vodo zveličanske modrosti ga napajala; in se bo v njem uterdila, in se ne bo ganila. In ga bo ohranila, in ne bo osramoten. In ga bo povišala pri njegovih sosedih, in v sredi zbirališča bo odperla njegove usta, in Gospód ga bo napolnil z duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekel s častitljivim oblačilom.

Z veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in v delu mu bo dal večno ime Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus Petru rekel: Pojdi za menój. Peter se je pa obernil, in je vidil tistega učenca, kterega je Jezus ljubil, kteri je pri večerji tudi na njegovih persih slonel, in je bil rekel: Gospód! kdo je, kteri te bo izdal? Ko je tedáj Peter tega vidil, je rekel Jezusu: Gospód, kaj pa tá? Jezus mu reče: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menój. Razšlo se je tedaj to govorjenje med brati, da tisti učenec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kteri pričuje od tega, in je to pisal, in vemo, da je resnično njegovo pričevanje.

V dan nedolžnih otročičev.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola 14, 1—5.

Tiste dni sim vidil, in glej, jagnje je stalo na gori Sionu, in ž njim njih sto štiri in štirideset tavežent, kteri so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta zapisano na svojih čelih, in sim slišal glas z neba, kakor šum veliko vodá, in kakor glas velicega groma; in glas, kterega sim slišal, je bil kakor citrarjev, kteri na svoje citre citrajo. In so peli nekako novo pesem pred sedežem, in pred čveterimi živalimi in pred staršimi, in nihče

ni mogel peti pesmi razun unih sto in štiri in štirideset tavžent, kateri so bili in odkupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso z ženami ognusili; device namreč so. Ti hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre. Ti so odkupljeni zmed ljudi pervine Bogú in Jagnjetu, in v njih ustih se ni našla laž; zakaj brez madeža so pred stolom božjim.

Evangelij svetega Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v spanju prikazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herod bo dete iskal, da bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je uganil v Egipt. In je bil ondi do Herodove smerti; da se je dopolnilo, kar je Gospód govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sim poklical svojega Sina. Ko je tedaj Herod vidil, da je po modrih zapeljan, se je silno razserdil, in je poslal in pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v Betlehemu in u vseh njegovih pokrajnah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil od modrih izprašal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorenjeno po Jeremii preroku, ki pravi: Glas se je slišal v Rami, jok in veliki krik, Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.

V nedéljo pred novim letom.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhin, se ne loči od sužnjega, desiravno je gospodár vsega, ampak je pod

varhi in oskerbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, sužnji pod pervim ukom sveta. Kadar je pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, in podverženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili pod postavo, da posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha svojega Sina u vaše serca, kateri vpije: Aba, Oče! Zavoljo tega zdaj ni več suženj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetega Lukeža 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova mati, čudila temu, kar se je od njega govorilo. In Simeon jih je žegnal (blagoslovil) in rekel Marii, njegovi materi: Glej! ta je postavljen v padec, in u vstajenje mnogih v Izraelu; in znamnje, zoper katero se bo govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih serc. In je bila prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega roda; ta je bila zeló v letih, in je po svojem devištvu živela s svojim možem sedem let. In ta vdova je bila pri štiri in osemdesetih letih, ktera ni šla od tempeljna, in je s postom in molitvami noč in dan Bogú služila. In ona je ravno tisto uro tje prišla, in je Gospóda častila, in od njega govorila vsem, kateri so čakali Izraelovega odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospódovi, so se vernili v Galilejo v svoje mesto Nazaret. Dete pa je raslo, in močno prihajalo, polno modrosti, in božja milost je bila v njem.

V dan svetega Silvestra papeža.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Timoteja
4, 1—8.*

Preljubi! zapričujem pred Bogom in Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in mertve v svojem prihodu in svojem kraljestvu: oznanúj besedo, ne jenjaj, bodi si priložno ali nepriložno, prepričúj, prosí, svári z vsem poterpljenjem in ukom. Zakáj prišel bo čas, ko zdravega uka ne bodo terpeli, ampak si bodo po svojih željah učeníke izbirali, kakor jih bodo učesa serbele; in bodo od resnice učesa odvráčali, k basnim pa se obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi delo evangelista, spolnuj svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč sim že darovan, in čas moje razveze je blizo. Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo dal Gospód, pravični sodník, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelí svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče u vaših rokah; in vi bodité enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospóda, kdaj se bo vernil od zenitnine, da mu, kadar pride in poterka, mahom odpró! Blagor tistim hlapcom, ktere gospód, kadar pride, najde, da čujejo! Resnično vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcom. To pa vedite, da ko bi hišni gospodár vedil, katero uro

tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljene, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

Berilo in evangelje osmega dneva po Kristusovem rojstvu sta tista, kakor božični praznik pri zorni maši, str. 8.

V novega leta dan.

ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je itd. (kakor sveti božični praznik, pri maši o polnoči, stran 6.)

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, da je bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, katero je bilo imenovano po angelu, prej ko bil spočet v maternem telésu.

V nedéljo pred razglašenjem Gospódovim.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhin itd. (kakor v nedeljo pred novim letom, stran 13).

Evangelij svetega Matevža 2, 19—23.

Tisti čas, kadar je bil Herod umerl, glej! se je angel Gospodov Jožefu v spanju prikazal v Egiptu, rekóč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na izraelsko zemljo, zakaj pomerli so, kateri so detetu po življenju stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namesto Heroda svojega očeta, se je bal tje iti: in v spanju opomnjen se je uganil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kteremu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po prerokih, da bode Nazarejčan imenovan.

V praznik častitega razglašanja Gospódovega ali v svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

Vstani Jeruzalem! hodi razsvetljen: ker prišla je tvoja luč, in čast Gospódova nad tebój vzhaja. Zakaj glejte, tema bo zemljo pokrivala, in noč ljudstva; nad tebój pa bo Gospód izšel, in njegova čast se bo v tebi vidila. Narodi bodo v tvoji luči hodili, in kralji v svetlobi tvojega vzhoda. Vzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi ti so se zbrali in so k tebi prišli; tvoji sinovi bodo od deleč prišli, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani izrejene. Takrat boš poln veselja; tvoje serce se bo čudilo in razširilo, kadar se preoberne množica primorcev k tebi, in moč narodov k tebi pride. Kamele te bodo, kakor povodenj, zagernile, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo iz Sabe prišli, ter zlatá in kadila prinesli, in hvalo Gospódovo oznanovali.

Evangelij svetega Matevža 2, 1—12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Heroda, glej! so prišli modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekóč: Kde je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj vidili smo njegovo zvezdo na Jutrovem, in smo ga prišli molit. Herod kralj pa, ko je to slišal, se je prestrašil, in ves Jeruzalem ž njim. In je sklical vse više duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano po preroku: In ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor naj manjše med koleni Judovimi: zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Izrael. Tedaj je Herod modre skrivaj poklical, in jih je skerbno izpraševal (za) čas, v katerem se jim je zvezda prikazala. In jih je poslal v Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skerbno poprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jaz grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, katero so vidili na Jutrovem, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kder je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugleдали, so se silno obveselili. In so šli v hišo, in so našli dete z Marijo njegovo materjo, ter so (prednj) padli in ga molili (*tukej se poklekne*); in so odperli svoje zaklade, in mu darovali zlatá, kadila in mire. In ko so v spanju odgovor prejeli, ne verniti se k Herodu, so se po drugem potu vernili v svojo deželo.

Pervo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 12, 1—5.

Bratje! prosim vas pri usmiljenju Božjem, da svoje telesa daste v živ, svet in Bogú dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se s ponovljenjem svojega uma, da spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsem, kateri so med vami: Nikár bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernemu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo v Kristusu, slehern pa smo eden družega udje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 42—52.

Kadar je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegóvi stariši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko so dnevi pretekli, in so nazaj šli, je ostal mladenč Jezus v Jeruzalemu, in njegovi stariši tega niso vedili. Menili so pa, da je pri družini, in so šli dan hodá, in so ga iskali med žlahto in znanci. In ko ga niso našli, so se vernili v Jeruzalem, in so ga iskali. In prigodilo se je, da so ga tretji dan v tempeljnu našli sedeti v sredi učenikov, jih poslušati in popraševati. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin, zakaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo

iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In je ž njima šel in prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rastel v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogú in pri ljudeh.

Drugo nedéljjo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 12, 6—16.

Bratje! po milosti, ktera nam ja dana, imamo razne darove: ali prerokovanje, po meri vere; ali službo, v služenju; ali kdor uči, v učenju; kdor opominja, v opominjanju; kdor podeljuje, v priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skerbi; kdor usmiljenje skazuje, u veselju. Ljubezen bodi brez hinavščine, sovražite hudo, deržite se dobrega. Z bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. S poštovanjem pridite eden drugemu naproti. Ne bodite leni v oskerbovanju; bodite goreči v duhu; služite Gospódu; v upanju bodite veseli, v nadlógi poterpežljivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podeljajte; tuje radi sprejemajte. Dobro jim želite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikár ne kolnite. Veselite se z veselimi, in jokajte z jokajočimi. Bodite ene misli med seboj; nikár si visokih rečí ne domišljajte, ampak k nizkim se ponižajte.

Evangelij svetega Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v Kani Galilejski, in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je

vina zmanjkalo, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so deržali po dve al tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče z vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina u vino spremenjeno vodo pokusil, in ni vedel od kod je, (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedili), pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek da dobro vino poprej, in kadar se napijejo, tedaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so v njega verovali.

Tretjo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 12, 16—21.

Bratje! ne bodite sami pri sebi modri. Nikomur ne vračujte hudega za hudo; prizadevajte si za dobro, ne le pred Bogom, ampak tudi pred vsimi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor na vas leži, imejte mir z vsemi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor (božji) jezi. Zakaj pisano je: Meni gre maščevanje, jaz bom povernil, reče Gospód. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejen, daj mu piti. Zakaj če to storiš, mu boš žerjavco na glavo nosil. Ne daj se hudemu premagati, temuč premagaj hudo z dobrim.

Evangelij svetega Matevža 8, 1—13.

Tisti čas, kadar je Jezus z gore šel, je veliko množic za njim šlo. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospód! ako hočeš, moreš me očistiti. In Jezus je stegnil roko, in se ga je doteknil, rekóč: Hočem, bodi očiščen. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, da nikomur ne poveš; temuč pojdi, in skaži se duhovnu, in opravi dar, ktereга je Mozes zapovedal, njim v pričevanje. Kadar je pa v Kafarnavm šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospód! moj hlapec leži doma mertvo-uden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovorí in reče: Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imám vojščake pod sebjó, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in je rekel (tem), kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nisem v Izraelu našel. Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četerto nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 13, 8—10.

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razun tega, da se med sebój ljubite; kdor namreč bližnjega ljubi, je postavo dopolnil. Zakaj to: Ne prešestvaj, ne ubijaj, ne kradi, ne govori krivega pričevanja, ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je v teh besedah zapopadena: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe? Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Spolnjenje postave tedaj je ljubezen.

Evangeli svetega Matevža 8, 23—27.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik viháar je vstal na morju, tako da so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k njemu pristopili, in so ga zbudili, rekóč: Gospód! otmi nas, ginemo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, malo-verní? Tedaj je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihóta. Ljudje pa so se čudili, rekóč: Kdo je ta, da so mu pokorní vetrovi in morje?

Peto nedéljo po razglašenju Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Kološanov 3, 12—17.

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni božji, sveti in ljubi, preserčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Poterpíte eden drugega, in odpuščajte si med sebój, če imá kdo čez koga pri-

tožbo; kakor je Gospód vam odpustil, tudi vi! Pred vsem tem pa imejte ljubezen, ktera je vez popolnosti, in mir Kristusov naj gospoduje u vaših sercih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telésu; in bodite hvaležni. Beséda Kristusova naj prebiva obilno med vami, z vso modrostjo; učite in opominjajte se med sebjó s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi pojte Bogú veseli v svojih sercih. Vse, kar koli delate z besedo ali v djanju, vse storite v imenu Gospóda Jezusa Kristusa, in zahvalite Bogá in Očeta po Jezusu Kristusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 13, 24—30

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kteri je dobro seme usejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, in je prisejal ljulike med pšenico, in je odišel. Ko je pa zelenje zrastlo, in sad storilo, tedaj se je tudi ljulika prikazala. Pristopili so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospód! ali nisi dobrega semena usejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljuliko? In jim reče: Sovražen človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš (li), da gremo, in jo poberemo? In reče: Nikár, da kje ljuliko pobiraje ž njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času porečem ženjicam: Poberite najprej ljuliko, in jo povežite v snopke, da se sežge, pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Sesto nedéljje po razglašenju Gospódovem.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Tesaloničanov
1, 2—10.*

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogú za vas vse, in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah, in pomnimo djanja vaše vere, in truda, in ljubezni, in potpežljivosti v upanju v Gospóda našega Jezusa Kristusa pred Bogom in Očetom našim; ko vemo, ljubi bratje, da je od Bogá vaše izvoljenje, ker naš evangeli ni bil le v besedi pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem Duhu, in u veliki obilnosti, kakor veste, kakošni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste posnemavci naši in Gospódovi postali, ker ste besedo sprejeli u velikih nadlogoh z veseljem svetega Duha; tako ste podoba postali vsim vernim v Macedonii in v Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospódova ne le po Macedonii in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, katero imate v Bogá, takó, da nam ni treba kaj govoriti. Saj sami od nas oznanujejo, kako smo bili pri vas sprejeti, in kako ste se od malikov k Bogú obernili, služiti živemu in pravemu Bogú, in čakati njegovega Sina z nebes, (kterega je od mertvih obudil), Jezusa, kateri nas je otél prihodnji jezi.

Evangelij svetega Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zernu, katero je človek vzel, in na svojo njivo usejal. Ktero je sicer naj manjše zmed vsih semen; kadar pa zraste, je večje, kakor vse zeliša, in je drevo, tako da ptice spod neba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govo-

ril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ktereга je žena vzela, in vmesila med tri polovnike moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah, in brez prilik jim ni govoril, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Odperl bom v prilikah svoje usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Pervo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 9, 24—27; in 10, 1—5.

Bratje! ne veste li, da tisti, kateri v ograji tekó, vsi sicer tekó, pa le eden stavo dobí? Takó tecite, da jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje skuša, se vsega zderží, in oni sicer, da strohljivo krono prejmejo, mi pa nestrohljivo. Jaz tedaj tako tečem, ne kakor nepremišljeno, se takó bojujem, ne kakor da bi po vetru mahal; ampak terem svoje teló, in v sužnost devam, da ko druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem namreč, bratje, da bi ne vedili, da so naši očetje vsi pod oblakom bili, in vsi skozi morje šli, in so bili vsi v Mojzesa kerščeni v oblaku in v morju, in so vsi eno duhovno jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, (pili so pa iz duhovne skale, ktera je za njimi hodila; skala pa je bila Kristus); ali njih več ni bilo Bogú prijetnih.

Evangelij svetega Matevža 20, 1—16.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj šel najemat de-

lavcev v svoj vinograd. Kadar je pa delavcev najel po denarju na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri je izišel, in vidil drugih na tergu brez dela stati, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Sopet je izišel ob šesti in deveti uri, in je ravno takó storil. Okoli enajstih pa je izišel, in našel drugih postajati, in jim reče: Kaj stojite tukaj brez dela vés dan? Mu rekó: Ker nas ni nihče najel. Jim reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd. Kadar se je pa večer storil, reče gospodar vinograda svojemu hišniku: Pokliči delavce, in daj jim plačilo, in začnji od poslednih do prvih. Prišli so tedaj, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prejeli vsak po denarju. Ko so pa tudi prvi prišli, so menili, da bodo več prejeli; pa tudi oni so po denarju dobili. In ko so ga dobili, so goderljali nad hišnim gospodarjem, rekóč: Le-ti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo težo dneva in vročino prenesli. On pa je odgovoril in rekel enemu zmed njih: Prijatelj! ne delam ti krivice: ali se nisi za denar z menoj pogodil? Vzemi, kar je tvojega in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni perpuščeno storiti, kar hočem? Je li tvoje okó hudobno, ker sem jaz dober? Takó bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedéljo.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
11, 19—33; in 12, 1—9.*

Bratje! radi poterpite nespametne, ker ste sami pametni. Preterpite namreč, ako vas kdo sužnje stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo po-
višuje, ako vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa, (po nespameti govorím), si tudi jaz upam. Hebreji so, jaz tudi, Izraelci so, jaz tudi; zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pameten rečem), jaz še več; sem bil v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov sem jih petkrat po štirideset, eno manj prejel. Trikrat sem bil s šibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je z menój barka razbila, noč in dan sem bil v globočini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih na samoti, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnjivimi brati; v trudu in terpeži, v mnogem čuvanju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti. Zravno tega, kar je zunanjšega, imám svoje vsakdanje opravke in skerb za vse cerkve. Kdo oslabí, pa bi jaz ne oslabel? Kdo se pohujša, pa bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kteri je hvaljen vekomaj, ve, da ne lažem. Namestnik kralja Areta v Damašku je Damaško mesto z varhi obdal, da bi me vjel; ali skozi okno sem bil v košu po zidu spuščén, in tako sem ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga), bom prišel do prikazen in razodenj Gospódovih. Vem človeka v Kristusu, kteri je bil pred štirinajst leti (ali v telesu, ali

zunaj telesa, ne vem, Bog ve), zamaknjen v tretje nebó. In vem tacega človeka, da je bil (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne vem, Bog ve), zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, katerih človeku ni pripuščeno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razun svojih slabost. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil ne-spameten, ker bi resnico govoril; zderžujem se pa, da kdo več od mene ne misli, kakor kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In da se zavoljo velicega razodenja ne prevzamem, mi je dano želo mojega mesá, služabnik satanov, da me bije. Za tega voljo sem trikrat Gospóda prosil, da hi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja milost, ker moč se v slabosti popolnoma skaže. Rad se bom tedaj hvalil svojih slabost, da prebiva v meni moč Kristusova.

Evangelii svetega Lukeža 8, 4—15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sešla, in so iz mest k Jezusu hiteli, je v priliki rekel: Sejavec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice spod nebá so ga pozobale. In drugo je padlo na škalo; in kadár je pognalo, je usahmulo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med ternje, in ternje, ki je ž njim vred raslo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo; in je raslo, in storerilo stoteren sad. Kadar je to rekel, je zaupil: Kdor imá ušesa za poslušanje, naj posluša. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on jim je rekel: Vam je dano vediti skrivnosti božjega kraljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je božja beseda. Kteri so pa poleg pota, so

tisti, kateri poslušajo; zatém pride hudič, in vzame besedo iz njih serca, da verujoči niso zveličani. Kteri so pa na skali, so tisti, kateri kadar slišijo, z veseljem besedo sprejmejo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo, in ob času skušnjave odstopijo. Ktero je pa med ternje padlo, so tisti, kateri so slišali, in gredo, pa se od skerbi in bogatstva, in sladnosti življenja zadušé, in ne obrodijo sadú. Ktero je pa v dobri zemlji, so tisti, kateri besedo slišijo in jo v dobrem in naj boljšem sercu ohranijo, in sad obrodijo v poterpljenju.

Tretjo predpepelnično nedéljo.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
13, 1—13.*

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko bučéč bron, ali zvonéč zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedil vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, takó da bi goré prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisem. In ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, da bi zgorelo, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ne zavida, ne ravna napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice: vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prinese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokvanja minule, in jeziki jenjali, in učenost prejšla. Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nedoveršenega. Ko som bil otrok, sem govoril po otročje, umel po otročje,

mislil po otročje; kar sim pa mož, sem opustil, kar je bilo otročjega. Zdaj vidimo skozi zerkalo, kakor v uganjki: takrat pa bomo vidili z obličja v obličje. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sem bil sam spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; naj večja pa med temi je ljubezen.

Evangelij svetega Lukeža 18, 31—43.

Tisti čas je Jezus dvanajstere k sebi vzel, in jim je rekel: Glejte! gremo gori v Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinú človekovega po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom, in bo zasramovan, in bičan in opljuvan; in potem, ko ga bodo bičali, ga bodo umorili; in tretji dan bo (od mertvih) vstal. In oní tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Prigodilo se je pa, ko se je Jerihu približal, je neki slepec sedel poleg pota, in je vbo-gaimé prosil. In ko je slišal množico memo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da Jezus Nazarenski memo gre. In je vpil rekóč: Jezus sin Davidov! usmili se me. In spredaj gredoči so ga svarili, da naj molčí. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstal, in ga je rekel k sebi pripeljati. In kadar se je približal, ga je vprašal, rekóč: Kaj hočeš, da ti storim? On pa je rekel: Gospód, da vidim. In Jezus mu je rekel: „Spreglej, tvoja vera ti je pomagala“. In mahom je spregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogú hvalo dajalo.

Pepelníčno sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12—19.

To reče Gospód: Spreobrnite se k meni iz vsega svojega serca, s postom, z jokom, in žalovanjem. In pretergajte svoje serca, ne pa svojih oblačil, in spreobrnite se k Gospódu svojemu Bogú, ker je dobrotljiv in milostiv, poterpežljiv in velikega usmiljenja, in hudo premagajoč. Kdo ve, če se ne bo obernil in prizanesel, in spet dal blagoslov, (da bote mogli prinesti) jedni in pitni dar Gospódu svojemu Bogú? Trobite s trobento na Siona, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očiščujte zbor, zberite stare, pripeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojega hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in oltarjem naj plakajo duhovni, služabniki Gospódovi, in rečejo: Zanesi Gospód, zanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svojega dela v zasmehovanje, da bi nad njimi neverniki gospodovali. Zakáj bi se med narodi reklo: Kde je njih Bog? Tedaj se bo Gospód za svojo deželo vnel, in bo svojemu ljudstvu zanesel. In Gospód je odgovoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glejte, jaz vam bom poslal žita, vina in olja, in bote nasiteni ž njim; in vas ne bom več dajal nevernikom v sramoto, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 6, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdijo namreč svoje obraze, da bi ljudje vidili, da se postijo. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo glavo, in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje vidili, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na

skrivném; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil. Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj končá, in kder jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne končá ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce.

V četrtek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

Tisti čas je bil Ecekija na smert bolán, in pride k njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospód: Oskerbi svojo hišo, zakaj umerl boš, in ne več živel! In Ecekija oberne svoj obraz v steno, in moli k Gospódu, ter reče: Prosim Gospód! spomni se vsaj, kako sem hodil pred tebój, v resnici in s prav dobrim sercem, in sem delal, kar je dobro v tvojih očeh. In Ecekija britko joka. Tedaj je Gospód Izaiju govoril rekoč: Pojdi, in reci Ecekiju: To govori Gospód, Bog tvojega očeta Davida: Slišal sem tvojo molitev, in vidil tvoje solze; glej, pridal bom tvojemu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskega kralja tebe in to mesto, in ga, bom varoval, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 8, 5—13.

Tisti čas, kadar je Jezus v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče:

Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride: in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, toliko vere nisem v Izraelu našel! Povem vam pa, da jh bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unajno temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! in hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V petek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1—9.

To reče Gospód Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta poyzdiguje svoj glas, in oznanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, in hiši Jakopovi njene grehe. Od dne do dne me iščejo, in hočejo znati moje pote; kakor ljudstvo, ktero dela pravico, in zapoved svojega Boga ni zapustilo, iščejo pri meni pravičnih postáv, in se hočejo Bogú približati. Zakáj smo se postili, pa nisi pogledal; ponižali svoje duše, pa ti ni bilo mar? Glejte! v dan svojega posta delate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v pravdah in prepirih se postite, in bijete s pestjo neusmiljeno. Ne postite se, kakor do zdaj, da bi se slišalo na visokem vaše vpitje. Je mar to post, kterega sem si izvolil, da človek čez dan svoj život

tare, da svojo glavo obeša, na ostrem in v pepelu leži? Boš li to imenoval post, in Gospódu prijeten dan? Añ ni bolj to post, kterega sem si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, ktere težé; izpusti poterte, in raztrí vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi uboge in ubežne v svojo hišo; kadar nagega vidiš, ga pokrij, in ne zaničuj svojega mesa. Tedáj bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmalo po prišlo tvoje zdravje; tvoja pravica pojde pred tebój, in Gospódova čast te bo obdala. Takrat boš klical, in Gospód bo uslišal; vpil boš, in poreče: „Vidiš, tukaj sem; ker sem usmiljen Gospód tvoj Bog.“

Evangelij svetega Matevža 5, 43—48, in 6, 1—6.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Slišali ste, de je rečeno: Ljubi svojega bližnjega, in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam velim: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storite, kateri vas sovražijo, in molite zanje, kateri vas preganjajo in obrekujejo; da bote otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kateri daje svojemu solacu sijati na dobre in hudobne, in daje deževati na pravične in krivične. Zakáj, ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo, kakošno plačilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi mitničarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi malikovavci? Bote tedáj popolnoma, kakor je vaš Oče nebeški popolnoma. Glejte, da svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, da bi vas vidili; sicer ne bote imeli plačila pri svojem Očetu, kateri je v nebesih. Kadar tedáj vbogajme daješ, ne trobi pred sebój, kakor hinavci delajo po shodnicah in po terjih, da bi od ljudje hvalili. Resnično vam povem, prejeli

so svoje plačilo. Kadar pa vbogajmé daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja milošina na skrivnem, in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil. In Kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v shodnicah i na voglih potov stoje in molijo, da bi jih ljudje vidili. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, zapri duri, in moli svojega Očeta na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil.

V soboto po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To reče Gospód Bog: Ako veržeš železje od sebe, in jenjaš iztegovati svoj perst, in govoriti, kar je krivično: ako izliješ pred lačnim svoje serce, in stiskanega nasitiš: ti bo v temi luč zasvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospód ti bo pokoj dal vselej, in bo tvojo dušo s svetlobo napolnil; bo tvoje kosti okrepčal, ter boš kakor namočen vert, in kakor tekóč studenec, kteremu vode ne zmanjka. In po tebi bo sozidano, kar je veliko let pusto ležalo; boš podloge rodovini in rodovini uterdil, in boš imenovan zagrajavec verzel in premenec stez v prebivališča. Ako odverneš od sobote svojo nogó, da ne izpolniš svoje volje moj sveti dan, in imenuješ soboto zaželjen in Gospódu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, da ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, da bi (hudo) govoril: potlej se boš v Gospódu veselil, te bom povišal čez vse visokosti na zemlji, in ti dal vživati del Jakopa, očeta tvojega, zakaj Gospodove usta so govorile.

Evangelij svetega Marka 6, 47—56.

Tisti čas, kadar se je bil večer storil, je bil čoln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je vidil svoje učence truditi se z veslanjem, (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k njim gredóč po morju, in je hotel memo njih iti. Oní pa, ko so ga vidili hoditi po morju, so menili, da je prikazen, in so zavpili. Zakáj vsi so ga vidili, in so se prestrašili. In berž jih je ogovoril in jim je rekel: Zaupajte! jaz sem; nikár se ne bojte. In stopil je v čoln k njim, in veter je nehal. In še bolj so stermeli. Niso namreč umeli od kruhov; zakáj njih serce je bilo oslepljeno. In so se prepeljali, in so prišli na Genezareško, in so v kraj vstavili. In, ko so iz čolna stopili, so ga precej spoznali. In so obtekali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah donašati, kjer so slišali, da je on. In kamor koli je šel, u vasí in v terge ali v mesta, so bolnike na ulice pokladali, in ga prosili, da naj se vsaj roba njegova oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je dotaknilo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedéljo v postu.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 6,
1—10.*

Bratje! opominjamo vas, da milosti od Bogá nepri-
doma ne prejmete. Govorí namreč: Ob prijetnem času
sem te uslišal, in vdan zvelič anja sem ti pomagal, Glejte,

zdaj je prijetni čas ; glejte, zdaj je dan zveličanja ! Nikomur ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba ne zaničuje ; ampak u vseh rečeh se skažimo božje služabnike u velikem poterpljenju, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v puntih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v svetem Duhu, v ljubezni brez hinavščine, v besedi resnice, v moči Božji, z orožjem pravice na desni in na levi, pri časti in nečasti, pri nepoštenju in dobrem imenu, kakor zapeljivci, pa vender resnični, kakor neznani, pa vender znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni, pa vender ne umorjeni, kakor žalostni, vender pa vselej veseli, kakor ubogi, pa vender jih veliko obogatimo, kakor da bi nič ne imeli, pa vender vse posedamo.

Evangelij svetega Matevža 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus po Duhu v pušavo peljan, da bi ga hudič skušal. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k njemu stopil in rekel: Ako si Sin božji, reci, da naj bodo ti kamni kruh. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le ob kruhu, ampak ob vsaki besedi, ktera pride iz ust božjih. Tedaj ga vzame hudič s seboj v sveto mesto, in ga postavi na verh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, spusti se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo ob kamen ne zadeneš. Jezus mu je rekel: Sopot je pisano: Ne skušaj Gospóda svojega Bogá. Spet ga hudič vzame seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vse kraljestva sveta in njih veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me)

padeš in me moliš. Tedáj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospóda svojega Bogá moli, in njemu samemu služi. Tedáj ga je hudíč popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli.

V pondélek po I. nedélji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

To reče Gospód Bog! Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obišče pastír svojo čedo, kadár je v sredi svojih razkropljenih ovác: tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vseh strani, kamor so se razzgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom zmed ljudstev, in iz dežel jih zbral, in jih pripeljal v njih deželo, in jih pasel na izraelskih gorah pri potokih in na vseh selih dežele. Na naj boljših pašah jih bom pasel, na visocih gorah izraelskih bodo njih spašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tolstih pašah se bodo pasle v izraelskih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce, in jaz jih bom počivat vodil, reče Gospód Bog. Zgubljeno bom poiskal, zbegano zavernil, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Materža 23, 31—46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli ž njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo ločil, kakor pastír loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo

na njegovi desnici: Pojdite blaženi mojega Očeta! posedite kraljestvo, ktero vam je pripravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sem bil, in ste mi dali jesti; žejen sem bil, in ste mi dali piti: tujec sem bil, in ste me pod streho vzeli; nag sem bil, in ste me oblekli; bolán sem bil, in ste me obiskali; v ječi sem bil, in ste k meni prišli. Tedáj mu bodo pravični odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te vidili lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili? Kdaj smo te pa vidili tujega, in smo te pod streho vzeli? ali nagega, in smo te obleki? Ali kdaj smo te vidili bolnega, ali v ječi, in smo k tebi prišli? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kar ste storili kteremu mojih naj manjših bratov, ste meni storili! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se spred mene, prekleti! u večni ogenj, kateri je pripravljen hudíču in njegovim angelom! Zakaj lačen sem bil, pa mi niste dali jesti; žejin sem bil, pa mi niste dali piti: tuj sem bil, pa me niste pod streho vzeli; nag sem bil, pa me niste oblekli; bolen in v ječi, pa me niste obiskali. Tedáj mu bodo tudi oni odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te vidili lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, pa ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekóč: Resnično vam povem, kar niste storili kteremu naj manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo u večno terpljenje; pravični pa u večno življenje.

V torek po 1. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 1—6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok: rekoč: Iščite Gospóda, dokler se more najti; kličite k njemu, dokler je blizo. Naj zapusti hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se verne h Gospódu, in se ga bo usmiliti, in k našemu Bogu, ker je velicega usmiljenja. Zakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaše pota niso moje pota, reče Gospód; ampak kolikor je nebó višje od zemlje, toliko višje so moje pota od vaših pot, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg od neba, in se več gor ne verne, ampak napoji zemljo, in jo namoči, in stori, da rodi, in dá seme sejavcu, in kruh jedcu: takó bo moja beseda, ktera pride iz mojih ust; ne bo se vernila prazna k meni, ampak bo storila, kar koli hočem, in bo teknila v to, za kar jo pošljem, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, kadar je Jezus v Jeruzalem šel, je bilo vse mesto po koncu, rekóč: Kdo je ta? Mnóžice pa so rekle: Ta je Jezus prerok iz Nazareta na Galilejskem. In Jezus je šel v tempelj božji, in je izgnal vse, kateri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in je zvernul mize menjavcom, in stole tistim, kateri so golobe prodajali. In jim je rekel: Pisano je: Moja hiša se hiša molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In pristopili so k njemu v tempeljnu slepi in kruljevi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji vidili čudeže, ktere je delal, in otroke, kateri so v tempeljnu vpili, rekóč: Hozana sinu Davido-

vemu! so se razjezili, in so mu rekli: Ali slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa da; ali niste nikoli brali: iz ust otrok in sesajočih si si hvalo napravil? In jih je popustil, in je šel iz mesta v Betanijo, in je tam ostal.

V sredo po 1. nedélji ali kvaterno sredo v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 19, 3—8.

Tiste dni pride Elija v Berzabejo Judovo, in pusti tam svojega hlapca, in gre v puščavo en dan hodá. In kadar tje pride, in sede pod brin, si želí umreti, in reče: Dosti mi je, Gospód! vzemi mojo dušo; ker nisem boljši, kakor moji očetje. In se vleže in zaspí v senci brina. In glej! angel Gospódov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozerl, in glej, pri njegovi glavi je pod pepelom pečen kruh in posoda vode. Tedaj jé in pije, in spet zaspí. In angel Gospódov se spet verne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, jé in pije, in v moči te jedi bodi štirideset dni in štirideset nočí do Horeba božje gore.

Evangelij svetega Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev Jezusu odgovorili rekóč: Učeník! znamnje bi radi od tebe vidili. On je odgovoril in jim rekel: Hudo-ben in prešesten rod znamnja išče! Pa znamnje se mu ne bo dalo, razun znamnja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri nočí; ravno tako bo Sin človekov v sercu zemlje tri dni in tri nočí. Možje in Niniv-

ljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanovanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukej. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi s tem rodом, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonove modrosti; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je pa nečisti duh izišel iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ga ne najde. Tedaj pravi: Vernil se bom v svojo hišo, iz ktere sem šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si priduzi sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujša, kakor prva. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunej stali, in so želeli ž njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stojé zunej, in te išejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko stegnil na svoje učence, rekóč: Glejte — moja mati in moji bratje. Zakaj kdorkoli storí voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V čertek po 1. nedélji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 1—9.

Tiste dni je govoril Gospód k meni, rekóč; Zakáj imate med sebój v deželi izraelski to priliko za pregovor,

rekóč: Očetje so jedli kisel grozů, in otroci imajo skomiro v zobeh? Kakor resnično jaz živim, reče Gospód Bog, več ne bo ta prilika pregovor na Izraelskem. Glej, vse duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, ktera greši, tista bo umerla. Kdor je pravičen, in prav in po pravici dela, in ne jé na gorah: in svojih očí ne vzdiguje v malike hiše Israelove; ne oskruni žene svojega bližnjega, in ne gre k ženi o mesečnem času; in nikogar ne žali, zastavo dolžniku nazáj da, ničesar po sili ne vzame; svojega kruha lačnemu podeljuje, in nagega oblači; na obrest ne posojuje, in več ne jemlje; svojo roko odvráča od krivice, in pravično sodbo dela med človekom in človekom; po mojih zapovedih hodi, in moje povelja ohrani, da dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel, in se je uganil v kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekóč: Usmili se me, Gospód, sin Davidov! moja hči veliko terpi od hudíča. On pa ji ni besede odgovoril. In njegovi učenci so pristopili, in ga prosili, rekóč: Odpravi jo, ker za nami vpije. On pa je odgovoril in rekel: Nisem poslán, kakor le k zgubljenim ovcam Israelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekóč: Gospód! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokom, in ga psom metati. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospód! saj tudi psički jedó drobtine, ktere padajo od mize njih gospódom. Tedáj je Jezus odgovoril, in ji rekel: O žena! velika je tvoja

vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V petek po I. nedélji ali kvaterni petek v postu.

Beriš iz Ezehiela preroka 18, 20—28.

To reče Gospód Bog: Duša, ktera je grešila, tista bo umerla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičnega bo nad njim, in krivica krivičnega bo nad njim. Ako pa pravični pokoro storí za vse grehe, ktere je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel, in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je delal, bo živel. Hočem li smert hudobnega, pravi Gospód Bog, in ne veliko bolj, da se spreoberne od svojih zlobnih potov in živí? Če pa pravični odstopi od svoje pravice in dela hudobijo po vseh gnjusobah, ktere je hudobni vaje delati, bo mar živel? Nobeno njegovih pravičnih del, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo, zavoljo nezvestobe, ktere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, ktero je storil, zavoljo teh bo umerl. Pa pravite: Ni pravična Gospódova pot! Poslušajte tedáj, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso le vaše pota hudobne? Zakaj, kadar se verne pravični od svoje pravice, in storí hudobijo, bo umerl. In kadar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je delal, ter dela prav in pravično, bo svojo dušo pri življenju ohranil. Ker je namreč premislil, in zapustil vse svoje hude dela, ktere je delal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja

kopel, ktera se po hebrejsko Betzaide imenuje, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljevih, suhoudnih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospódov je ob časih prišel v kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanju vode prvi v kopel stopil, je ozdravel, ktero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osam in trideset let bolán. Kadar je Jezus tega vidil ležati, in je vedil, da je že veliko časa tak, mu reče: Hočeš li ozdravljen biti? Bolník mu je odgovoril: Gospód! nimam človeka, da bi me, kadar se voda skali, v kopel djal; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menój v njo stopi. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo posteljo, in hodi; In tisti človek je mahom ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bila sobóta. Judje so tedej ozdravljenemu rekli: Sobóta je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi! Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, kdo je. Zakaj Jezus se je bil umaknil množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus v tempelnju našel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikár več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodí! Tisti človek je šel, in je Judom povedal, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V soboto po I. nedélji ali kvaterno saboto v postu.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Tesaloničanov 5,
14—23.*

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveselujte maloserčne, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi z vsimi. Glejte, da ne bo kdo komu hudega za hudo vračeval; ampak vselej se deržite tega, kar je dobro, eden do drugega in do vseh. Vselej bodite veseli; neprenehoma molite. U vseh rečeh se zahvalite; zakaj to je volja božja v Kristusu Jezusu do vas vsih. Duha ne ugasujte; prerokvanja ne zaničujte. Vse pa skusite; kar je dobro, deržite. Vse sence hudega se zderžite. Sam Bog mirú pa naj vas posveti u vsih rečeh, da se ves vaš duh in duša in teló brez graje obrani v prihod Gospóda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus s sebój Petra in Jakopa in Janeza njegovega brata, in jih pelja same na visoko goro. In se je preobrazil pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor solnce, njegove oblačila pa so bile bele, ko sneg. In glej! prikazala sta se jim Mozes in Elija, in sta ž njim govorila. Peter pa je spregovoril in je rekel Jezusu: Gospód! dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko je še govoril, glej! jih je svetel oblák obsenčil; in glej! glas iz oblaka. rekóč: „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imám dopadanje; njega poslušajte!“ In kadár so učenci to zaslišali, so na

svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je dotaknil, in jim je rekel: Vstanite in nikár se ne bojte! Kadar so pa svoje očí vzdignili, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekóč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov od mertvih ne vstane.

V drugo ali kvaterno nedéljo v postu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Tesaloničanov 4, 1—7.

Bratje! prosimo vas in opominjamo v Gospódu Jezusu, da, kakor ste od nas prejeli: kako vam gre živeti, in Bogú dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Saj veste, kakošne zapovedi sem vas dal v Gospódu Jezusu. To namreč je volja božja, vaše posvečenje, da se zderžite kurbanja, da iz med vas vsak vé svoje teló ohraniti v svetosti in časti, ne po gnanju poželenja, kakor neverniki, kateri Bogá ne poznajo; in da kdo predeleč ne stopa, in svojega brata v nobeni reči ne goljufa; ker Gospód je maščevavec vsega tega, kakor smo vam pred povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus sebój itd. (kakor večerj str. 47).

V pondéljek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel k Gospódu, rekóč: Gospód, náš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo z mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do denšnjega dne, grešili smo; krivico smo storili, Gospód, zoper vso tvojo pravico! Odverne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj serd od Jeruzalema, tvojega mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmehovanje pri vseh, kateri so okoli nas. Usliši torej, náš Bog! zdaj molitev svojega hlapca in njegove prošnje; in poglej milostivo na svoje svetišče, katero je zapuščeno. Zavoljo samega sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdjanje, in mesto, nad katerim se kliče tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojega velikega usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospód! bodi milostiv, Gospód; poglej in stori! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog! saj se tvoje ime kliče nad mestom in ljudstvom tvojim, Gospód náš Bog.

Evangelij svetega Janeza 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz grem, in me bote iskali, in bote v svojem grehu umerli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti? Judje so tedáj rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolej, jez sem od zgorej; vi ste od tega sveta. Torej sim vam rekel, da bote umerli v svojih grehah; zakaj, ako ne verujete, da sem jaz, bote umerli v svojem grehu.

Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetek, kateri tudi z vami govorim. Veliko imam od vas govoriti in soditi; ali kateri me je poslal, je resničen; in kar sem jaz od njega slišal, to govorim na svetu. In oní niso umeli, da je rekel, da je Bog njegov Oče. Jezus jim je tedáj rekel: Kadar bote Sinú človekovega povišali, takrat bote spoznali, da sem jaz, in da sam od sebe ničesar ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In kateri me je poslal, je z menoj, in me ni samega pustil; zakaj jaz vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V torek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukek kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospód Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sem ženi vdovi zapovedal, da naj te redí. Vstane, in gre v Sarepto. In kadar pride k mestnim vratam, zagleda vdovo, ktera derva pobira; in jo pokliče, in ji reče: Daj mi malo vode v posodi, da pijem. In kadar gre, da bi prinesla, vpije za njo, rekoč: Prinesi mi tudi grizlje hruha v svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnično živi Gospód tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v posodi, kar se je s pestjo zagrabi, in malo olja u verču. Glej, ravno pobiram dvoje polen, da grem, in kaj naredim sebi in svojemu sinu, da jeva, preden umerjeva. In Elija ji reče: Nikár se ne boj, ampak idi, in naredi, kakor si rekla; vender naj poprej speci meni iz te močice hlebček pod pepelom, in mi ga prinesi, sebi pa in svojemu sinu boš potlej naredila. To pa govori Gospód, Bog Izraelov: „Moka v posodi ne bo pošla, in olja u verču ne bo zmanjkalo, do

dne, ko bo Gospód dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in storí po besedi Elijevi; in je jedel on in ona in njena družina. In od tistega dneva moka v posodi ni pošla, in u verču olja ni zmanjkalo, po besedi, katero je bil Gospód rekel po Eliji.

Evangelí svetega Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu, in svojim učencem, rekoč: Na stolu Mojzesovem sedé pismarji in farizeji. Vse tedáj kar koli vam rekó, deržite in storite; po njih delih pa nikár ne delajte, ker pravijo, pa ne storé. Navezujejo namreč težke bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s perstom nočejo ganiti. Vse svoje dela pa storé, da jih ljudje vidijo; delajo si namreč širje listke, in večé robove v krilu. In imajo radí perve mesta pri večerjah, in perve sedeže v shodnicah, in pozdravljanja na terjih, in da jim ljudje pravijo: učeník! Vi pa se ne pustite učeníkov imenovati; zakaj eden je vas učeník, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. Ne imenujte se učeníkov, zakaj eden je vaš učeník, Kristus. Kteri je naj večí med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po 2. nedélji v postu.

Berilo iz bukev Estere 13, 8—11. in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil k Gospódu rekoč: Gospód Bog, vsemogočni kralj! pod tvojo oblastjo je vse,

in ni ga, kateri bi se mogel ustaviti tvoji volji, če si sklenil Izraelce rešiti. Ti si stvaril nebó in zemljo, in kar koli se pod nebom najde. Vseh Gospód si, in ni ga, kateri bi se vstavil tvojemu veličanstvu. In zdaj, Gospód, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usraili se svojega ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pokončati. Nikár ne zaničuj svojega dela, ktereга si si iz Egipta rešil; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv svojemu ljudstvu, ktero je tvoj del in tvoj odloček; in preoberni našo žalost u veselje, da bomo živeli in hvalili, Gospód, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojó, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v Jeruzalem, in je vzel dvanajstere učence posebej k sebi, in jim je rekel: Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in ga bodo obsodili k smerti; in ga bodo izdali nevernikom zaničevati, bičati in križati, in tretji dan (bo od smerti) vstal. Takrat je pristopila k njemu mati Cebedejovih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, naj sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno po mojem Očetu. In uni deseteri, ko so to slišali, so bili nevoljni nad bratoma. Jezus jih je pa k sebi

poklical, in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo čez nje, in kateri so vekši, jih imajo v oblasti. Med vami pa ne bodi tako; temuč, kateri hoče med vami veči biti, naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami prvi biti, naj bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, temuč da bi stregel, in dal svoje življenje v odrešenje za njih veliko.

V četrtek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5—10.

To reče Gospód Bog: Preklet človek, ki zaupa v človeka, in stavi v meso svojo moč, in od Gospóda se odverne njegovo serce. Zakaj kakor resje v puščavi bo, in ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v puščavi, v slani deželi, v kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v Gospóda, in je Gospód njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno za vodo, katero v mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob času suše ne bo v skerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadú roditi. Hudobno je človekovo serce in neizvedno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospód, preiščem serce, in izkusim obisti; jaz storim slednjemu po njegovem djajnu, in po sadu njegovih del, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 16, 19—31.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v škerlat in v tančico, in se je vsak dan imenitno gostil. In

je bil neki ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je želel nasiti z drobtinami, ktere so padale od mize bogatega, in mu jih nihče ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Prigodilo se je pa, da je umerl ubogi, in je bil nesen od angelov v naročje Abrahamovo. Umerl je pa bogati, in je bil pokopan v peklu. Povzdignil je pa svoje oči, ko je bil v terpljenju, in je vidil od deleč Abrahama, in Lazarja v njegovem naročju. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega persta u vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno terpim v tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, da si prejel dobro v svojem življenju, in ravno tako Lazar hudo! zdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpiš. In verh vsega tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, da, kateri hočejo od tod k vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti. In je rekel: Prosim te tedaj, oče! da ga pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov namreč imám; da jim spriča, da tudi oni ne pridejo v ta kraj terpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikár, oče Abraham! ampak če kdo iz mertvih k njim pojde, se bodo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če ravno kdo od mertvih vstane.

V petek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sem imel. Zdelo se mi je, da smo na polju snope vezali, in da se je moj snop vzdignil, in po koncu postavil; vaši snopi pa, kateri so okoli stali, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj? in bomo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedáj in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekóč: Vidil sem v sanjah, kakor da bi se mi solnce, in luna, in enajst zvezd priklanjalo. Ko je to svojemu očetu in bratom pravil, ga je posvaril njegov oče, in je djal: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Ali se ti bomo jaz, tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevošljivi njegovi bratje; oče pa je to reč na tihem premišljeval. In ko so njegovi bratje pasli čedo svojega očeta v Zihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Zihemu; pojdi, te bom k njim poslal! In je odgovoril: Tukaj sem! Izrael mu reče: Idi, in poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih in pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godí. Poslán iz doline Hebronske je prišel v Zihem. In našel ga je mož po polju hoditi, in ga je vprašal, koga išče. On pa je odgovoril: Svojih bratov iščem; povej mi, kje pasejo čedo? In mož mu je rekel: Prešli iz tega kraja; pa sem jih slišal reči: Pojdimo v Dotajn. Jožef je tedaj šel za svojimi brati, in jih je našel v Dotajnu. Ko so ga od deleč ugledali, preden je do njih prišel, so ga mislili umoriti. In so med sebjó djali: Glejte, sanjavec gre. Dajmo, ubijmo ga, in verzimo ga v staro vodnico, in poročemo: Divja zver ga je snedla; in tedáj se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, ga je želel rešiti iz njih rok, in je djal: Nikár mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kervi; ampak

verzite ga v to vodnico, ktera je v puščavi, in ohranite svoje roké nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij svetega Matevža 21, 33—46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam, in velikim duhovnom to priliko govoril: Bil je hišen gospodár, kteri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in v njem skopal tlačivnico, in postavil turn, in ga je dal kmetom obdelovati, in je šel na tuje. Kadar se je bil pa čas sadú približal, je poslal svoje hlapce do kmetov, da bi prejeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stepili, enega ubili, enega pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcov, še več, kakor poprej, in so jim ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekóč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med sebjó: Ta je dedič; dajte! ubimo ga, in bomo imeli njegovo dedino. In so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedaj gospód vinograda pride, kaj bo storil tem kmetom? Mu rekó: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kteri mu bodo sod opravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismih: Kamen, kterega so zvergli zidarji, on je postal glava vogla. Gospód je to storil, in je čudno v naših očeh. Zato vam povem, da bo od vas vzeto božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnom, se bo razbil, na kogar pa on pade, ga bo

sterl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V soboto po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakopu: Slišala sem tvojega očeta govoriti z Ezavom tvojim bratom, in mu reči: Prinesi mi svojega lova, in naredi mi jed, da jem, in te blagoslovim pred Gospódom, preden umerjem. Zdaj tedáj moj sin! poslušaj moj svet. Pojdi k čedi, in prinesi mi dva naj boljša kozliča, da naredim iz njih tvojemu očetu jed, katero rad jé; potlej mu jo poneseš, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umerje. In on ji je odgovoril: Veš, da je Ezav moj brat kosmat, jaz pa gladek. Kadar me bo pošlatal moj oče, in bo to občutil: se bojim, da bi ne menil, da sem ga hotel prekaniti, in da bi si ne nakopal kletve namesto blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo besedo, in pojdi, ter prinesi, kar sem rekla. Je šel, in prinesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je vedila, da imá rad njegov oče. In ga je oblekla z Ezavovimi naj boljšimi oblačili, ktere je pri sebi doma imela, in mu je s kozlinama roké ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in zročila kruhe, ktere je bila spekla. In je to nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakop je djal: Jaz sem tvoj pervinec Ezav; storil sem, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Volja božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sem hotel. In Izak

je djal: Stopi lesem, da te pošlatam, moj sin! in skusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne. On je stopil k očetu, in Izak ga je pošlatal, ter je rekel: Glas je sieer Jakopov glas, pa roké so Ezavove roké. In ga ni poznal, ker so kosmate roké podobo starjega imele. Tedáj ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Odgovoril je: Jaz sem. On pa je rekel: Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin! da te blagoslovi moja duša. Prinesel mu jo je, in ko jo je bil pojedel, mu je prinesel tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k meni, in kušni me, moj sin! Je stopil, in ga kušnil. In ko je čutil lepi duh njegovega oblačila, ga je blagoslovil in je rekel: Glej, duh mojega sina je kakor duh rodovitne njive, katero je blagoslovil Gospód! Bog ti daj od rose nebeške in od maščobe zemeljske obilno žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti priklanjajo. Bodi gospód svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo z blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakop odišel, je Ezav prišel, in skuhano jed prinesel očetu, rekóč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jaz sem tvoj pervorojeni sin Ezav. Izak je ostermel, in se silno prestrašil, in se je zavzel, bolj, kakor se more verjeti, ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto divjačino prinesel, in sem od vsega jedel, preden si ti prišel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovljen! Ko je bil Ezav zaslišal besede očetove, je z velikim vpitjem vskliknil, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je djal: Prišel je tvoj brat z zvijačo, in je prijel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastonj imenovan Jakop; zakaj vdrugeč že me je prekanil. Poprej je iz mene pervenstvo spravil, in zdaj mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova meni prihranil? Odgovoril je Izak: Za tvojega Gospóda sem ga postavil, in vse njegove brate sem podvergel njegovi

sužnosti. V posestvu žita in vina in olja sem ga uterdil, in kaj hočem po tem tebi storiti, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imáš le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, je bil Izak omečen: In mu je rekel: V maščobi zemlje in v rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetega Lukeža 15, 11—32.

Tisti čas je Jezus farizejem in pismoukom to priliko povedal: Neki človek je imel dva sina; in mlaji zmed njih je rekel očetu: Oče! daj mi del blagá, kateri mene zadene. In jima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je podal v daljno deželo, in je tam zapravil svoje premoženje z razujzdanim življenjem. Po tem pa, ko je bil vse zapravil, je vstala velika lakota v tisti deželi; in on je začel pomanjkanje terpeti. In je šel in se je pridružil nekemu mestnjanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinj past. In je želel svoj trebuh napolniti z luščinami, ktere so svinje jedle; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v sé, in je rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega očeta imá obilno kruha, jaz pa tukaj od lakote ginem! Vzdignil se bom, ter pojdem k svojemu očetu, in mu porečem: Oče! grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Več nišem vreden tvoj sin imenovan biti; stori me, kakor enega svojih najemnikov! In se je vzdignil, in je prišel k svojemu očetu. Ko je pa še deleč bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pritekel, in se ga oklenil okoli vratú, in ga kušnil. In sin mu je rekel: Oče: grešil sem zoper nebesa in zoper

tebe! več nisem vreden tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svojim hlapcem: Hitro prinesite naj bolje oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in pripeljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakáj ta moj sin je bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polju: in ko pride in se približa hiši, je zaslišal petje in ples. In je enega zmed hlapcov poklical in poprašal, kaj je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega nazaj dobil. Vjezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedáj je njegov oče vun šel, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nisem nikoli tvojega povelja prestopil, in nikdar mi nisi dal kozliča, da bi se bil gostil s svojimi prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje s kurbami zapravil, si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmirej pri meni, in vse moje je tvoje. Gostiti se pa in veseliti se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden.

Tretjo nedéljo v postu.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 5, 1—9.

Bratje! bodite posnemaveci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil, in se za nas dal v dar in klavščino Bogú v prijeten

dub. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami, (kakor se spodobi svetim,) ali nesramnost, ali nespametne ali gerde besede, kar se ne spodobi; ampak zahvaljevanje veliko bolj. To namreč vedite in! premislite, da noben kurbir, ali nečistnik, ali lakomnik, (kar je malikovanje,) nima dela v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker zavoljo tega pride jeza Božja nad otroke nepokorščine. Ne bodite tedaj njih deležniki! Zakaj bili ste nekdanj tema, zdaj pa ste svetloba v Gospódu. Kakor otroci svetlobe hodite; ker sad svetlobe je u vsej dobroti in pravici in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 11, 14—28.

Tisti čas je Jezus hudiča izganjal, in ti je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: Z Belcebubom, višim hudičev, izganja hudiče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamenja z neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, katero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdjano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudiče izganjam. Če pa jaz z Belcebubom hudiče izganjam, s kom jih vaši otroci izganjanjo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa s perstom božjim hudiče izganjam, je res božje kraljestvo k vam prišlo. Kadar močen v orožju svoj dvor varuje, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on nadnj pride, in ga premaga, bo vse njegovo orožje pobral, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor

ni z menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira z menoj, raztresa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernil se bom v svojo hišo od koder sim izišel. In ko pride, jo najde pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredó v njo, in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujše, kakor prvo. Prigodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V pondéljek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naman, poglavár vojakov Sirskega kralja, velik mož pri svojem gospódu in češčen; zakaj po njem je dal Gospód zmago Sirii. Bil je pa močen in bogat mož, tode gobov. Takrat je bilo šlo iz Sirie nekaj vojakov na rop, in so bili pripeljali iz izraelske dežele deklico vjeto, ktera je bila v službi pri Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej: O, da bi bil pač moj gospód pri preroku, ki je v Samariji; gotovo bi ga ozdravil od gob, ktere imá! Namani gre tedaj k svojemu gospódu, in mu pove, rekóč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list izraelskemu kralju. Gre, in vzame sebój deset talentov srebra, in šest talentov zlatá, in deset praznih oblačil; in prinese list izraelskemu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, da sem poslal k tebi Namana, svojega

služabnika, da ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je izraelski kralj list prebral, preterga svoje oblačila, in reče: Sem jaz mar Bog, da bi mogel umoriti in oživiti, ker je on do mene poslal, da bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumite in pogledjte, kako priložnosti išče zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož božji, da je namreč izraelski kralj pretergal svoje oblačila, pošlje k njemu, rekóč: Zakaj si svoje oblačila pretergal? K meni naj pride, in zvedel bo, da je prerok v Izraelu. Naman tedaj pride s konji in z vozmi, in obstoji pred vratmi Elizejeve hiše. In Elizej pošlje k njemu sporočit in povedat: Pojdi in skoplji se sedemkrat v Jordanu, in bo ozdravelo tvoje teló, in boš očiščen. Naman se razjezi in oberne, rekóč: Sem mislil, da bo vun k meni prišel, in se ustopil, ter klical v ime Gospóda svojega Bogá, in da se bo s svojo roko gob dotaknil, in me ozdravil. Niso li boljši Abana in Farfara, reke Damaške, od vseh vod v Izraelu, da bi se v njih kopal, in se očistil? Ko se je tedáj obernil, in je serdit šel, stopijo k njemu njegovi hlapci, in mu rekó: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkega prerok naložil, bi bil to gotovo storil; koliko bolj, ker ti je zdaj rekel: Skoplji se, in boš očiščen! Na to gre, in se skoplje v Jordanu sedemkrat po besedi božjega možá; in njegovo teló je zdravo, kakor teló majhinega otroka, in je očiščen. Tedáj se je vernil k Božjemu možu z vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdaj vem, da ni drugega Bogá na vsi zemlji, kakor le v Izraelu!

Evangelij svetega Lukeža 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus Farizejem: Kaj pa da mi bote rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe! Kolikoršne reči smo slišali, da si jih delal v Kafarnaumu, delaj jih tudi tukaj v svojem kraju. Rekel je pa: Resnično vam povem: V dnevih Elijevih je bilo veliko vdov v Izraelu, ko je bila velika

lakota po vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil Elija poslan, ampak le v Sarepto na Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih ob času Elizeja preroka v Izraelu; in nobeden zmed njih ni bil očiščen, nego le Naman Sirec. In vsi v shodnici, ki so to slišali, so bili polni jeze. In so vstali, in so ga vun in mesta izgnali; in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli sunili. On pa je, posred njih gredé, v stran šel.

V torek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekóč: Tvoj hlapec moj mož je umerl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospóda. In glej, posojevavec je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, da bi mu služila. Elizej ji reče: Kaj hočeš, da ti stórim? Povej mi, kaj imáš v svoji hiši? Ona pa odgovori: Jaz tvoja dekla nimam drugega v svoji hiši, kakor malo olja, s katerim se mažem. Ji reče: Pojdi sprosi na pósodo od vseh svojih sosedov veliko praznih posód. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v tiste posode, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran. Gre tedaj žena, ter zapre duri za sebój, in za svojima sinoma; ta ji posodo dajeta, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojemu sinu: Prinesi mi še eno posodo. In on odgovori: Je nimam. Tedáj jenja olje teči. Ona pa gre, in pové božjemu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in verni svojemu posojevavcu; ti pa in tvoja sina živite ob ostanku.

Evangelij svetega Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in mitar. Resnično vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Še vam povem, da, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila po mojem Očetu, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi. Takrat je pristopil k njemu Peter, in je rekel: Gospód! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 20, 12—24.

To reče Gospód Bog: Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na žemlji, katero ti bo dal Gospód tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešestuj, ne kradi, ne govori zoper svojega bližnjega krivega pričevanja, ne želi svojega bližnjega hiše, tudi ne želi njegove žene,

ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne osla, ne kaj drugega, kar je njegovega. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro z dimom pokrito, in so od strahú in trepeta vsi prevzeti od deleč stali, in rekli Mojzesu. Govori nam ti, in te bomo poslušali! Nikár naj nam ne govori Gospód, de ne umerjemo! In Mojzes je djal ljudstvu: Nikár se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, da bi vas skusil, in da bi bil njegov strah pri vas, in da bi ne grešili. In ljudstvo je od deleč stalo. Mojzes pa je šel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospód Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokom: Vidili ste, da sem vam z neba govoril. Ne delajte si srebernih in zlatih bogov. Storite mi oltar iz persti, in darujte na njem svoje žgavne in hvalne darove, svojo drobnico in govedino na vsakem kraju, kjer bo spomin mojega imena.

Evangelij svetega Matevža 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekóč: Zakáj prestopajo tvoji učenci zročilo starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar kruh jedó. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakáj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojega zročila? Zakáj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Daritev je, s čimur bi se ti dalo po meni pomagati; in ne bo spoštoval svojega očéta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo vničili zavoljo svojega zročila. Hinavci! prav je prerokoval od vas Izaija, rekóč: To ljudstvo me časti z ustnicami, njih serce je pa deleč od mene. Pa zastonj me časté, ker učé uke in zapovedi človeške. In je

množice k sebi poklical, in jim rekel: Poslušajte in umejte: Kar gre v usta, ne ognjusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognjusi človeka.

V četrtek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospód, rekóč: Stoj med vratmi Gospódove hiše, in oznanuj tam besedo, in reci: Poslušajte besedo Gospódovo, vsi Judovi, kateri hodite skozi te vrata Gospóda molit! To neče Gospód vojnih trum, Bog Izraelov: Poboljšajte svoje pote in svoje dela, in bom prebival z vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnjive besede, in ne recite: Tempelj Gospódov, tempelj Gospódov, tempelj Gospódov je. Zakáj če poboljšate svoje pote, in svoje dela; če storite pravico med možem in njegovim bližnjim; če tujcu in siroti in vdovi ne storite krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate na tem mestu, in za tujimi bogovi ne hodite sami sebi v škodo: bom prebival z vami na tem mestu, v deželi, katero sem dal vašim očetom, od vekomaj, od vekomaj, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Tašča Simonova pa je imela hudo merzlico; in so ga za njo prosili. In je stopil k nji, in zapovedal merzlici, in jo je popustila. In mahom je vstala, in jim stregla. Kadar je pa solnce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega roke položil, in ga je ozdravil.

Šli so pa tudi hudiči iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin Božji! in se jim je zagrozil, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, da je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, se je podal, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga priderževale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestom moram oznanovati božje kraljestvo, ker sim zato poslán. In je oznanoval v shodnicah po Galileji.

V petek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 4. Mojzesovih bukev 20, 2—13.

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in rekli: Dajte nam vode, da pijemo! — In Mojzes in Aron sta množico odpravila, in šla v šotor zaveze, in se na zemljo vergla, in sta h Gospódu vpila in rekla: Gospód Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijejo, in nehajo mermrati. In prikazalo se je veličastvo Gospódovo nad njima. In Gospód je govoril Mojzesu rekóč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njimi, in ona bo vodo dala. In boš vodo iz skale pripravil, in bo pila vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, ktera je bila pred Gospódom, kakor mu je bil zapovedal. In je sklical množico k skali, in jim je rekel: Poslušajte puntarji in neverni! Ali vam boma mogla iz skale vode dobiti? In je vzdignil Mojzes roko, in s palico dvakrat udaril na skalo, in je privrelo veliko vode iz nje, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospód je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila poveščala pred Izraelovimi otroci, ne bota peljala teh

ljudi v deželo, ktero jim bom dal. To je voda odporovanja, kjer so se Izraelovi otroci proti Gospódu obtožili, in je bil povelečan med njimi.

Evangelij svetega Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v Samarijsko mesto, ktero se imenuje Sihar, blizo pristave, ktero je bil dal Jakop Jožefu svojemu sinu. Bil je pa tam Jakopov studenec. Jezus tedáj, truden od pota, je takó sedel per studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vode zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakáj njegovi učenci so bili v mesto odišli, da bi jesti kupili.) Reče mu tedáj ta Samarijska žena: Kako ti, ker si Jud, mene piti prosiš, ki sem Samarijska žena? (Zakáj Judje se ne pečajo s Samarijani). Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar božji, in kdo je ta, kateri ti pravi: Daj mi piti; bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Saj nimaš s čem zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedáj živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakop, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Slehern, kateri pije te vode, bo spet žejen; kdor pa pije vode, ktero mu bom jaz dal, ne bo žejen vekomaj: ampak voda, ktero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode izvirajoče u večno življenje. Žena mu reče Gospód! daj mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj. Žena je odgovorila in rekla:

Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj pet možev si imela, in kterega zdaj imáš, ni tvoj mož; to si prav rekla. Žeua mu reče: Gospód! vidim, da si ti prerok. Naši očaki so na té gori molili, in vi pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kder se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, da pride ura, ko ne bote ne na té gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi Oče namreč hoče, da so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride, (kateri se imenuje Kristus); kadar tedáj on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sim, ki govorim s teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj vprašaš, ali kaj z njo govoriš? Popustila je tedáj žena svoj verč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem: Pojdite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sim storila; ali je on Kristus? Šli so tedáj iz mesta in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekóč: Učenik, jej! On pa jim je rekel: Jaz imám jed jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedáj rekli med sebjó: Je li mu kdo jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tega, kateri me je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesce, in žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje očí, in pogledjte

polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbira sad u večno življenje, da se vkupej veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakáj v tem je pregovor resničen; Drugi seje, in drugi žanje. Jaz sem vas poslal žet, česar niste obdelali; drugi so obdelali, in vi ste v njih delo stopili. Iz tistega mesta pa je veliko Samarijanov v njega verovalo zavoljo govorjenja žene, ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sim storila. Ko so tedáj Samarijani k njemu prišli, so ga prosili, da bi pri njih ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je v njega verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo da je on resnično Zveličar sveta.

V soboto po 3. nedélji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 13, 1—62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, Joakim po imenu, in je vzel za ženo Helcijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogaboječo. Njeni starši namreč, kateri so bili pravični, so učili svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa Joakim zlo bogat, in je imel saden vert blizo svoje hiše; in Judje so se pri njem shajali, zato ko je bil zmed vseh naj častitljivši. In sta bila sodníka postavljena dva stara zmed ljudstva tisto leto, od kakoršnih je govoril Gospód: Je šla hudobija iz Babilona od starih sodníkov, od katerih se je menilo, da vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v Joakimovo hišo, in hodili so k njima vsi, kateri so tožbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odišlo okoli poldneva, je šla Suzana na vert svojega možá, in se je sprehajala.

In starca sta jo vidila vsak dan va-nj iti, in sprehajati se; in vnelo se je v njima poželenje do nje. In sta prevernila svoj um, ter uklonila svoje oči, da bi ne vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Prigodi se pa, kadar pazita priložen dan, pride Suzana, kakor poprejšne dni samo z dvema deklama na vert, in se hoče kopati; vroče namreč je bilo. In nikogar ni bilo tam, razun dveh starcov, ktera sta skrita, in jo strežeta. Reče tedaj deklama: Prinesite mi olja, in lepo dišečega mazila, in vrata na vert zaprite, da se skopljem. Kadar ste pa dekli odišle, vstaneta starca, in tečeta k njej, in rečeta: Glej vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas ne vidi, in imáva poželenje do tebe; zavoljo tega nama privoli, in se nama vdaj. Ako nočeš, bova pričala zoper tebe, da je bil mladeneč pri tebi, in da si za to dekli od sebe poslala. Suzana zdihne in reče: V stiskah sem od vseh strani: zakáj če to storim, mi je umreti; če pa ne storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Vender bolje mi je brez greha vama v roke pasti, kakor grešiti vpričo Gospóda. In Suzana je zaupila na ves glas. Zavpila sta pa tudi starca proti njé, in eden je stekel k vratam na vert, in jih je odperl. Ko so bili pa domači hlapci zaslišali kričanje z verta, so planili skozi zadnje vrata va-nj, da bi vidili, kaj da je. Kadar sta pa starca povedala, je bilo hlapcev zlo sram, ker se ni nikoli kaj tacega slišalo od Suzane govoriti. In drugi dan, kadar se je ljudstvo pri Joakimu njenem možu zbralo, prideta tudi starca polna krivičnih naklepov zoper Suzano, da bi jo umorili. In rečeta vpričo ljudstva: Pošljite po Suzano, Helcijevo hčer, Joakimovo ženo! In pošljejo jaderno. In pride s svojimi starši, in z otroci, in z vso svojo rodovino. Tedáj jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta v sredi ljudstva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno serce je zaupalo v Gospóda. In rečeta starca: Kadar sva se samá na vertu prehajala, je ona vanj prišla z dvema deklama, in je zaklenila vrata na vert, in od sebe poslala

obé dekli. In je prišel k njej mladeneč, kateri je bil skrit, in je ležal ž njo. Mi dva pa sva bila v nekem kotu na vertu, in ko sva vidila pregreho, sva tekla k njima, in jih vidila v nečistem djanju. In njega sicer nisva mogla uderžati, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odperl in utekel. Njo pa sva prijela in vprašala, kdo je mladeneč, in nama ni hotla povedati. Tega sva priči. Verjela jima je množica, kakor starašinoma, in sodnikoma ljudstva, in so jo k smerti obsodili. Suzana pa zavpije na ves glas in reče: Večni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, predno se zgodi! ti veš, da sta krivično pričala zoper mene; in glej, umerjem, ako ravno nisem nič storila tega, kar sta una hudobno spletla zoper mene. In Gospód je uslišal njen glas. In ko jo peljajo k smerti, obudi Gospód svetega Duha v mladenču kteremu je ime Daniel; in zaupije na ves glas. Nedolžen sem jaz nad njeno kervjo. In oberne se sve ljudstvo v njega, in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojé v sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, da si niste izprašali in spoznali, kaj je res, obsodili Izraelovo hčer? Vernite se na sodišče, zakáj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedáj jaderno vernilo, in Daniel jim reče: Odločite ji deleč narazen, in ji bom izpraševal. Ko sta bila tedáj ločena eden od družega, pokliče njih enega, in mu reče: Zastarani v hudobii! Zdaj so prišli na dan tvoji grehi, ktere si poprej delal, ko si po krivem sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpuščal, ako ravno Gospód govori: Nedolžnega in pravičnega ne mori. Zdaj tedáj, če si jo vidil, povej, pod kterim drevesom si jih vidil pogovarjati se med sebój? On odgovorí: Pod mirtvikom. Daniel pa reče: Prav v svoje pogubljenje si se zlegal; zakáj glej, angel Gospódov, kateri je od Bogá povelje prijel, te bo raztergal na dvoje. In ko so ga bili odpejlali, je ukazal unega pripeljati, ter mu reče: Zarod Kananov ne pa Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje serce. Tako sta delala Izraelovim hčeram. in one so vama iz strahú privolile; ali Judova hči

se ni vdala vajni hudobii. Zdaj mi tedaj povej, pod katerim drevesom si jih dobil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod češminom. Daniel pa mu reče: Prav si se zlegal tudi ti sam v svoje pogubljenje; zakáj čaka te angel Gospódov z mečem, da te preseka po sredi, in vaju umorí. Tedáj zavpije vsa množica na ves glas, in hvalijo Bogá, ki jih ohrani, kateri v njega zaupajo. In se vzdiguejo zoper oba starca (zakáj Daniel jih je bil prepričal iz nju ust, da sta krivo pričala) in jima storé, kakor sta ona hudobno delala zoper svojega bližnjega, ter jih umoré. In oteta je bila nedolžna kerv tisti dan.

Evangelij svetega Janeza 8, 1—11.

Tisti čas je šel Jezus na oljsko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in jih je sedé učil. Pripeljajo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo bili v prešestvu dobili; in so jo sredo postavili, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v prešestvu najdena. V postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamnjati. Kaj tedáj ti praviš? To so pa rekli, ker so ga skušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognil, in je s perstom pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kteri vas je brez greha, naj prvi verže kamen v njo. In se je spet pripognil, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, so eden za drugim izišli, naj prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kde so tisti, kateri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden,

Gospód, Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in nikár več ne greši.

Četerto nedéljo v posta.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 4,
22—31.*

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužinje, in enega od proste. Pa kateri je bil od sužinje, je bil po mesu rojen; kateri pa od proste, po obljubi. To pa je po drugačnem pomenu rečeno. To sta namreč dva testamenta: eden na gori Sinajski, kateri v sužnost rodí, in ta je Agara; zakáj gora Sinajska je v Arabii, in se derží tiste, kjer je zdaj Jeruzalem, in služi s svojimi otroci. Eden pa, kateri je gornji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakáj pisano je: Veseli se neporodna, ktera ne rodiš; zaukaj in zaupij, ktera nisi na porodu; ker zapuščena imá veliko otrók, več ko ta, ktera imá možá, mi pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali kakor je takrat tisti, kateri je bil po mesu rojen, preganjal unega, kateri je bil po duhu; tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi sužinjo in njenega sina; zakáj sin sužinje ne bo naslednik s sinom proste. Tedáj, bratje! nismo otroci sužinje, ampak proste. s ktero prostostjo nas je Kristus proste storil.

Evangelij svetega Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus čez Galilejsko morje, ktero je Tiberiaško. In šla je za njim velika množica, ker so vidili čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je tedáj šel na goro, in je tam sedel s svojimi učenci. Bila je pa blizo velika noč, Judovski praznik. Ko je tedáj Jezus oči vzdignil, in

je vidil, da je silno velika množica prišla k njemu, je rekel Filipu: Od kod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je skušal; zakáj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakteri kaj malega dobil. Mu reče eden njegovih učencov, Andrej, Simóna Petra brat: Neki mladeneč je tukaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sestí. Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedáj sedli, okoli pet jezer mož števila. Tedáj je Jezus vzel kruhe; in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da konca ne vzamejo. So tedáj pobrali, in napolnili dvanajst košev s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedáj so ljudje, ko so vidili čudež, kterega je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri imá na svet priti. Ko je tedáj Jezus spoznal, da hočejo priti, in ga po sili vzeti, da bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na goro.

V pondéljek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16—28.

Tiste dni ste prišle dve posvetne ženi h kralju Salomonu, in stopite pred njega. In reče nju ena: Prosim, moj Gospód! Jaz in ta žena stanujeve v eni hiši, in sem porodila pri nje v stranišč. Tretji dan po mojem porodu pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in

razun naju ni bilo nikogar drugega pri nama v hiši. V noči pa je sin je žene umerl, v spanju namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojega sina od mene, tvoje spéče služabnice, in ga položi k sebi; svojega sina pa, kateri je bil mertev, k meni položi. In ko sem zjutraj vstala, da bi dala, mleka svojemu sinu, najdem, da je mertev; ko ga pa pri svetlem dnevu bolj na tanko pogledam, vidim, da ni moj, ktereга sem rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mertev, moj pa živi. Nasproti je una rekla: Lažeš; zakáj moj sin živi, tvoj sin pa je umerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedáj reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, in tvoj sin je umerl; in una odgovorí: Ni tako, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živi. Prinesite mi meč! In ko so meč prinesli kralju, reče: Razsekajte otroka živega na dvoje, in dajte polovico té polovico pa uni. Žena pa, ktere sin je bil živ, (njé namreč se je njen sin v serce smilil,) reče kralju: Prosim Gospód! dajte uni otroka živega, in nikár ga ne umorite! Nasproti pa una reče: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovorí in reče: Dajte pervi otroka živega, in nikár ga ne umorite, zakáj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, da je modrost Božja v njem storiti pravico.

Evangelij svetega Janeza 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizo velika noč, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. In jih je našel v tempeljnu, kateri so prodajali vole, in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico iz vervie, in je vse izgnal iz tempeljna, tudi ovce in vole; in je menjavcom denarje izsul, in mize prevern timer. In tistim, kateri so golobe prodajali, je rekel: Spravite

to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčije, Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedáj odgovorili, in mu rekli: S kakošnim čudežem nan skažeš, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedáj so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš v treh dneh postavil? On pa je govoril od tempeljna svojega telesa. Kadar je tedáj od mrtvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, da je to govoril; in so verovali pismu in besedi, ktero je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, v dan praznika, jih je veliko verovalo v njegovo ime, ker so vidili njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal samega sebe, zató ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, da bi kdo pričeval od človeka; zakáj on je vedil, kaj je v človeku.

V torek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32, 7—14.

Tiste dni je Gospód Mojzesu govoril, rekóč: Pojdi z gore; zakáj grešilo je tvoje ljudstvo, ktereга si pripeljal iz egiptovske dežele. Odstopili so hitro iz pota, ktereга si jim pokazal, in so si zliili tele, in so ga molili in mu darovali, rekóč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kateri so te izpeljali iz egiptovske dežele. In Gospód je spet rekel Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo terdovratno; pusti me, da se vname moja jeza nad njimi, in da jih

potrebim, in bom storil tebe u velik narod. Mojzes pa je molil h Gospód svojemu Bogú, rekóč: Gospód! zakáj se je tvoj serd vnel zoper tvoje ljudstvo, ktero si izpeljal iz egiptovske dežele z veliko krepostjo in močno roko. Naj ne rekó Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah, in iztrebil iz zemlje. Potolaži se naj tvoja jeza, in bodi milostljiv hudobii svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih služabnikov, kterim si prisegel sam pri sebi, rekóč: Bom pomnožil vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, od ktere sem govoril, bom dal vašemu zarodu, in jo bote v last imeli vekoma. In Gospód se je dal potolažiti, in ni poslal svojemu ljudstvu nesreče, od ktere je govoril, in se je usmilil svojega ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 14—31.

Tisti čas, kadar je bil že praznik napol minul, je šel Jezus v tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekóč: Kako umi on pisma, ker se ga ni učil. Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistega, kteri me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal iz uka, ali je iz Bogá, ali jez sam iz iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, išče svoje častí: kdor pa išče časti tistega, kteri ga je poslal, on je resničen, in v njem ni krivice. Vam le ni Mojzes dal postáve? In nobeden zmed vas ne spolni postáve. Zakáj me iščete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudíča imáš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sem storil, in vsi se čudite. Poglejte, Mojzes vam je dal obrezo, (ne de bi bila od Mojzesa, ampak od očakov), in v soboto obrezujete človeka. Ako

človek obrezo prejme v soboto, da se Mojzesova postáva ne prelomi; zakáj se nad menój hudujete, da sem celega človeka ozdravil v soboto? Ne sodite na očí, ampak sodite pravično sodbo. Nekteri iz Jeruzalema so tedáj rekli: Ni li ta tisti, kterega iščejo umoriti? In glejte! očitno govori, pa nič mu ne rekó. Ali so viši res spoznali, da je on Kristus? Ali tega poznamo, od kod je; kadar pa Kristus pride, ne ve nihče, od kod je. Jezus je tedej v tempeljnu učé glas povzdignil in rekel: Poznate me, in veste, od kod sem! In sam od sebe nisem prišel; ampak resničen je, kteri me je poslal, kterega vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sem od njega, in me je on poslal. Iskali so tedáj ga prijati, in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je vanj verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudežev delal, kakor jih ta dela?

V sredo po 4. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To reče Gospód Bog: Vmite se, očistite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih očí, jenjajte hudobno delati; učite se dobro storiti, iščite pravičnosti, pomagajte zatiranemu, storite pravico siroti, ponesite se za vdovo; tedáj pridite, in se pravdajte z menój, reče Gospód. Ako so vaši grehi kakor škerlat, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudeči kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hočete poslušati, bote dobrote dežele vživali, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 9, 1—38.

Tisti čas, ko je šel Jezus memo, je vidil od rojstva slepega človeka. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, da je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne on ne njegovi starši: temuč da se razodenejo Božje dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč sveta. Ko je bil to rekel, je pljunil na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z blatom njegove oči; in mu je rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe, (kar se prestavlja poslán.) Tedáj je šel, in se je umil, in je prišel videč. Sosedje tedáj, in kateri so ga poprej vidili, da je bil beráč, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogaime prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jaz sem. Tedáj so mu rekli: Kako so se ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata storil, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi h kopeli Siloe, in umij se. In sem šel, in se umil in vidim. In so mu rekli: Kde je tisti? Je rekel: Ne vem. Peljajo ga, kateri je bil slep, k farízejem. Bila je pa sobóta, kadar je Jezus blata storil, in odperl njegove oči. Tedáj so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djal na oči, in sem se umil, in vidim. Rekli so tedáj nekteri zmed farizejov: Ta človek ni od Bogá, ker sobote ne

derží. Drugi pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? in je bil razpor med njimi. Rekó tedáj spet slepcu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl očí? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedáj niso verjeli od njega, da je bil slep, in da je spregledal, dokler niso poklicali starišev tega, kateri je bil spregledal. In so jih vprašali rekóč: Je li to vaš sin, od kterege vi pravite, da je bil slep rojen? Kako tedáj zdaj vidi? Njegovi stariši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, da je ti naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; alj kdo je odperl njegove očí, mi ne vemo. Njega vprašajte, dosti je star, naj sam govóri od sebe. To so rekli njegovi stariši, ker se so Judov bali, zakaj Judje so bili že sklenili da, če kdo reče, da je on Kristus, naj bo od shodnice odločen. Zavoljo tega so njegovi stariši rekli: Dosti je star, njega vprašajte. Tedáj so drugič poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogú! mi vemo, da je ta človek grešnik. On jim je tedáj rekel: Ali je grešnik ne vem; samo to vem, da sem bil slep, in da zdaj vidim. So mu tedáj rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl očí? Jim je odgovoril: Sem vam že povedal, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi njegovi učenci biti? Tedáj so ga kleli in so rekli: Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, da je z Mojzesom Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod je. Je odgovoril tisti človek, in jim rekel: To je čudno, da vi ne veste, od kod je; in je odperl moje

očí! Vemo pa, da grešnikov Bog ne usliši; ampak če kdo Bogú služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu odperl očí. Ko bi ta ne bil od Bogá, bi ne bil mogel nič storiti. So odgovorili, in mu rekli: v grehih si rojen ves, in ti nas učis? In so ga izgnali vunkaj. Jezus je slišal, da so ga vunkaj izgnali; in ko ga je bil našel, mu je rekel: Veruješ li v Sina Božjega? On je odgovoril in rekel: Gospód; kdo je, da bi veroval vanj! In Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri s tebój govori, on je. On pa je rekel: Gospód! verujem. In je padel in ga molil.

V četrtek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k Elizeju na goro Karmelsko. In kadar jo je bil zagledal mož Božji proti sebi iti, je rekel Giecu svojemu hlapcu: Glej je, Sunamke! Teci ji naproti, in reci ji: Je li mir tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Kadar je bila pa prišla k možu božjemu na goro, se je oklenila njegovih nog; in Gieci je pristopil, in jo je hotel odri-niti. Mož božji pa je rekel: Pusti jo; zakaj njé je bitko pri sercu, in Gospód mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sem li prosila sinú od svojega Gospóda? Nisem li ti rekla: Nikár mi ne legaj? In on je rekel Giecu: Opaši svoje ledje, in vzemi mojo palico v svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovarjaj mu. In položi mojo palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospód, in tvoja duša, te ne pustim!

Tedáj se je vzdignil in je šel za njo. Gieci pa je bil pred njima odišel, in je bil palico položil otroku na obraz; in ni bilo glasú, ne občutka. In se je vernil njemu naproti, in mu je povedal, rekóč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedáj v hišo, in otrok leží mertev na njegovi postelji. In ko je bil v njo prišel, je zaperl duri za sebój in za otrokom, in je molil h Gospódu. Tedáj se je vzdignil, in je legel na otroka, in je djal svoje usta na njegove usta, svoje očí na njegove očí, in svoje roké na njegove roké; in se je razprosterl nad njem, in se je ogrelo otrokovo teló. In on je vstal, in šel enkrat po hiši semtertje; in je spet šel, in se ulegel na-nj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre očí. On pa je poklical Gieca, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k njemu. On reče: Vzemi svojega sina. Ona je pristopila, in padla k njegovim nogám, in se mu priklonila do tal; in je vzela svojega sina, in šla, Elizej pa se je vernil v Galgálo.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm in ž njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratam približal, glej! so merliča nesli, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in ž njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospód vidil, se mu je v serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknil, (kteri so pa nosili, so obstali,) in je rekel: Mladeneč, rečem ti, vstani! In merlič se je vsedel, in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obišel, in so Bogá hvalili, rekóč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodininj, in bolezen je bila tako silna, da ni bilo v njem več sape. Je rekla tedáj Eliju: Kaj je meni in tebi, mož božji? Si li zató k meni prišel, da pridejo moje pregrehe v spomin, in da umoriš mojega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! In ga je vzel iz njenega naročja, in nesel v gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical h Gospódu, ter je djal: Gospód moj Bog! huduješ li se nad to vdovo, pri kateri jaz prebivam, da si umoril njenega sina? In se je razpel, in trikrat po dolgoma na otroka ulegel, in je klical h Gospódu, ter rekel: Gospód moj Bog! prosim, naj se verne duša tega otroka v njegovo teló. In Gospód je uslišal Elijevo prošnjo in vernila se je duša tega v otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sin živí! In žena je rekla Eliju: Zdaj iz tega spoznam, de si mož božji, in da je beseda Gospódova v tvojih ustih resnična.

Evangelij svetega Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolen, Lazar iz Betánije iz terga Marije, in Marte njene sestre. (Marija pa je bila, ktera je Gospóda z mazilom mazala, in brisala njegove noge s svojimi lasmi, ktere brat Lazar je bil bolen.) Njegove sestri tedáj ste poslale do njega, rekóč: Gospód! glej, on, ki ga ljubiš, je bolen. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k smerti, temuč je k časti božji, da bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno sestro Marijo, in Lazarja. Ko je tedáj sli-

šal, da je bolen, je še dva dni ostal na tistem mestu. Potem pa je rekel svojim učencem: Pojdimo spet v Judejo! Učenci mu rekó: Učeník! zdaj so Judje iskali te kamnjati, in greš spet tje? Jezus je odgovoril: Ni li dvanajst ur v dnevu? Ako kdo po dnevu hodi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; ako pa po noči hodi, se spotakne, ker ni luči pri njem. To je govoril, in po tem jim je rekel: Lazar, naš prijatelj, spi; pa grem, da ga iz spanja zbudim. Njegovi učenci so tedaj rekli: Gospód! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, da od navadnega spanja govori.) Takrat tedáj jim je Jezus razločno rekel: Lazar je umerl. In vesel sem zavoljo vas, da nisem bil tam, zato da verujete; pa pojdimo k njemu. Tomaž tedáj, ki je imenovan Dvojčič, je rekel součencem! Pojdimo tudi mi, de ž njim umerjemo! Jezus je tedáj prišel, in ga je našel že štiri dni v grobu ležati. (Betánija pa je bila blizo Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hodá.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k Marti in k Mariji, da bi ji tolažili zavoljo nju brata. Ko je tedáj Marta slišala, da Jezus pride, mu je naproti šla; Marija pa je domá sedela. Marta je tedáj rekla Jezusu: Gospód! ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Bogá p. osil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živí in v me veruje, ne bo umerl vekomaj. Veruješ li

to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospód! da si ti Kristus, Sin živega Bogá, ki si na ta svet prišel! In ko je bila to izgovorila, je šla in je poklicala na tihem Marijo svojo sestro, rekóč: Učeník je tukaj, in te kliče.; Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v terg; ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Judje tedáj, kateri so bili pri nji v hiši, in so jo tolažili, ko so vidili, da je Marija hitro vstala, in vun šla, so šli za njo rekóč: H grobu gre, da bo tam jokala. Ko je tedáj Marija tje prišla, kjer je bil Jezus, in ga je vidila, mu je k nogam padla, in mu reče: Gospód! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Jezus tedaj, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kateri so bili ž njo prišli, se je zgrozil v duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Mu rekó: Gospód! pojdi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedáj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni zmed njih pa so rekli: Ali ni mogel tisti, ki je očí odperl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ta ne bil umerl? Jezus se je tedáj spet sam v sebi zgrozil, in pride h grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čez njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mertvega, mu reče: Gospód! že smerdí, zakáj štiri dni že leží. Jezus ji reče: Ali ti nisem rekel, da, ako veruješ, boš vidila čast božjo? Tedáj so kamen odvalili. Jezus pa je očí na kviško vzdignil, in je rekel: Oče! zahvalim te, da si me uslišal. Jaz sim pa vedil, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sem rekel, da verujejo, da

si me ti poslal. In ko je bil to izrekel, je z velikim glasom zavpil: Lazar, pridi vun! In kateri je bil umerl, je mahom vun prišel, povezan na rokah in nogah s povoji, in njegov obraz je bil v pert zavit. Jezus jim reče: Razvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj, ki so bili prišli k Mariji in k Marti, in so vidili, kar je Jezus storil, je v njega verovalo.

V soboto po 4. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To reče Gospód: Ob prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveličanja sem ti pomagal; sem te obranil, in te dal v zavezo ljudstvu, da povzdigneš deželee, in posedeš zapuščene dele, da rečeš jetnikom: Izidite! in tistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vseh planjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tudi jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k studencem vod jih peljal. In bom storil vse svoje gore v pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od deleč prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne deželee! Ukajte, nebesa, in veseli se zemlja; gore, pojte hvalo! Zakáj Gospód je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sion reče: Zapustil me je Gospód in Bog me je pozabil! More li mati pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sinú svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, jaz vendar tebe ne bom pozabil, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 8, 12—20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekóč: Jaz sim luč sveta; kdor hodi za me-

nój, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe pričuješ, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jaz sám od sebe pričujem, je moje pričevanje vendar resnično; ker vem, od kod sem prišel, in kam grem; vi pa ne veste, od kod idem in kam grem. Vi po mesu sodite, jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resniče; ker nisem sam, ampak jaz in Oče, kateri me je poslal. In u vaši postávi je pisano, da dveh človekov pričevanje je resnično. Jaz sem, kateri sam sebi pričujem; in Oče, kateri me je poslal, pričuje od mene. Tedáj so mu rekli: Kde je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate, ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojega Očeta poznali. Te besede je Jezus govoril v tempeljnovi hrambi, ko je učil v tempeljnu; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedéljo.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 9, 11—15.

Bratje! Kristus je pristopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi vekši in veliko botjši šotor, kateri ni z roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s kozlovsko ali telečjo kervjo, ampak je z lastno kervjo enkrat v presvetišče šel, in je večno odrešenje našel. Zakáj če kerv kozlov in juncev, in potreseni telični pepel ognjušene posveti v telesno čistost, koliko bolj bo kerv Kristusa, kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogú dal, našo vest očistila od mertvih del, da bomo

služili živemu Bogú? In zato je srednik nove zaveze, da s smertjo obljubo odrešenja od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšno zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k večnemu delu v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo greha obdolžil? Ako vam resnico govorim, zakáj mi ne verujete? Kdor je iz Bogá, besede Božje poslušá. Zavoljo tega vi ne poslušate, ker niste iz Bogá. Judje so tedáj odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Samariján, in imaš hudiča? Jezus je odgovoril: Jaz nimam hudiča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi čast odvzeli. Pa jaz ne iščem svoje časti; je, kateri nje išče in sodi. Resnično, resnično vam povem: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedáj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj. Si li ti večí, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe delaš? Jezus je odgovoril: Če jaz sam sebe častim, moja čast nič ni; moj Oče je, kateri me častí, od ktereга vi pravite, da je vaš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga poznam, in ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; ali poznam ga in dopolnim njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedáj rekli: Še petdeset let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus

jim je rekel: Resnično, resnično vam povem, prejde je bil Abraham, sim jaz. Tedáj so pobirali kamnje, da bi vanj lučali; Jezus pa se je skril, in je šel iz tempeljna.

V pondéljek po tihi nedélji.

Berilo iz Jona preroka 3, 1—10.

Tiste dni je govoril Gospód vdruzič Jonu preroku, rekóč: Vstani in idi v Ninive, veliko mesto in oznanuj v njem, kar sim ti jaz rekel oznanovati. In je vstal Jona, in šel v Ninive po besedi Gospódozi. Ninive pa so bile mesto za tri dni hodá veliko. In Jona je šel za en dan hodá v mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdjane! In Ninivljani so verovali v Bogá, in so napovedali post, ter so oblekli ostre oblačila od naj vekšega do naj manjšega. In prišla je beseda do kralja Ninivskega, in je vstal iz svojega stola, in vergel svoje oblačilo s sebe, in se oblekel v ostro oblačilo, ter sedel na pepel. In je bilo oklicano in rečeno v Ninivah po povelju kralja in njegovih knezov takó: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina, ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v ostre oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v Gospóda na vso moč. In slehern naj se oberne od svojega hudega pota in od krivice svojih rok. Kdo ve, mo rebiti se bo Bog obernil, in bo zanesel, in odjenjal o svojega groznega serda, in ne bomo končani. In Bog j vidil njih dela, da so se obernili od svojega hudega pota; in usmilil se je svojega ljudstva Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcov, da bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedáj rekel: Še ma

časa sem pri vas, in grem k njemu, kateri me je poslal. Iskali me bote, pa me ne bote našli; in kjer sem jaz, vi ne morete priti. Judje so tedáj rekli med sebjó: Kam misli ta iti, da ga ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, pa me ne bote našli; in kjer sem jaz, tje vi ne morete priti? Poslednji veliki dan praznika pa je Jezus vstal in vabil rekóč: Ako je kdo žejin, naj pride k meni, in naj pije. Kdor v me veruje, poteko, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega oserčja. To pa je rekel od Duha, kterega so imeli prejeti v njega verujoči.

V torek po tihi nedélji.

Berilo iz Daniela preroka 14, 28—42.

Tiste dni so stopili Babilončani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Daniela, ki je Bala razdjal, in drakona umoril; sicer bomo pomorili tebe in svojo družino! Vidil je tedáj kralj, da so zlo vanj tiščali, in prisiljen jim je vzdal Daniela: Vergli so ga v levnjak, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim za dan po dve trupli in dve ovci: ali zdaj se jim ni nič maralo, da bi požerli Daniela. Bil je pa prerok Habakuk Judeji, in on je bil skuhal podmét, in nadrobil kruha lonec; in je šel na polje, da bi nesel ženjicam. Tedáj je rekel angel Gospódov Habakuku: Nesi obed, ki ga dáš, v Babilon Danielu, kateri je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospód! Babilona nisem vidil, in za jamo ne vem. In ga je prijel angel Gospódov verh glave, in ga nesel za lasé njegove glave; in ga je postavil v Babilon

nad jamo s svojo hitro močjo. In Habakuk je zavpil rekóč: Daniel, služabnik božji, vzemi obed, kterega ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospód Bog! in jih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Daniel je vstal in jedel. Angel Gospódov pa je Habakuka berž postavil na njegovo mesto nazaj: Sedmi dan tedáj je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je stopil k jami, ter v njo pogledal, in glej, Daniel sedi v sredi levov. Takrat je zavpil kralj na ves glas, rekóč: Velik si, Gospód, Bog Danielov! In ga je potegnil iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v jamo, in so bili požerti pri té priči pred njim. Tedáj je kralj rekel: Bojé naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danielovega Bogá; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij svetega Janeza 7, 1—13.

Tisti čas je Jezus po Galileji hodil; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blizo Judovski praznik zelenih šotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoje dela, ktere delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kateri išče očiten biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso vanj verovali. Jezus jim tedáj reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jaz pričujem od njega, da so njegove dela hude. Vi pojdite na ta praznik; jaz pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi

bratje odišli, takrat je tudi on na praznik šel, ne očitno, ampak nekako na skrivnem. Judje so ga tedáj iskali ob prazniku, in so rekli: Kje je on? In med ljudimi je bilo na tihem veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekteri so rekli: Dober je; nekteri pa so rekli: Ni takó, temuč ljudi zapeljuje. Vendar pa nihče ni očitno od njega govoril zavoljo strahu pred Judi.

V sredo po tihi nedélji.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19, 1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospód Mojzesu, rekóč: Govorí vsemu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jaz sem Gospód vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, in nihče naj ne goljufa svojega bližnjega. Ne prisegaj krivo v mojem imenu, in ne oskrunjaj imena svojega Bogá: jaz sem Gospód. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, in ne zatiraj ga s silo; naj ne ostaja plačilo tvojega najemnika pri tebi do drugega dne. Ne kolni gluhega, in slepemu ne postavljalj spotikljeja; ampak boj se Gospóda svojega Bogá, ker jaz sem Gospód. Ne stori nič krivičnega, in po krivici ne sodi. Ne glej lica ubogega, in ne spoštuj obraza mogočnega; sodi svojega bližnjega po pravici. Ne bodi opravljivec, ne podpihovavec med ljudstvom; ne podstopi se zoper kri svojega bližnjega; jaz sem Gospód. Ne sovraži svojega brata v svojem sercu, ampak očitno ga posvari, da nimaš greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe; jaz sem Gospód. Moje zapovedi spolnujte, zakaj jaz sem Gospód vaš Bog.

Evangelij svetega Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In Jezus je hodil v tempeljnu po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so mu rekli: Doklej nas v nevednosti pustiš? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Vam pravim, in ne verujete. Dela, ktere jaz delam v imenu svojega Očeta, te pričujejo od mene. Toda vi ne verujete, ker niste iz mojih ovác. Moje ovce moj glas poslušajo; in jaz jih poznam, in hodijo vsled mene. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar mi je moj oče dal, je večje, kakor vse; in nihče ne more iztergati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj kamnje pobirali, da bi ga kamnjali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta, zavaljo kterega teh del me kamnjate? Judje so mu odgovorili: Zavaljo dobrega dela te ne kamnjamo, ampak zavaljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, Bogá delaš. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano u vaši postávi: Jaz sim rekel, bogovi ste? Ako je tiste imenoval bogove, kterim je bila bèseda Božja govorjena, in pisano ne more overženo biti: kako njemu, kterega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sem rekel: Sin Božji sem? Ako ne delam del svojega Očeta, mi nikár ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jaz v Očetu.

V četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azaria k Gospódu, rekóč: Gospód naš Bog prosimo, ne zaverzi nas vekoma zavoljo svojega imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojega usmiljenja zavoljo Abrahama svojega ljubega, Izaka svojega služabnika, in Izraela svojega svetega, kterim si govoril in obljubil; da boš pomnožil njih zarod, kakor zvezde na nebu in kakor pesek ob kraju morja. Zakáj zmanjšali, Gospód! smo se zdaj, bolj, ko vsi narodi, in smo ponižani po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdaj kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgavnega, ne klavnega, ne jednega darú, ne kadila, tudi ne mesta, ti darovati pervine, da bi mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potertega serca in ponižnega duha nas sprejmi. Kakor žgavni darovi ovnov in juncev in veliko tavžent tolstih jagnjet, tako bodi dans naša daritev pred tvojim obličjem, da ti dopade; zakáj kteri v tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdaj gremo vsled tebe z vsem srcem, in se te bojimo, in iščemo tvojega obličja. Ne osrami nas, temuč stori z nami po svoji dobrotljivosti, in po obilnosti svojega usmiljenja. Otmì nas po svojih čudežih, in daj čast svojemu imenu, Gospód! In osramoteni naj bodo vsi, kteri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo tvoje vsemo-gočnosti, in njih moč bodi razterta. In naj vedo, da si ti Gospód Bog edini, in častljiv po vsi zemlji, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo zmed farizejev Jezusa prosil, da bi pri njem jedel. In je prišel v hišo farize-

jevo in k jedi sedel. In glej! žena v mestu, ktera ej bila grešnica, ko je zvedila, da je v hiši farizejevi pri jedi, je prinesla alabastrovo pušico mazila; in je zad k njegovim nogam stopila, ter mu je začela s solzami noge močiti, in jih je z lasmi svoje glave brisale, in mu je noge kuševala, in z mazilom mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, ko to vidi, je sam pri sebi djal, rekóč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, da je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon! imám ti nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžán pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s čem plačati, je obema odpustil. Kteri tedáj ga bolj ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obrnil k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Sem prišel v tvojo hišo, pa mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je s solzami noge močila, in s svojimi lasmi jih brisala. Poljubil ne nisi; ta pa, kar je v hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi z oljem pomazal; ta pa mi je noge z mazilom mazala. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njé pa je rekel: Odpuščeni so ti grehi. In so začeli, kateri so bili ž njim pri mizi, sami pri sebi govoriti: Kdo je ta, kateri celó grehe odpušča? Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru.

V petek po tihi nedélji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospód! vsi, kateri te zapusté, bodo osramoteni; kateri od tebe odstopijo, bodo v prahu zapisani, ker so zapustili Gospóda, vir živih vod. Ozdravi me, Gospód! in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen: zakáj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospódova? Naj pride! In jaz nisem bil zmamljen, tebe pastirja sledé; in dneva človekovega nisem poželel, ti veš. Kar je izišlo iz mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v strah, moje upanje si v dan nadloge. Naj bodo osramoteni, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramoten; naj trepetajo oni, jaz pa naj ne trepetam; pripelji nad nje dan nadloge, in steri jih dvakrat, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji zbor poklicali, in rekli: Kaj hočemo storiti, ker ta človek veliko čudežev dela? Ako ga tako pustimo, bodo vsi v njega verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod. Eden pa zmed njih, Kajfa po imenu, ki je bil tisto leto véliki duhoven, jim je rekel: Vi nič ne veste, in ne pomislite, da je bolje za vas, da umerje en človek za ljudstvo, in da ves narod ni pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč, ker je bil tisto leto viši duhoven, je prerokoval, da imá Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, da bi otroke božje, kateri so bili razkropljeni, v eno zbral. Od tistega dne tedáj so se posvetovali, da bi ga

umorili. Jezus tedáj ni več očitno hodil med Judi, ampak je od tod šel v kraj bliz puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival s svojimi učenci

V soboto po tihi nedélji.

Berilo iz Jeremija preroka 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med sebój: Pridite, sklepujemo sklepe zoper pravičnega; zato ne bo zginila postáva od duhovnov, ne svet od modrega, ne prerokovanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z jezikom, in nič ne čislajmo njegovega govorjenja! Gospód! glej na-me, in sliši glas mojih zopernikov. Povračuje li se dobro s hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, da sem stal pred tvojim obličjem, da bi govoril za njih prid, in odvernil tvoj serd od njih. Zavoljo tega daj njih otroke v lakoto, in pelji jih pod oster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladenči z mečem v boju presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakáj pripeljal boš naglo nad-nje razbojnika; ker so jamo izkopali, da bi me vjeli, in skrivaj zaderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospód! veš vse njih svete zoper mene v smert; ne zanesi njih hudobiji, in njih greh pred tebój ne bodi zbrisan; naj padejo pred tvojimi očmi, in ob času svojega serda se znosi nad njimi, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 12, 10—36.

Tisti čas so se véliki duhovni posvetovali, da bi tudi Lazarja umorili; ker je zavoljo njega veliko Judov šlo, in so verovali v Jezusa. Drugi dan pa,

ko je veliko ljudi, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem, so palmov veje vzeli; in mu naproti šli, ter vpili: Hozana, hvaljenbodi, kateri pride v imenu Gospódovem, kralj Izraelski! In Jezus je našel osliča, in je nanj sedel, kakor je pisano: Ne boj se hči Sion! glej, tvoj kralj pride sedéč na osličinem žebetu. Tega njegovi učenci poprej niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomnili, da je bilo to pisano od njega, in da so mu to storili. Pričevala je tedáj množica, ktera je bila ž njim, kadar je Lazarja iz groba poklical, in ga obudil od mertvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, da je storil ta čudež. Farizeji so tedáj rekli med sebój: Vidite, da nič ne opravimo! Glejte, cel svet dere za njim! Bili so pa nekteri neverniki med tistimi, kateri so gori prišli, da bi molili ob prazniku. Ti so tedáj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzajde Galilejske, in ga prosili, rekóč: Gospod! Jezusa bi radi vidili. Filip pride in pové Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekóč: Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil u večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menój hodi; in kjer sem jaz tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil. Zdaj je moja

duša žalostna. In kaj hočem reči? Oče, reši me iz te ure? Ali zato sim prišel v to uro. Oče! pove-ličaj svoje ime. Glas je tedáj prišel iz neba: Po-veličal sem ga, in ga bom spet pove-ličal. Množica tedáj, ki je stala in slišala, je rekla, da je zager-melo. Drugi so rekli: Angel je ž njim govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ta glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz kadar bom povišan z zemlje, bom vse k sebi vlekkel. (To pa je rekel, da je na znanje dal, kakošne smerti bo umerl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora po-višan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedáj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim je skril.

Šesto postno ali cvetno nedéljo.

Kadar se oljke blagoslové.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer je bilo dvanajst studencov vod in sedemdeset palmovih dreves, in so šotore postavili ob vodah. In so šli iz Elima, in je prišla vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sinsko, ktera je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan družega mesca, ko so bili izišli iz Egiptovske dežele. In je mermrala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v puščavi, in so jima rekli Izraelovi otroci:

O, da bi bili umerli po Gospódomi roki v Egiptovski deželi, kadar smo sedeli pri loncih mesá, in se kruha do sitega najedali! Zakáj sta nas pripeljala v to puščavo, da umorita vso množico z lakoto? Gospód pa je Mojzesu djal: Glej, jaz vam bom deževal kruha z nebes; naj gre ljudstvo vun, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, da ga poskusim, ali živi po moji postávi ali ne. Šesti dan pa naj pripravijo, kar bodo shranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: Zvečer bote zvedili, da vas je Gospód izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjutraj vidili slavo Gospódovo.

Evangelij svetega Matevža 21. 1—9.

Tisti čas, kadar se je Jezus približal Jeruzalemu, in je prišel v Betfage pri oljski gori, je poslal dva učenca, in jima je rekel: Pojdita u vas, ktera je pred vama, in berž bota našla oslico privezano in žebe pri nji; odvežita in pripelita mi jih. In če vama kdo kaj poreče, recita, da jih Gospód potrebuje, in berž jih bo spustil. Vse to pa se je zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kateri pravi: Povejte hčeri Sion: Glej, tvoj kralj pride k tebi krotek, in sedéč na oslici, in na žebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslico in žebe, in so položili svoje oblačila na njih, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje oblačila po potu; drugi pa so veje sekali z dreves, in stlali na pot. Množice pa, ktere so spredej in zadej šle, so vpile, rekóč: Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri ide v imenu Gospódovem.

Pri sv. maši.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med sebój, kar Kristus Jezus, kateri, desiravno je bil v Božji podobi, ni v rop štel Bogú enak biti, temuč je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca na se vzel, človekom se upodobil, in po unanjem najden bil kakor človek. Ponížal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti. smerti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, katero je čez vse imena, da se v imenu Jezusovém (tujej se poklekne) vsako koleno pripogne teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik spričuje, da je Gospód Jezus Kristus v časti Bogú Očeta.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Materža v 26. in 27. postávi.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdán, da bo križan. Takrat so se zbrali véliki duhovni in starašini ljudstva v dvor višega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v Betanii, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je pri mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekóč: Čemu ta potrata? Zakáj to bi se bilo dalo drago

prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate té ženi? Zakáj dobro delo je storila nad menój. Uboge namreč imáte zmirej pri sebi, mene pa nimate zmirej. Zakáj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kder koli se bo oznanoval ta evangeli po vsem svetu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin. Tedáj je šel eden zmed dvanajsterih, kteri je bil imenován Juda Iškariot, k vélikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privolili trideset srebernikov. In odsihmal je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kde hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k nekòmu, in recite mu: Učeník pravi: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so pripravili velikonočno jagnje. Kadar se je bil pa večer storil, je s svojimi dvanajstimi učenci k mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni govoriti: Gospód! ali sem jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menój roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; tode gorjé tistemu človeku, po kterem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril, rekóč: Učeník, ali sem jaz? Mu reče:

Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekóč: Pite iz njega vsi! Zakáj to je moja kerv nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Povem vam pa, da posihnal ne bom pil tega sadú vinske terte do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedáj jim reče Jezus: Vi vsi se bote pohujšali nad menój to noč; zakáj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad tebój, jaz se ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, da to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako ravno bi mi bilo s tebó umreti, ne bom te zatajil. Takó so tudi vsi učenci rekli. Tedáj je prišel Jezus ž njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencem: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. In je vzel sebój Petra in Cebedjova sina, in je začel žalosten in otožen prihajati. Tedáj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte z menój. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekóč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z menoj

čuti! Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, mesó pa slabo. Spet je drugič šel, in molil, rekóč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je našel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedáj pride k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdán grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih je prišel, in ž njim velika množica z meči in s kolmi, ki so jo poslali veliki duhovni in starašini ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamnje, rekóč: Kterega koli bom kušnil, tisti je, njega primite. In berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedáj so pristopili, in so roké na Jezusa stegnili, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom, je stegnil roko in izderl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedáj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto, zakáj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legionov angelov? Kako se bodo tedáj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in s kolmi; vsak dan sem

sedel pri vas, in učil v tempeljnu, pa me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali. Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali h Kajfežu, višemu duhovnu, kder so se bili pismarji in starašini sešli. Peter pa je od deleč za njim šel do dvora višega duhovna. In je šel vun, in je sedel s služabniki, da bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa sta prišle dve krivi prič, in sta rekli: Ta je govoril: Jaz morem podreti tempelj božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In viši duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In viši duhoven mu je rekel: Rotim te pri živem Bogú, da nam povéš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici močí božje, in iti v oblakih neba. Tedáj je viši duhoven raztergal svoje oblačila, rekóč: (Bogá) je preklinjal; kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedáj so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga s pestmi v obraz bili, rekóč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in pristopila je neka dekla k njemu, rekóč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričo vsih, rekóč: Ne vem, kaj praviš. Ko

je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazarenskimi. In je spet tajil s prisego: Ne poznam tega človeka. Čez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično! tudi ti si zmed tistih; zakáj tvoj jezik te razodeva. Tedáj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozna tega človeka. In mahom je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Prej da bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je bitko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali. In so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, poglavarju dežele. Tedáj, ko je Juda, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinom, rekóč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kerv. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel in se z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljno skrinjico; zakáj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne! Tedáj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterege so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi

je ukazal Gospód. Jezus pa je stal pred poglavárjem, in poglavár ga je vprašal, rekóč: Ali si ti kralj judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedáj mu reče Pilát: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, takó da se je poglavár silno čudil. Ob prazniku pa je poglavár navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kteri je bil imenovan Baraba. Ko so se tedáj zbrali, je Pilát rekel: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kteri je imenovan Kristus. Zakáj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekóč: Nič si ne dajaj opraviti s tem pravičnim; zakáj veliko sem terpela dans v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavár pa je odgovoril in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilát jim reče: Kaj tedáj naj storim z Jezusom, kteri je imenován Kristus? Vsi rekó: Križan naj bo. Poglavár jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekóč: Križan naj bo. Ko je pa Pilát vidil, da nič ne opravi, temuč da večí hrup vstaja; je vzel vode, in si je roké umil vpričo ljudstva, rekóč: Jaz sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kerv pridi na nas in na naše otroke. Tedáj jim je izpu-

stil Baraba: Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedáj so poglavarjevi vojšaki Jezusa s seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekóč: Zdrav bodi kralj judovski! In so v vanj pljuvali, in terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plajš, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z žolcem zmešanega. In ko je bil pokušil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so srečkali zanje, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje oblačila, in za mojo suknjo so srečkali (lozali). In so sedeli, in ga varovali. In so djali verh njegove glave njegovo obsodbo pisano: Ta je Jezus kralj judovski. Takrat sta bila križana ž njim vred dva razbojnika, eden na desnici, eden pa na levici. Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kakó tempelj božji podiraš, in v treh dneh spet sezidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi véliki duhovni s pismarji in starašini vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more

pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj s križa, in verujemo vanj. V Bogá je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad imá! Saj je rekel: Sin Božji sem. Ravno to sta mu očitala tudi razbojnika, ktera sta bila ž njim vred križana. Od šeste ure pa se je tema storila po vsi zemlji do devete ure, In okoli devete ure je Jezus na ves glas vpil, rekóč: Eli! Eli! lama sabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! zakáj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, ko to slišijo, so rekli: Elija kliče ta. In berž je stekel eden zmed njih, vzel gobo, jo s kisom napojil, in nateknil na terst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je spet zavpil na ves glas, in je izdihnil dušo. In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal: in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko telés svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem ustajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so bili ž njim in Jezusa varovali, ko so vidili potrés, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil Sin Božji! Bilo je pa tam od deleč veliko žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ti je šel k Pilátu, in je prosil teló Jezusovo. Tedáj je

Pilát ukazal teló dati. In Jožef je vzel teló, in ga je zavil v čisto tenčico; in ga je položil v svoj novi grob, ktereга je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju *), so se zbrali véliki duhovni in farižeji k Pilátu, rekóč: Gospód! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukáži tedáj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmeta bo hujša od perve. Pilát pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali s stražarji in kamen zapečatili.

Véliki pondeljek.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód Bog mi je odperl uho; jaz pa se nisem vstavil, nisem odstopil. Svoje teló sem jim izdal, kateri so me bili, in svoje lica tistim, kateri so me tezali. Svojega obličja nisem odvernili od njih, ki so me zasramovali in v mé pjuvali. Gospód Bog je moj pomočnik, zató ne bom osramoten; zató sem nastavil svoje obličje, ko naj terjo skalo, in vem, da ne bom

*) dan po vélikem petku — parasceve — t. j. na veliko soboto.

osramoten. Blizo je, kateri me opravičuje; kdo mi bo opogovarjal? Stopimo skupaj; kdo je moj zopernik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospód Bog je moj pomočnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo zmed vas se bojí Gospóda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor v temi hodi in nima svetlobe, naj upa v Gospódovo ime, in naj se zanese na Gospóda svojega Bóga.

Evangelij svetega Janeza 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betánijo, kder je bil Lazar umerl, kterega je Jezus od mertvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla: Lazar pa je bil eden zmed njih, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila prave narde, in je mazala Jezusove nogé, in brisala njegove nogé s svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena z duhom mazila. Eden njegovih učencev tedáj, Juda Iškarjot, tisti, kateri ga je imel izdati, je rekel: Zakáj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je možnjo imel, in nosil, kar je bilo v njo verženo. Jezus je tedáj rekel: Pustite jo, da to za dan mojega pogreba stori. Zakáj uboge imate vselej med sebój, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedáj zvedila, da je tam, in so prišli, ne le zavoljo Jezusa, temuč da bi tudi Lazarja vidili, kterega je od mertvih obudil.

Véliki torek.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospód, razodel si mi, in sem spoznal; pokazal si mi njih naklepe. In jaz sem bil kakor krotko jaguje, ktero peljajo na zákol, in nisem vedil, da so zoper mene sklenili, rekóč: Pridite, končajmo drevo z njegovim sadom, in izderimo ga iz dežele živih, da njegovo ime več ne bo pomnjeno. Ti pa, Gospód vsemogočni, sodiš pravično, in skušaš obisti in serca, vidil bom tvoje maščevanje nad njimi: zakáj tebi sem zročil svojo reč, Gospód moj Bog.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu s. Marka v 14. in 15. poglavju.

Tisti čas je bila čez dva dni velika noč in god opresnikov; in veliki duhovni in pismarji so iskali, kakó bi ga z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betanii v hiši Simona gobovega, in je pri mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo pušico dragega mazila iz nardovega klasa; in je pušico razbila, in mu ga na glavo izlila. Bilo jih je pa, kateri so bili sami pri sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je ta potrata z mazilom storila? Zakáj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več, kakor za tri sto denarjev, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate. Dobro delo je storila nad menój. Zakáj uboge imate

zmirej med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazat moje teló za pogreb. Resnično vam povem: Kjer koli se bo oznanoval ta evangeli po vsem svetu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v njen spomin. In Juda Iškarjot, dvanajsterih eden, je šel k velikim duhovnom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili denarjev dati. In je iskal, kakó bi ga priložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so velikonočno jagnje klali, mu rekó učenci: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev in jima reče: Pojdita v mesto in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; idita za njim, in kder noter pojde, recita hišnemu gospodarju, da Učenik pravi: Kde je moja gostilnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje. Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kadar so pri mizi bili in jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menój. Oni pa so začeli žalostni prihajati, in mu eden za drugim govoriti: Ali jaz? On pa jim je rekel: Eden zmed dvanajsterih, kateri pomaka z menój roko v skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; ali gorjé tistemu človeku, po katerem bo Sin člove-

kov izdán. Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. In kadar so jedli, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razmolil, ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moje teló. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelitá. Resnično vam povem, da ne bom nič več pil tega sadú terte do tistega dne, ko ga bom pil novega v božjem kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se bote pohujšali nad menój to noč: zakáj pisano je: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad tebój, jaz vendar ne. In Jezus mu reče: Resnično ti povem, da nocoj to noč, predno bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s tebój, ne bom te zatajil. Ravno takó so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzemane; in reče svojim učencem: Sedite tukaj, da odmolim. In vzame s seboj Petra, in Jakopa, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, da bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; ali vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati; in je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi li mogel eno uro

čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, ali mesó je slabo. In je spet šel, in molil, in ravno tiste besede govoril. In ko se je vernil, jih je spet našel spati, (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In pride tretjič in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je: ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdán v roké grešnikom. Vstanite, pojdemo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, pride Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, in ž njim velika množica z meči in s kolmí od velikih duhovnov in pismarjev in starašinov. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekóč: Kterega bom kušnil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je mahom k njemu stopil in rekel: Zdrav bodi, Učeník! in ga je kušnil. Oni pa so roké stegnili nad njega in so pa prijeli. Eden pa zraven stoječih je izderl meč, in je mahnil hlapca velikega duhovna, in mu uho odsekal. In Jezus je spregovoril in jim rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli z meči in kolmí lovit! Vsak dan sem bil pri vas in sem učil v tempeljnu, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedáj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladeneč pa je hodil za njim s platnom ogernjen na nagem; in so ga prijeli. On pa je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k višemu duhovnu; in so se sošli vsi duhovni in starašini. Peter pa je od deleč za njim šel noter na dvor, višega duhovna; in je sedel s hlapci pri ognju, in se je grel. Véliki duhovni pa, in ves zbor so iskali

pričevanja zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, pa ga niso našli. Zakáj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In nekteri so vstali, in krivo pričevali zoper njega, rekóč: Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdjal ta z rokami storjeni tempelj, in v treh dneh sozidal drugega ne z rokami storjenega. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In viši duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekóč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Viši duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Ali si ti Kristus, Sin hvaljenega Bogá? Jezus pa je mu rekel: Jaz sem. In vidili bote Sinu človekovega sedeti na desníci božje močí, in priti z oblaki neba. Viši duhoven pa je raztergal svoje oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletsvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smerti vreden. In nekteri so ga jeli zapljuvati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti, in mu reči: Prerokuj! In hlapeci so ga s pestmi bili. In ko je bil Peter zdolej na dvorišču, pride ena zmed dekel vélikega duhovna, in ko je vidila Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nazarenskím! On pa je tajíl, rekóč: Ne vem in ne umem, kaj praviš! in je izišel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla vidila, je rekla okoli stoječím: Ta je eden zmed njih. On pa je spet tajíl. In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih: saj si tudi Galilejec! On pa je jel rotiti se in prisegati: Ne poznám tega človeka, od kterega

pravite. In mahom je petelin drugič zápel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zápel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. In precej zjutraj so veliki duhovni s starašini in s pismarji in z vsim zborom svet imeli, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilátu. In Pilát ga je vprašal: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In véliki duhovni so ga veliko tožili. Pilát pa ga je spet vprašal, rekóč: Nič ne odgovoriš? Pogledaj, kolikih rečí te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, takó da se je Pilát čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim spustiti enega zmed jetnikov, ktereга koli so prosili. Bil je pa imenován Baraba, s puntarji vklenjen, kateri je bil v puntu človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi tega, kar jim je vselej storil. Pilát pa jim je odgovoril, rekóč: Hočete li, da vam izpustim kralja judovskega? Zakaj vedil je, da so ga véliki duhovni iz nevošljivosti izdali. Véliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, da naj jim raji Baraba izpusti. Pilát pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj tedáj hočete, da storim s kraljem judovskim? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilát pa jim je rekel: Kaj pa je hudega storil? Oni pa so še bolj vpili. Križaj ga. Pilát pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba izpustil, in izdal Jezusa bičanega, da bi bil križan. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In ga oblečejo v škerlat, in spletejo ternjevo krono, in mu je denejo na glavo. In so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen bodi,

kralj judovski! In so ga po glavi s terstom bili, in ga zapljuvali, in so na kolena padali, ter ga molili. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli ž njegovimi oblačili, in so ga vun peljali, da bi ga križali. In so primorali nekega memo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel s pristáve očeta Aleksandrovega in Rutovega, da je nesil njegov križ. In ga pripeljajo na mesto Golgota, kar je predstavljeno: mesto mertvaških glav. In so mu dali piti z miro zmešanega vina; pa ga ni vzel. In kateri so ga križali, so razdelili njegove oblačila in za-nje srečkali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In napis njegovega obsojenja je bil napisan: Kralj judovski. In ž njim križajo dva razbojnika, enega na njegovi desnici, enega pa na levíci. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči so ga preklinjali, in so s svojimi glavami majali in rekli: Da te! kako tempelj božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi, in stopi s križa! Ravno tako so se mu tudi véliki duhovni posmehovali, in so s pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, kralj izraelski, naj zdaj stopi s križa, da vidimo in verujemo. In ktera sta bila ž njim križana, sta ga zasramovala. Kadar je pa bila šesta ura, se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavrnil, rekóč: Eloj, Eloj! lama sabaktani? kar je predstavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekteri tam stoječih, ko to slišijo,

so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napojil gobo z jesihom, in jo je na terst nataknil, in mu je dal piti, rekóč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija izsnet. Jezus pa je velik glas zagnal, in je dušo izdignil. In zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je vidil, da je tako vpijóč umerl, je rekel: Res, ti človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, ktere so od deleč gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakopa manjšega in Jožefova mati, in Salóma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile ž njim vred v Jeruzalem prišle. In ko se je večer storil, (ker je bil dan pripravljanja, kteri je pred soboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kteri je tudi sam čakal božjega kraljestva, in je serčno šel k Pilátu, in je za Jezusovo teló prosil. Pilát pa se je čudil, da bi bil že umerl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dal Jožefu teló. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel, in zavil v tančico, in položil v grob, kteri je bil sekan iz skale, in je privalil kamen grobu pred duri.

Vélíko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospód Bog: Povejte hčeri Sion: Glej, Odrešnik tvoj pride; glej, njegovo plačilo je ž njim!

Kdo je ta, kateri pride iz Edoma, z rudeče omočenimi oblačili iz Bozre? Tisti lepi v svoji suknji, ki hodi s svojo veliko močjo? Jaz sem, ki govorim pravico, in sem branitelj, da rešim. Zakáj je tedáj rudeča tvoja suknja, in tvoje oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačilnici? Sam sem tlačil v tlačilnici, in nobeden zmed narodov ni bil z menój. Tlačil sem jih v svojem serdu, in jih stlačil v svoji jezi; zato se je razkropila njih kerv na mojo sukngo, in vse svoje oblačila sem ogerdil. Zakáj dan maščevanja je v mojem sercu, prišlo je leto, da odrešim svoje. Sem se oziral, pa ga ni bilo pomočnika; sem iskal, pa ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptal sem ljudstva v svojem serdu, in jih napajal s svojo serditostjo in ob tla vergel njih moč. Usmiljenja Gospódovega se bom spomnil, hvalil Gospóda za vse, kar nam je dodelil Gospód naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód, kdo veruje naši besedi, in roka Gospódova komu se oznanuje? In bo rastle ko mladika pred njim, in kot kerenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne častí; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, da bi nam bil dopadel. Zaničevanega in najzadnjega med ljudmi smo ga vidili, moža bolečin, in skušenega v terpljenju, in kakor kterege, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše bolezní na-se vzel, in naše beteže nosil; in mislili smo, da je gobov, in udarjen od Bogá in ponižan. On pa je bil ranjen zavoljo naših grehov, in stret zavoljo naših hudobij; zavoljo našega mirú je terpljenje na njem, in po njegovih progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot ovce zašli, slehern se je na svojo pot obernal; ali Gospód je nas vseh pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, pa ni odperl svojih ust; kakor ovca, ki se na zákol pelje, in ko jagnje, ki molči pred

njim, kateri ga striže, ni odperl svojih ust. Stiskan in obsojen, je bil odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtergan z dežele živih, zavoljo greha svojega ljudstva sem ga udaril. In pri hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa pri bogatinu je imel svoj grob; zato ko ni krivice storil, in se ni zvijača našla v njegovih ustih. Ali Gospód ga je hotel potreti z boleznijo; ako da za greh svoje življenje, bo vidil velik zarod, in Gospódova volja se bo pri njem spolnila. Zató ko je terpela njegova duša, bo vidil, in bo nasiten; s svojim ukom jih bo veliko opravičil, on moj pravični hlapec, in bo njih grehe nosil. Zató mu jih bom prav veliko v del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v smert svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in za grešnike prosil.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Lukeža v 22 in 23. postavi.

Tisti čas se je približeval praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velikanóč. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z velikimi duhovni, in s poglavarji, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili, in mu obljubili denarjev dati. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, o katerem se je moralo zaklati velikonočno jagnje.

In je poslal Petra in Janeza, rekóč: Pojdita, in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo. Ona pa sta rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v mesto, vaji bo srečal neki človek, ki verč vode ponese; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učeník ti pravi: Kje je gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno, in tam pripravita. Šla sta tedáj, in sta našla, kakor jima je bil rekel; in sta pripravila velikonočno jagnje. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z vami, predno terpim. Zakáj povem vam, da od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med sebjó. Zakáj povem vam, da ne bom pil tertnega sadú, dokler božje kraljestvo ne pride. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal, rekóč: To je moje teló, katero je za vas dano; to storite v moj spomin. Ravno takó tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi, ktera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojega izdajavca je z menój pri mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vendar gorjé tistemu človeku, po katerem bo izdán. In oni so se začeli med sebjó popraševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepír med njimi, kateri zmed njih, se zdi, da bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji

narodov gospódujejo čez nje, in kateri imajo oblast čez nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne takó, ampak kateri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je veči, kdor je pri mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz pa sem v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kateri ste poterpeli z menój v mojih skušnjavah. In jaz vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil moj Oče, da jeste in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodóve. Gospód pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil za te, da ne peša tvoja vera; in ti, kadar se boš nekđaj spreobernal, poterdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospód! s tebój sem pripravljen v ječo in v smert iti. On pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, predno trikrat ne utajíš, da me poznáš. In jim je rekel: Kadar sem vas poslal brez mošnje, in torbe in čevljev, je li vam kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedáj: Zdaj pa, kdor imá mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo suktnjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, da še to mora nad menój dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je od mene (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospód! glej, tukej sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je vun šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa na

mesto prišel, jim je rekel: Molite, da ne pridete v skušnjava. In on se je odtegnil od njih za lučaj kamna: in je na kolena padel in molil, rekóč! Oče! ako hočeš, vzemi ta kelih od mene: vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obišle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k svojim učencem prišel, jih je našel spéče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v skušnjava. Še je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenován Judež, eden dvanajsterih, je šel pred njimi; in se je približal Jezusu, da bi ga kušnil. Jezus pa mu je rekel: Judež! s kuševanjem izdáš Sinú človekovega? Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospód! ali naj mahnemo z mečem? In eden zmed njih je mahnil po hlapcu višega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegovega ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim duhovnom, in poglavárjem tempeljna in sterašinom, ki so nad-njo prišli: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmi. Vsak dan sem bil pri vas v tempeljnu, in niste stegnili rok po meni; tode to je vaša ura in oblast teme. Popadli so ga pa in peljali v hišo višega duhovna. Peter pa je hodil od deleč za njim. Zakurili se pa ogenj na sredi dvorišča, in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v sredi njih. Ko ga

je pa vidila neka dekla sedeti pri ognju, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil ž njim. On pa ga je zatajil, rekóč: Žena, ne poznam ga! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in je rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekóč: Resnično, tudi ti je bil ž njim, ker je tudi Galilejec! Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin zapel. In Gospód se je ozerl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede Gospó-dove, kakor je bil rekel: Predno petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. In Peter je vun šel, in je milo jokal. In možje, kateri so ga držali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, rekóč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjanja so govorili zoper njega. In kadar se je dan storil, so se zbrali starašini ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v svoje zberališče, rekóč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedáj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, in jaz sem. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali in njegovih ust. In vstala je sve njih množica, in so ga peljali k Pilátu. Začeli so ga pa tožiti, rekóč: Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi,

da je on Kristus kralj. Pilát pa ga je vprašal, rekóč: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilát pa je rekel vélikim duhovnom in množicam: Nič krivega ne najdem nad tem človekom. Oni pa so še bolj silili, rekóč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začemši od Galileje do sem. Ko je pa Pilát slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zvedil, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa, ko je Jezusa vidil, se je silno oveselil; zakáj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Véliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herod pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilátu. In postala sta prijatla Herod in Pilát tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovražtvu med sebój. Pilát pa je poklical velike duhovne, poglavárje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvráčeval ljudstvo; in glejte! jaz sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne; zakáj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Pretepel ga bom tedáj, in izpustil. Mogel jim je pa ob prazniku enega izpustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalo, rekóč: Preč s tem, in izpusti nam Baraba. Ta je bil zavaljo nekega v mestu storjenega punta

in uboja v ječo veržen. Pilát jih je tedáj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti. Oni pa so vpili, rekóč: Križaj, križaj ga! On pa jim je tretjič rekel: Kaj je pa ta hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedáj in izpustil. Oni pa so tiščali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večje. In Pilát je presodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Izpustil jim je tedáj tistega, kateri je bil zavoljo uboja in punta v ječo veržen, za kterega so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so prijeli nekega Simona Cirenčana, kateri je šel iz potja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obrnil in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikár se ne jokajte nad menój, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakáj glejte! dnevi bodo prišli, od kterih porekó: Srečne so nerodovitne, in telésa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli govoriti goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad surôvim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa ž njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, ktero se imenuje mesto mertvaških glav, so tam križali njega in hudodelnika, enega na desni, enega pa na lévi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo. In razdelili so njegove oblačila, in so za nje srečkali. In ljudje so stali in

gledali, in véliki duhovni so ga zasmehovali ž njim vred, rekóč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni božji. Zasmemovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu kisa ponujali; in rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan z greškimi, latinskimi, in hebrejskimi čerkami: Ta je kralj judovski. Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal rekóč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. - Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekóč: Ali se tudi ti ne bojiš Bogá, ker si v ravno tistim obsojenju? In midva sicer po pravici; zakáj po zasluženju svojih del prejemava; ti pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospód! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, dans boš z menój v rajú. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo, in zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo po sredi. In Jezus je zavpil na ves glas, in je rekel: Oče! v tvoje roke izročam svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. Ko je pa stotnik vidil, kar se je zgodilo, je Bogá častil, rekóč: Resnično, ta človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so se bili sešli to gledat; kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegoví znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, so od deleč stali, in to gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ta ni bil privolil v njih svet in

djanje) iz Arimateje, judejskega mesta, kateri je tudi sam čakal božjega kraljestva. Ta je šel k Pilátu, in je prosil za Jezusovo teló. In ga je snel, zavel v tančico, in položil v izsekan grob, v kterega se nihče ni bil položen.

Vélíki četertek.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
11, 20—32.*

Bratje! kadar se snidete, se to ne pravi večerjo Gospódovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo poprej vzame, in jé; in tako je nekteri lačen, nekteri pa pijan. Nimate mar hiš, da bi jedli in pili? Ali cerkev božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Bi li vas hvalil? V tem vas ne hvalim! Zakáj jaz sem prejel od Gospóda, kar sem va mtudi izročil, da je Gospód tisto noč, v kateri je bil izdán, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje teló, katero bo za vas dano; to storite v moj spomín! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi; to storite v moj spomín! Zakáj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in ta kelih pili; bote smert Gospódovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli bo tedáj nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospódov, bo kriv teléasa in kervi Gospódove. Naj pa presodi človek sam sebe, in takó naj jé tega kruha in pije od keliha. Zakáj kdor jé in pije nevredno, ta si sodbo jé, in pije, ker ne razloči teléasa Gospódovega. Zató jed med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presojevali, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo po Gospódu svarjeni, da ne bomo s tem svetom pogubljeni.

Evangelij svetega Janeza 13, 1—15.

Pred velikonočnim praznikom, ko je Jezus vedil, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovemu že v serce dal, da bi Jezusa izdal;) vedóč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Bogá prišel, in k Bogú gre, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačilo, in vzeme pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem nogé, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospód: ti meni nogé umivaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menój. Simon Peter mu reče: Gospód! ne samo nog, ampak tudi roké in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da nogé umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal: zató je rekel: Niste vsi čisti. Po tem tedáj, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učeník in Gospód! in prav pravite; sem tudi. Ako sem tedáj jaz, Gospód in Učeník, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu nogé umivati. Izgled namreč sem vam dal, da ravno takó, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite.

Vélikí petek.

Berilo iz Osea preroka 6, 1—6.

To govori Gospód! V svoji britkosti se bodo zgodaj k meni podali, rekóč: Pridite, vernimo se zopet k Gospódu! Zgrabil nas je, pa nas bo tudi ozdravil. Čez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in bomo živeli pred njim. Vedili bomo, in si bomo prizadevali, da bi prav spoznali Gospóda. Kakor zarja bo njegov izhod, kakor pomladanski in jesenski dež na zemljo pride, bo on k nam prišel. Kaj naj ti storim Efraim? Kaj naj ti storim Juda? Usmiljenje z vami je kakor juterna megla, in kakor rosa, ki z jutrom zgine. Zato sem jih otesaval po prerokih, sem jih pobijal z besedo svojih ust, in tvoja odsodba se bo kakor luč zasvetila. Usmiljenje namreč hočem, in ne darov; znanje božje, in ne žgavnih daróv.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospód Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: Ta mesec vam bodi začetek mescov; naj bo prvi med mesci v letu. Govorita vsemu zboru Izraelovih otrók, in recita jim: Deseti dan tega mesca naj vzame vsakteri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v hiši, kakor jih je treba, da jagnje snedó; naj pridruži svojega soseda, kateri se derži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, da jagnje snedo. Jagnje pa bodi brez madeža, ono, leta staro, od ovác ali koz vzeto. In prihranite ga do štirnajstega dneva tega mesca, in zakolje naj ga vsa množina Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove kerví, in naj pomažejo ž njo oba podboja in nadpražnice domov, v katerih ga bodo jedli. In naj jedo tisto noč meso pri ognju pečeno in opresne kruhe z grenkimi zelmi. Ne jejte ga suróvega,

ne u vodi kuhanega, ampak le pri ognju pečeno; pojejte glavo ž njegovimi nogami in drobom vred, in kosti mu ne zlomite. In nič naj ga ne ostane do jutra; če kaj ostane, sežgite v ognju. Jejte ga pa takó: Svoje ledje imejte opasano, in čevlje imejte na nogah, deržite palice v rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospódov.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu sv. Janeza v 18. in 19. poglavju.

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vert, v kterega je šel on in njegovi učenci. Veditil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Judež je tedáj vzal stražo, in služabnikov od vélikih duhovnov in farizejev sebój, in je prišel tje s svetili, in bakljami in orožjem. Jezus tedáj, ki je vedil vse, kar je imelo čez-nj priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazarenkega. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa tudi Juda pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sim, so odstopili, in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Kogá iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazarenkega. Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jaz; ako tedáj mene iščete, pustite te iti. Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisem nobenega zmed njih zgubil. Simon Peter tedáj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapeu višega duhovna, in mu je odsekal desno uho.

Hlapeu pa je bilo ime Malhu. Jezus je tedáj Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico. Ne bom li pil keliha, kterega mi je Oče dal? Straža tedáj, in poglavar in hlapei Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. In so ga peljali prvič k Anazu; bil je namreč tast Kajfežu, kteri je bil viši duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kteri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel Simon Peter, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan višemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče višega duhovna. Peter pa je stal zunej pri vratih. Uni učenec tedáj, kteri je bil višemu duhovnu znan, je izišel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedáj dekla vratarica Petru: Ali nisi tudi ti zmed učencev tega človeka? On reče: Nisem. Hlapei pa in služabniki so stali pri žerjavci, ker je bilo mráz, in so se greli; stal je pa ž njimi tudi Peter in se je grel. Viši duhoven tedáj je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vselej učil v shodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kteri so slišali, kaj sem jim govoril; glej! oni vedó, kaj sem jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden zmed služabnikov, kteri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekóč: Takó odgovarjaš višemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sem hudo govoril, spričaj od hudega; ako pa prav, zakaj me biješ? In Ana ga je poslal zvezanega h Kajfežu višemu duhovnu. Simon

Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedáj: Nisi li tudi ti zmed njegovih učencev? On je tajil, in je rekel: Nisem. Mu reče eden zmed hlapcev višega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal: Nisem li te jaz vidil na vertu pri njem? Peter je tedáj spet tajil, in mahom je petelin zapel. Peljajo tedáj Jezusa od Kajfeža v sodnico. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v sodnico, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti veliko-nočno jagnje. Šel je torej Pilát vunkaj, in je rekel: Kakošno tožbo imate zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilát jim je tedáj rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedáj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, ktero je govoril, ko je na znanje dal, s kakošno smertjo bo umerl. Šel je tedáj Pilát spet v sodnico, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj judovski? Jezus je odgovoril: Govoriš li to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilát je odgovoril: Ali sem jaz Jud? Tvoj narod in véliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdán; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilát mu je tedáj rekel: Tedáj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, in jaz sem kralj. Jaz sem za to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resníci. Vsak, kteri je iz resníce, poslušá moj glas. Pilát mu reče: Kaj je resníca?

In ko je bil to rekel, je spet vun šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Navada je pa pri vas, da vam enega izpustim o veliki noči: hočete li tedáj, da vam izpustim kralja judovskega? Vpili so tedáj spet vsi, rekóč: Ne tega, ampak Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik. Na to je tedáj Pilát Jezusa vzel in bičal. In vojščaki so spletli krono iz ternja, in mu jo djali na glavo, in ga v škerlatasto oblačilo oblekli. In so prednj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj judovski! In so mu jih za uho dajali. Pilát je tedáj spet vunkaj šel, in jim reče: Glejte! peljem vam ga vunkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj vunkaj prišel, noséč ternjevo krono in škerlatasto oblačilo.) In (Pilát) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga tedáj vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekóč: Križaj, križaj ga! Pilát jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakáj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imámo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal. Kadar je tedáj Pilát slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnico, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilát mu tedáj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imám oblast te križati, in imám oblast te izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Zavoljo tega imá tisti, kateri me je tebi izdal, večí greh. In odslej je iskal Pilát ga spustiti. Judje pa so vpili rekóč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakáj vsak,

kteri se kralja dela, ustavlja se cesarju. Pilát tedáj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sédel na sodni stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrótoz, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike nočí okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč ž njim, preč ž njim, križaj ga! Pilát jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. Takrat tedáj jim ga je izdal, da bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in vun peljali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in ž njim dva druga, od vsake strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilát tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazarenki kralj judovski. Ta napis je tedáj veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil bliz mesta. Bilo je pa pisano po hebrejski, po greški in po latinski. Rekli so tedáj Pilátu véliki judovski duhovni: Nikár ne piši: Kralj judovski; ampak da je on rekel: Kralj Judov sim. Pilát je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Vojščaki tedáj, ko se bili Jezusa razpeli, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele vsakemu vojščaku del) in suktnjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med sebój: Nikár je ne režimo, ampak srečkajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suktnjo so srečkali. Vojščaki so tedáj to storili, Poleg križa Jezuso-

vega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedáj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zravno stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sim! Stala je pa ondi posoda polna kisa. Oni pa so gobo s kison napojili, in na hizop nataknil, ter mu jo k ustam podali. Kadar je bil tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In je glavo nagnil, in je dušo iz sebe dal. Judje tedáj, (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v soboto, (tisti sobotni dan namreč je bil velik,) so Piláta prosili, da bi se jim kostí poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so toraj prišli, in so pervemu sicer sterli kostí, in drugemu, kateri je bil ž njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili da je že mertev, in mu niso kostí sterli; ampak eden zmed vojščakov je s sulico njegovo stran odperl, in mahom je tekla kerv in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kostí mu ne sterite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli. Po tem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil Jezusov učenec, toda skrivaj zavoljo strahú pred Judi) Piláta prosil, da bi snel Jezusovo teló. Prišel je pa tudi Nikodém, kateri je bil prvič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in

aloe okoli sto liber. Vzela sta tedáj Jezusovo teló, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedáj zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je bil grob blizo, Jezusa položila.

Véliko soboto.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Koločanov 3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer je Kristus, sedéč na desníci Božji; hrepenite po tistem, kar je zgorej, ne pa, kar je na zemlji. Zakáj umerli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa prikazal Kristus, vaše življenje, takrat se bote tudi vi prikazali ž njim v časti.

Evangelij svetega Matevža 28, 1—7.

Zvečer sobote pa, ko se prvi dan tedna zaveseti, je prišla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakáj angel Gospódov je prišel iz nebes, in je pristopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikár se ne bojte ne! zakáj vem, da iščete Jezusa, kteri je bil križan. Ni ga tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pristopile in pogledjte

kraj, kamor je bil Gospód položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učencem, da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte! oznanil sem vam.

Velikonočno nedéljo.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 5, 7—8.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo tedáj veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistosti in resníce.

Evangelij svetega Marka 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakobova, in Saloma kupile dišáv, da bi prišle, in Jezusa mazale. In prvi dan po soboti so prišle celo zgodej h grobu, ko je solnce izhájalo. In so rekle med sebój: Kdo nam bo odvalil kamen od duri groba? In so se ozerle, ter so vidile kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v grob, in vidile mladenčá sedeti na desni, oger-njenega z belim oblačilom, in so ostermele. On pa jim reče: Nikár se ne ustrašite! Jezusa iščete Nazarenkega križanega; vstal je, ga ni tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa, povejte njegovim učencem, in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonočni ponděljek.

Berilo iz djanja apostolskega 10, 37—43.

Tiste dni je Peter v sredo med ljudstvo stopil, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi Judeji, kar se je začelo v Galileji po kerstu, kterega je oznanoval Janez, kako je Jezusa in Nazareta Bog pomazilil s svetim Duhom in z močjó, kteri je okoli hodil, dobrote delil in ozdravljaj vse po hudíču nadlegovane, ker je bil Bog ž njim. In mi smo pričé vsega, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu on, kterega so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi ne vsemu ljudstvu, ampak po Bogu prej izvolenim pričam, nam, kteri smo ž njim jedli in pili, ko je od mertvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanovati in pričevati, da je on tisti, kterega je Bog postavil sodnika živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da v njegovem imenu dobé odpuščenje grehov vsi, kteri vanj verujejo.

Evangelij svetega Lukeža 24, 13—35.

Tisti čas sta šla dva Jezusovih učencev ravno ta dan v terg, kteri je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema deleč, po imenu Emavz. In ona sta med seboj govorila od vsega tistega, kar se je bilo zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se pogovarjala, in izpraševala, se je tudi Jezus približal, in je šel ž njima. Njune oči pa so bile zaderžane, da ga nista spoznala. In jima je rekel: Kakovi so ti pogovori, ki jih imáta gredóč med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril, in mu rekel: Si li ti sam tujec v Jeruzalemu,

in ne veš, kaj se je zgodilo v njem te dni? In jima je rekel: Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nazarenkega, kateri je bil prerok, mogočen v djanju in v besedi, pred Bogóm in vsim ljudstvom; in kako so ga izdali naši véliki duhovni in oblastniki v obsojenje k smerti, in so ga križali. Mi pa smo upanje imeli, da bo on Izrael odrešil; ali memo vsega tega je dans že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi ene žene iz naših so nas ostrašile, ktere so bile pred dnevom pri grobu, in niso našle njegovega telésa, ter so prišle in rekle, da so tudi prikazen angelov vidile, ktere pravijo, da živí. In nekaj naših je šlo h grobu, in so ravno tako našli, kakor so žene pravile, njega pa niso našli. In on jima je rekel: O vi nespametni, in okornega serca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to terpel, in tako v svojo čast šel? In je začel od Mojzesa in vsih prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo od njega u vseh pismih. In so se približali tergu, kamor so šli; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekóč: Ostani z nama, ker se mračí, in se je dan že nagnil. In je šel noter ž njima. In zgodilo se je, ko je bil ž njima za mizo, je vzel kruh, in ga je posvetil in zlomil, in njima podal. In odperle so se jima očí, in sta ga spoznala; in on jima je zginil izpred očí. In sta rekla med sebój: Ali ni bilo najno serce goreče v nama, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? In sta vstala tisto uro, in se vernila v Jeruzalem; in sta našla zbrane enajstere, in tiste, ki so bili ž njimi, kateri so rekli:

Gospód je res vstal, in se je prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo na poto zgodilo, in kako sta ga spoznala po lomljenju kruha.

Velikonočni terek.

Berilo iz djanja apostolskega 13, 26—33.

Tiste dni je Pavel vstal, in je z roko pokazal molčati in rekel: Možje, bratje, sinovi Abrahamovega rodú, in kateri se med vami Bogá bojé! vam je beseda tega zveličanja poslana. Zakáj v Jeruzalemu prebivajoči in njih knezi, ki niso Jezusa spoznali, ne besed prerokov, ktere se vsako soboto beró, so (jih) z obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smerti vrednega nad njim niso našli, so Piláta prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli z lesa, in položili v grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več dni ti, kateri so bili prišli ž njim vred iz Galileje v Jeruzalem, in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanujemo tisto obljubo, ktera je bila našim očetom storjena, ker to je Bog nam, njih otrókom, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Lukeža 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus v sredi med svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vam bodi; jaz sem, ne bojte se. Prestrašili so se pa in zbali, in so menili, da duha vidijo. In jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca. Poglejte moje roké in nogé, da sem jaz sam: potipajte in pogledajte, ta duh nima mesá in kostí, kakor vidite, da jaz

imám. In ko je to rekel, jim je pokazal roké in nogé. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate li kaj jesti tukej? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe, in sat medú. In je vpríčo njih jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere sem vam govoril, ko sim še pri vas bil, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postávi Mojzesovi, in v prerokih in v psalmih. Tedáj jim je odperl um, da so razumeli pisma. In jim je rekel: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu terpeti, in tretji dan vstati od mertvih; in oznanovati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsimi narodi.

Pervo nedéljo po veliki noči, ali belo nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Bogá, premaga svet; in to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svet, kakor kdor veruje, da je Jezus Sin Božji? Ta je, kateri je prišel z vodo in kervjo, Jezus Kristus; ne le u vodi, ampak u vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje, da je Kristus resníca. Zakáj trije so, kateri pričujejo v nebesih: Oče, Beséda, in sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, kateri pričujejo na zemlji: Duh, in voda in kerv; in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje sprejmemo, je pričevanje božje vekše; to namreč je pričevanje božje, ktero je vekše, ker je Bog pričeval od svojega Sina. Kdor veruje v Sinú Božjega, imá pričevanje božje v sebi.

Evangelij svetega Janeza 20, 19—31.

Tisti čas, kadar je bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kder so bili učenci zbrani zavoljo strahú pred Judi, je prišel Jezus, in je v sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, jim je pokazal, roké in stran. Učenci so se tedáj obveselili, ker so vidili Gospóda. Tedáj jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošljem. In ko je bil to izrekel, je v nje dihnil, in jim rekel: Prejmite svetega Duhá; katerim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih bote zaderžali, so jim zaderžani. Tomaža pa, dvanaajsterih enega, kateri je imenovan dvojčič, ni bilo med njimi, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedáj so mu povedali: Gospóda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljev, in ne denem svojega persta v rane žebljev, in ne položim svoje roké v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roké; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, pa so verovali. Jezus je sicer še veliko drugih čudežev storil vpricho svojih učen-

cev, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete, da Jezus je Kristus, Sin Božji, in da imáte verovajoči življenje v njegovem imenu.

Drugo nedéljjo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam sled zapustil, da hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. On, ko je bil preklinjan, ni klel; ko je terpel, ni pretil, temuč se je vdal tistemu, ki ga je sodil krivično; on je naše grehe sam nosil v telésu svojem na lesu, da bi grehom odmerli, in pravičnosti živeli. Ž njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakáj bili ste, kakor zgubljene ovce; zdaj pa ste se obernili k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetega Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sem dobri pastír. Dobri pastír da svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastír, ki niso ovce njegove, vidi volka iti, in popusti ovce, in beží; in volk popade in razpodí ovce. Najemnik pa beží, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jaz sem dobri pastír, in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in jaz poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imám še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastír.

Tretjo nedéljjo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 2, 11—19.

Preljubi! prosim vas, zderžite se, kakor tujei in popotniki, mesnih želj, ktere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med neverniki, da, ko vas obrekujejo, kakor hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Bogá časté v dan obiskanja. Bodite tedáj podložni vsaki človeški stvari zavoljo Bogá, bodi si kralju, kakor naj višemu, ali vojvodom, kakor po njem poslanim v maščevanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalo. Zakáj to je volja božja, da z dobrimi deli usta zamašite nespartnim in neumnim ljudem; kakor prosti, pa ne, kakor bi prostost imeli v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci božji. Vse spoštujte, brata ljubite, Bogá se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsim strahom; ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To namreč je prijetno, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 16, 16—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Še malo, in me več ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili; ker grem k Očetu. Tedáj je nekaj njegovih učencov reklo med sebój: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili; in: ker grem k Očetu? So tedáj rekli: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hotli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sem rekel: Še malo, in me ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili? Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo

veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo u veselje spreobrnila. Žena, kadar je na porodu, imá žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več na britkost, od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedáj imate zdaj sicer žalost, pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

Četerto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgorej, ki pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence nestalnosti. Zakáj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakošne pervine njegovih stvari. Veste preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k poslušanju, kesen pa k govorjenju, in počasen k jezi: človekova jeza namreč ne dela pravíce božje. Zavoljo tega odložite vso nečednost in obilnost hudo-bije, in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, ktera more zveličati vaše duše.

Evangelij svetega Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencóm: Grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sem vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakáj ako ne grem, tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride, bo svet prepričal greha, in pravíce in sodbe;

greha sicer, ker niso verovali v me; pravice pa, ker grem k Očetu, in me po tem ne bote vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; tode zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo oznanoval. On bo mene poveličal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanoval.

Peto nedéljjo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba apóstola 1, 22—27.

Preljubi! bodite delavci besede, pa ne samo poslušavci, s čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakáj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben šloveku, kateri ogleduje obraz svojega rojstva v zerkalu; se ogleda namreč in gre, in berž pozabi, kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postávo prostosti, in v nje ostane, ne pozabljiv poslušavec, ampak delavec; on bo srečen v svojem djanju. Ako pa kdo meni, da je pobožen, pa ne berzda svojega jezika, temuč zapeljuje svoje serce; je prazna njegova pobožnost. Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih nadlogi, in neomadežanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelij svetega Jáneza 16, 23—30.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Resnično, resnično vam povém: Ako bote Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Do zdaj

niste ničesar prosili v mojem imenu. Prosite, in bote prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno. To sem vam v prilikah govoril. Pride ura, da vam ne bom več v prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanoval od Očeta. Tisti dan bote v mojem imenu prosili; in vam ne rečem, da bom jaz Očeta prosil za vas. Zakáj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, da sem jaz iz Bogá izišel. Izišel sem od Očeta, in sem prišel na svet; svet zapustim, in grem k Očetu. Mu rekó njegovi učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato verujemo, da si od Bogá izišel.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 5, 16—20.

Preljubi! izpovejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za drugega, da bote ohranjeni: veliko namreč premore stanovitna molitev pravičnega. Elija je bil človek terpljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mešcev. In je spet molil, in nebó je dalo dežja, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj ve, da, kdor grešnika verne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo smerti, in pokrtil veliko število grehov.

Evangelij svetega Lukeža 11. 5—13.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ko bi kdo zmed vas prijatla imel, in bi k njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri

hlebe, ker je moj prijatelj prišel k meni s pota, pa nimam kaj pred njega položiti; in uni bi znotraj odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadleže, duri so že zaperte, in moji otroci so z menoj v hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, vam povem: ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vendar zavoljo njegove nadležnosti vstal, in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in bote našli; terkajte, in se vam bo odperlo. Zakáj slehern, kateri prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor terka, se mu bo odperlo. Kdo pa zmed vas očeta kruha prosi, pa mu bo kamen dal? ali ribe, bo li mu namesto ribe kačo dal? Ali če ga jajca prosi, bo li mu škorpijona podal? Ako tedáj vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom; koliko bolj bo vaš Oče iz nebés jim dal dobrega duha, kateri ga prosijo.

V god Kristusovega vnebohoda.

Berilo iz djanja apostolskega 1, 1—11.

V prvem pisanju sim govoril, o Teofil! od vsega, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je apostolom, ktere je bil izvolil, po svetem Duhu zapovedi dal, in bil gor vzeti; kterim je po svojem terpljenju tudi z mnogimi znamenji skazal, da je živ, ko se jim je prikazoval štirideset dni, in je govoril od kraljestva božjega. In kadar je ž njimi jedel, jim je zapovedal, da naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube Očetove, ktero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez je kerščeval z vodo, vi pa bote kerščeni s svetim Duhom

kmalo po teh dneh. Tedaj so ga, kateri so se bili sošli, vprašali rekóč: Gospód! ali boš v tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je: Vam ne gre vediti časov ali ur, ktere je Oče ohranil v svoji oblasti; pa prejeli bote moč svetega Duha, kateri bo u vas prišel, in mi bote priče v Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samariji in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel spred njih očí. In ko so ga gledali v nebó iti, glej, sta dva moža pri njih stala v belih oblačilih, in sta rekla: Možje galilejski! kaj stojite, in gledate v nebó? Ta Jezus, kateri je bil vzet od vas v nebó, bo tako prišel, kakor ste ga vidili iti v nebó.

Evangelij svetega Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi, in je svaril njih nejevero, in terdobo njih serca, da tistim, kateri so vidili, da je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: V mojem imenu bodo hudíče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roké pokladali, in bodo zdravi. In Gospód Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebó vzet, in sedí na desníči božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospód je opravljal ž njimi, in besedo potejerval s čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 4, 7—11.

Predragi! bodite modri, in čujte v molitvah. Pred vsim pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden drugega pod streho brez godernjanja. Kakor je vsak prijel dar, s tem postrezite eden drugemu, kakor dobri delivci mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govori, kakor božje beséde; ako kdo služi, naj služi iz moči, katero Bog daje: da bo Bog u vseh rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Učenik, ktereга vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, kateri od Očeta izhaja, on bo pričeval od mene. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste od začetka pri meni. To sem vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo devali; ura celó pride, da bo vsak, kateri vas umorí, menil, da Bogú ustreže. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta ne mene. To pa sem vam govoril, da se spomnite, kadar ura pride, da sem vam jaz to pravil.

V god binkoštné nedélje.

Berilo iz djanja apostolskega 2, 1—11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, so bili vsi apóstoli vkupej na tistem mestu. In vstal jo nanagloma iz neba šum, kakor prihajajočega

silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se jim prikazali razdeljeni jeziki kakor ogenj, in je sédel na njih slehernega. In so bili napolnjeni vsi s svetim Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje, iz vsacega naroda, kateri je pod nebom. Kadar se je pa to razglasilo, se je množica sešla, in se je zavzela, ker jih je slišal vsak po svojem jeziku govoriti. Vsi pa so ostermeli, in se čudili, rekóč: Glejte, niso li vsi ti, kateri govoré, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partjani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamii, v Judeji in Kapadocii, v Pontu in v Azii, v Frigii in Pamfilii, v Egiptu in v straneh Libije, ktera je pri Cireni, in tujei iz Rima, tudi Judje in preobrnjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v naših jezikih velike dela božje!

Evangelij svetega Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval; in moj Oče ga bo ljubil, in bova k njemu prišla, in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed. In besede, ktere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sem vam govoril, dokler sem pri vas. Učenik sveti Duh pa, ktere ga bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsega, kar koli sim vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daje, vam jaz dam. Vaše serce naj se ne prestraši, in naj se ne bojí! Slišali ste, da sem vam jaz rekel: Grem, in pridem k vam. Ako bi me ljubili, bi se pač veselili, da grem k Očetu;

zakaj Oče je veči od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da bote verovali, kadar se zgodi. Ne bom že veliko z vami govoril. Pride namreč vojvoda tega sveta, in pri meni nič nima. Ampak da svet spozna, da ljubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkoštni pondéljek.

Berilo iz djanja apostolskega 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in rekel: Možje bratje! nam je Gospód ukazal oznanovati ljudstvu, in pričevati, da je on tisti, kateri je od Bogá postavljen sodnik živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da dobé v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, kateri v njega verujejo. Ko je Peter še govoril te besede, se je spustil sveti Duh na vse, kateri so besédo poslušali. In véрни iz obreze, kateri so bili s Petrom prišli, so se zavzeli, da je bila tudi na nevernike milost svetega Duha izlita. Slišali so jih namreč govoriti mnoge jezike, in Bogá poveličevali. Tedáj je Peter rekel: Sme li kdo vode braniti, da bi ne bili kerščeni ti, kateri so svetega Duha prijeli, kakor tudi mi? In jih je ukazal kerstiti v imenu Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel Nikodemu: Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da, kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje. Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet sodil, temuč da bi bil svet po njem zveličan. Kdor vanj veruje, ne bo sojen; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime

edinorojenega Sina Božjega. To pa je sodba, ker je luč prišla na svet, in so ljudje bolj ljubili temo ko luč; zakáj njih dela so bile hude. Slehern namreč, kateri hudo dela, sovraži luč, in ne pride k luči, da niso svarjene njegove dela. Kdor pa dela resničo, pride k luči, da se razodenejo njegove dela, ker so v Bogú storjene.

Binkoštni torek.

Berilo iz djanja apostolskega 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali apostoli, kateri so bili v Jeruzalemu, da je Samaria sprijela besedo božjo, so jim Petra in Janeza poslali. In sta prišla, in sta za nje molila, da bi prijeli svetega Duha. Zakaj v njih nobenega še ni bil prišel, ampak samo kerščeni so bili v imenu Gospóda Jezusa. Tedáj sta roké na nje pokladala, in so prijeli svetega Duha.

Evangelij svetega Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je Jezus rekel farizejem: Resnično, resnično vam povem: Kdor ne gre skoz vrata v ovčji hlev, ampak lazi drugod vanj, tisti je tat in razbojnik. Kdor pa vanj gre skoz vrata, je pastír ovác. Njemu odpre vratár, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu, in jih vun vodi. In kadar svoje ovce izpusti, gre pred njimi, in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujim ne gredo, temuč bežijo od njega, ker ne poznajo tujih glás. To priliko jim je Jezus pravil; oni pa

niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je tedaj spet rekel: Resnično, resnično vam povem: Jaz sem vrata k ovcam. Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje in razbojniki, in ovce jih niso poslušale. Jaz sim vrata. Ako kdo skoz me noter gre, bo zveličan, in bo noter in vun hodil, in bo pašo našel. Tat ne pride, kakor da krađe, in kolje in pokončá. Jaz sem prišel, da imajo življenje, in imajo obilniše.

V praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 11, 33—36.

O visokost bogastva, božje modrosti in znanja! kako nezapopadljive so njegove sodbe, in neizvedne njegove pota! Zakáj kdo je spoznal misel Gospódovo, ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povernilo? Saj je vse iz njega, in po njem in v njem; njemu bodi čast in hvala vekoma. Amen.

Evangelij svetega Matevža 28, 18—20.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojdite, in učite vse narode, in kerščujte jih v imenu Očeta, in Sina, in svetega Duha. Učite jih deržati vse, kar koli sem vam zapovedal. In glejte! jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

Pervo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je skazala ljubezen božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega Sina poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem obstoji ljubezen: ne da kakor bi bili mi Bogá ljubili, ampak da nas je on pred ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti. Bogá ni nikoli nihče vidil. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je dal svojega Duha. In mi smo vidili in spričujemo, da je Oče poslal svojega Sina odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, da je Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on v Bogú. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, katero imá Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogú, in Bog v njem. V tem je ljubezen božja pri nas popolna, da imamo zaupanje v dan sodbe; zakáj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakáj strah imá terpljenje; kdor se pa boji, ni popoln v ljubezni. Ljubimo tedáj Bogá, ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Bogá, in sovraži svojega brata, je lažník. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, kterege vidi; kako more Bogá ljubiti, kterege ne vidi? In to zapoved imamo od Bogá, da kdor ljubi Bogá, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelij svetega Lukeža 6, 36—42.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Bодite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote

pogubljeni; odpuščajte, in vam bo odpuščeno. Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zverhano mero vam bodo dali u vaše naročje. S kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepeca voditi? Ali ne padeta obá v jamo? Učenec ni več, kakor učenik; izversten pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj pa vidiš pezdir v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: Brat! pusti, da ti bom izderl pezdir iz očesa; ko sam v svojem očesu bruna ne vidiš? Hinavec! izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezdir in očesa svojega brata.

V praznik s. rešnjega télesa.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola od Korinčanov
11, 23—29.*

Bratje! jaz sim prijel od Gospóda, kar sem vam tudi zročil, da je Gospód Jezus tisto noč, ko je bil izdán, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje teló, ktero bo za vas dano. To storite v moj spomin! Ravno tako todi kelih po večerji, rekóč: Ti kelih je nova zaveza v moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin! Zakáj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in keših pili, bote smert Gospódovo ozna-
novali, dokler ne pride. Kdor koli tedáj bo nevredno jedel ti kruh, ali pil kelih Gospódov, bo kriv telésa in kervi Gospódove. Naj torej človek sam sebe presodi! in tako naj je tega kruha, in pije od kelha. Kdor namreč nevredno je in pije, si sodbo je in pije; kar ne razloči telesa Gospódovega.

Evangelij svetega Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kerv je res pijača. Kdor jé moje mesó, in pije mojo kerv, ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živeči Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene jé, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umerli. Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.

Drugo nedéljo po binkoštih.*Berilo iz 1. lista s. Janeza apóstola 3, 13—18.*

Predragi! nikár se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz smerti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smerti. Slehern, kateri sovraži svojega brata, je ubijavec, in veste, da noben ubijavec nima večnega življenja v sebi obstoječega. V tem so spoznali ljubezen božjo, da je on svoje življenje za nas postavil; tudi mi moramo za brate življenje postaviti. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre svoje serce pred njim; kako prebiva ljubezen božja v njem? Otročici moji! ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v djanju in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 14, 16—24.

Tisti čas je Jezus farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In je poslal svojega hlapca ob uri večerje rêč povabljenim, da naj pridejo, ker je

že vse pripravljeno. In so se začeli vsi skupaj izgovarjati. Pervi mu je rekel: Pristávo sem kupil, in moram iti, in jo ogledati; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sem kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil sem se, in toraj ne morem priti. In hlapec se je vernil, in je povedal svojemu gospodu. Tedáj se je hišni gospodár razserdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi berž po cestah in mestnih ulicah, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospód! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostora. In gospód reče hlapcu: Pojdi na pote in prelaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Povem vam pa, da nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 5, 6—11.

Predragi! ponižajte se pod mogočno roko božjo, da vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skerb njemu pustite, ker njemu je skerb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudíč, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in išče, koga bi požerl. Temu se branite terdni u veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v ravno takem terpljenju. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem terpljenju popolne storil, uterdil in vkoreninil. Njemu bodi slava in gospostvo od vekomej da vekomej. Amen.

Evangelij svetega Lukeža 15, 1—10.

Tisti čas so se mitarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godernjali, rekóč: Ta grešnike sprejema, in je z njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekóč: Kteri človek zmed vas, ako imá sto ovác, in eno zmed njih zgubi, ne popusti devet in devetdeseterih v puščavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame. In ko pride domú, pokliče prijatle in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sem našel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, kteri se spokorí, kakor nad devet in devetdesetimi pravičnimi, kteri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki imá deset denarjev, ako en denár zgubí, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatlíce in sosede, rekóč: Veselite se z menoj, ker sem našla denár, kterega sem bila zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli božjimi veselje nad enim grešnikom, kteri se spokorí.

Četerto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 8, 18—23.

Bratje! menim, da se terpljenje sedajnega časa ne da primeriti prihodnji časti, ktera imá nad nami razodeta biti. Zakáj očekavanje stvari pričakuje razodenje božjih otrok. Ker stvari so ničemernosti podveržene, ne iz svoje volje,

ampak zavoljo tistega, kateri jih je podvergel, v upanju, da bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trohnjenja v častitljivo prostost otrok božjih. Vemo namreč, da dozday vse stvari zdihujejo in stokajo, kakor na porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kateri imámo pervine Duha, tudi mi sami pri sebi zdihujemo, ko čakamo potročenja božjega in odrešenja svojega telésa, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 5, 1—11.

Tisti čas, ko so Jezusa množice obsule, da bi poslušale besedo božjo, je on stal pri Genezareškem jezeru. In je vidil dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili vun stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa v čoln, kateri je bil Simonov, in ga je prosil, naj malo od kraja odrine. In je sedé množice iz čolna učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na globoko, in verzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učeník! vso noč smo delali, in nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vergel mrežo. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je tergala. In so mignili tovaršem, kateri so bili v unem čolnu, da naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli, in napolnili oba čolna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu h kolonom, rekóč: Gospód; pojdi od mene, ker sem grešen človek. Groza namreč je bila obšla njega in vse, kateri so bili ž njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakopa in Janeza Cebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovarša.

In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In so potegnili čoln h kraju, in vse popustili, ter šli za njim.

Peto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne povračujte hudega za hudo, ne kletve za kletev, ampak nasproti blagoslovite, ker ste v to poklicani, da blagoslov v del posedete. Zakáj kdor hoče življenje ljubiti, in viditi dobre dni, naj zderží svoj jezik od hudega, in njegove usta naj ne govore goljufije; naj se ogiba hudega, in naj dobro stori; naj išče mirú, in naj se ga derží. Ker očí Gospódove so obernjene v pravične, in njegove ušesa v njih molitve; obraz Gospódov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti? Pa če tudi kaj terpite zavoljo pravice, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se zmotiti. Gospóda Kristusa pa posvečujte v svojih sercih.

Evangelij svetega Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne bo obilniši vaša pravica, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam povem, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenskega ognja. Če tedáj svoj

dar prineseš k oltarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi svoj dar pred oltarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedáj pridi in darúj svoj dar.

Šesto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavlá apóstola do Rimljanov 6,
3—11.*

Bratje! kateri koli smo kerščeni v Jezusu Kristusu, smo v njegovi smerti kerščeni. Ž njim namreč smo pokopani s kerstom v smert, da, kakor je Kristus vstal od mertvih s častjo Očetovo, tako tudi mi v novem življenju hodimo. Zakáj ako smo vanj vsajeni v podobnosti njegove smerti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja; ker vemo, da je bil naš stari človek ž njim vred križan, da bi se razdjaló greha, in da bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umerl, je opravičen od greha. Ako smo pa umerli s Kristusom, verujemo, da bomo tudi živeli ž njim vred; ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mertvih, več ne umerje, smert ga ne bo več gospodovala. Zakáj, da je umerl, je zavoljo greha enkrat umerl; da pa živi, živí Bogú. Tako mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmerli, živite pa Bogú v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Marka 8, 1—9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva pri Jezusu, in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že pri meni, pa nimajo kaj jesti. In ako jih lačne spustim na njih dom, bodo oma-

gali na potu; nekaj namreč jih je bilo od deleč prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukáj v puščavi nasititi s kruhom: In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: sedem. In je ukazal množici sestiti po tleh. In je vzel sedem kruhov, in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencem, da bi predložili, in so položili pred množico, in so imeli nekaj ribic; in jih je žegnal, in ukazal predložiti. In so jedli in se nasitili, in so pobrali ostanke koscov, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, je bilo okoli štiri jezer. In jih je spustil.

Sedmo nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 6,
19—23.*

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesá: Kakor ste podali svoje ude, da služijo nečistosti in krivici v hudobijo, tako podajte tudi zdaj svoje ude, naj služijo pravici v posvečenje. Zakáj kadar ste bili sužnji gréha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedáj takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smert. Zdaj pa, ko ste prosti greha, služite pa Bogú, imate svoj sad posvečevanje, konec pa večno življenje. Zakáj plačilo za greh je smert; milost Božja pa je večno življenje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 7, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k vam

v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih bote spoznali. Bere li se grozdje s ternja, ali smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridnega sadú roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadú. Vsako drevo, katero ne stori dobrega sadú, bo posekano in v ogenj verženo. Tedáj iz njih sadú jih bote spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospód, Gospód! pojde v nebeško kraljestvo: ampak kateri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 8,
12—17.*

Bratje! nsimo dolžniki mesá, da bi po mesu živali. Zakáj ako bote po mesu živali, bote umerli; ako bote pa delo mesá z duhom morili, bote živali. Ktere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci božji. Saj niste prijeli duha sužnosti spet v strah, ampak prijeli ste duha posinovljenih otrok, v katerem kličemo: Aba, Oče! Duh sam namreč daje pričevanje našemu duhu, da smo otroci božji; ako pa otroci, tudi deleži, deleži božji, sodeleži pa Kristusovi.

Evangelij svetega Lukeža 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor da

bi bil zapravjal njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu rekel: Kaj, to slišim od tebe? Daj odgovor od svojega hiševanja; zakáj posihmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam pri sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod odvzame hiševanje? Kopati ne morem, vbogaime prosite se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar bom odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedáj je poklical vse dolžnike svojega gospóda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospódu? On pa je rekel: Sto čebrov olja in mu je rekel: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starjév pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospód je hvalil krivičnega hišnika, da je bil modro storil; zakáj otroci tega sveta so modrejši kakor otroci luči v svojem rodu. In jaz vam povem: Delajte si prijatle s krivičnim mamonom, da vas, kadar obnemagate, vzamejo u večne prebivališča.

Deveto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 10,
6—13.*

Bratje! nikár ne poželimo hudih reči, kakor so jih Judje poželeli. Tud vi ne bodite malikovavci, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so vstali igrat. Tudi ne kurbajmo se, kakor so se zmed njih eni kurbali; in jih je padlo en dan tri in dvajset tavžent. Tudi ne skušajmo Kristusa, kakor so ga zmed njih nekteri

skušali; in so jih kače pokončale. Tudi ne godernjajte, kakor so zmed njih nekteri godernjali; in so bili pomorjeni po angelu morije. Vse to pa se jim je v podobi zgodilo; zapisano je pa v svarjenje nam, na ktere je konec sveta prišel. Kdor tedaj méni, da stoji; naj gleda, da ne pade! Skušnjava naj nad vas ne pride druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil skušati bolj, ko uztèrpíte, temuč bo storil, da bo skušnjava tudi dobro izišla, da jo zmagate.

Evangelij svetega Lukeža 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je mesto ugledal, se je zjokal nad njim, rekóč: Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali in stiskali od vseh strani. In bodo v tla pomandrali tebe in tvoje otroke v tebi, n ne bodo pustili v tebi kamna na kamnu, zato ko nisi spoznalo časa svojega obiskanja. In je šel v tempelj, in jih je začel izganjati, kateri so v njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste storili iz nje jamo razbojnikov. In je učil vsak dan v tempeljnu.

Deseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčianov 12, 2—11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, véste, da ste k mutastim malikom hodili, kakor ste bili peljani. Zato vam naznanje dajem, da nihče, ki v Duhu Božjem govori,

Jezusa ne kolne; in nihče ne more reči Gospód Jezus, drugači, ko v svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden; in službe so mnogotere, Gospód pa je eden; in opravila so mnogotere, Bog pa je eden, kateri dela vse u vseh. Slehernemu pa je dano razodenje Duha v prid. Enemu je po Duhu dano govorjenje modrosti, enemu pa govorjenje učenosti po ravno tistem Duhu, enemu vera v ravno tistem Duhu, enemu delanje čudežev, enemu prerokovanje, enemu razločevanje duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu izlaganje jezikov. Vse to pa dela eden in ravno tisti Duh, kateri deli slehernemu, kakor hoče.

Evangelij svetega Lukeža 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v se zapupali, da so pravični, in so druge zaničevali, to priliko povedal: Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej, in eden mitar. Farizej je stal, in je sam pri sebi molil: Bog! zahvalim te, da nisem kakor drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešestniki, ali tudi kakor ta mitar. Postim se dvakrat v tednu; dajem desetino od vsega, kar imám. In mitar je od deleč stal, in še očí ni hotel proti nebu vzdigniti; temuč je terkal na svoje persi, rekóč: Bog! bodi milostljiv meni grešniku! Povem vam, ti je šel opravičen v svojo hišo, uni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje, bo ponižan: kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Enajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 15, 1—10.

Bratje! opominjam vas evangelja, kterega sem vam oznanil, kterega ste tudi sprejeli, v kterem ste tudi sta-

novitni, v katerem bote tudi zveličani; ako ga tako deržite, kakor sem vam oznanoval, če le niste zastonj verovali. Zakáj učil sem vas sosebno, kar sem tudi prejel; da je Kristus za naše grehe umerl po pismih; in da je bil pokopan, in da je tretji dan vstal po pismih; in da se je Kefu prikazal, in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko pet sto bratom vsem kmali, zmed katerih je še zdaj veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je prikazal Jakopu, potlej vsem apóstolom. Poslednjič pa se je prikazal tudi meni, kakor negodniku. Zakáj jaz sem naj manjši zmed apostolov, in nisem vreden apostol imenovan biti, ker sem preganjal cerkev božjo. Po milosti božji pa sem, kar sem, in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij svetega Marka 7, 31—37.

Tisti čas je Jezus šel iz krajev Tirskih, in je skoz Sidon prišel h Galilejskemu morju, sred krajev Desetomestja. In mu pripeljejo gluhega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In ga je vzel zmed množice na stran, in je vtaknil svoje perste v njegove ušesa, ter je pljunil, in se dotaknil njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnil, in mu reče: Efeta! to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in je prav govoril. In jim je zapovedal, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedal, bolj so oznanovali. In so se še bolj čudili, rekóč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 3,
4—9.*

Bratje! takošno zaupanje imamo po Kristusu v Bogá, ne kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Bogá, kateri nas je tudi storil pripravne služabnike nove zaveze, ne po čerki, ampak po duhu. Čerka namreč umorí, duh pa oživlja. Ako je tedáj služba smerti, s čerkami v kamne vdolbena, v časti bila, tako da Izraelovi otroci neso mogli pogledati v Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegovega obličja, ktera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v časti? Zakáj ako je služba pogubljenja v časti, je služba pravíce u veliko obilnejši časti.

Evangelij svetega Lukeža 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne očí, ktere vidijo, kar vi vidite. Ker povem vam, da veliko prerokov in kraljev je hotlo viditi, kar vi vidite, pa niso vidili; in slišati, kar vi slišite, pa niso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga skuša in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom večno življenje zadobil? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospóda svojega Bogá iz vsega svojega serca, in iz vse svoje močí, in iz vse svoje misli; svojega bližnjega pa, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stori, in boš živel! On pa je hotel sam sebe pravičnega delati, in je rekel Jezusu: In kdo je moj

bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema doli v Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi oplénili, in z ranami obdali, ter to šli in ga pustili na pol mertvega. Primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; in ga je vidil, in je memo šel. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga vidil, memo šel. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v serce smilil. In je pristopil in mu obvezal rane, in je vlil v nje olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v gostilnico, in ga oskerbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostilniku, in je rekel: Skerbi za-nj, in kolikor več potrošiš, ti bom jaz nazaj gredé povernil. Kteri teh dveh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike? On pa je rekel: Tisti, kateri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti tako stori.

Trinajsto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 3,
16—22.*

Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne veli: In zarodom, kakor da bi jih več bilo, ampak kakor le enemu: In zarodu tvojemu, kateri je Kristus. To pa rečem: Po Bogu poterjena zaveza s postavo, ktera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni overžena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakáj ako je iz postáve delež, tedáj ni iz obljube; Abrahamu pa ga je Bog po obljubi dal. Čemu tedáj postáva?

Zavoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kteremu je bil (Bog) obljubil, in je bila po angelih sredniku zročena. Srednik pa ni enega, Bog pa je eden. Je li tedáj postáva zoper obljube Božje? To ne! Zakáj ko bi bila postáva dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postáve. Pa pismo je vse pod greh zaklenilo, da bi bila obljuba iz vere Jezusove vernim dana.

Evangelij svetega Lukeža 17, 11—19.

Tisti čas, ko je Jezus v Jeruzalem šel, je hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v neko vas, mu je naproti prišlo deset gobovih mož, kateri so od deleč stali, in so povzdignili glas, rekóč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih je zagledal, je rekel: Pojdite, in skažite se duhovnom. In prigodilo se je, ko so šli, so bili očiščeni. Eden zmed njih pa, ko je vidil, da je očiščen, se je vernil, in je na ves glas Boga častil; in je padel na obraz pred njegove noge, in se mu je zahvalil. In ta je bil Samarijan. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ali jih ni bilo deset očiščenih? Kje je pa unih devet? Nobeden se ni znašel, da bi se bil vernil, in Bogú čast dal, kakor ta tujec. In mu je rekel: Vstani in pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 5,
16—24.*

Bratje! hodite po duhu, pa ne bote želj mesá spolnili. Zakáj meso poželuje zoper duha, duh pa zoper mesó;

ta dva namreč sta eden zoper drugega, da ne storite, kar bi koli hotli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postávo. Dela mesá pa so znane, in te so: prešestovanje, kurbanje, nečistost, nesramnost, malikovanje, zavdajanje, sovražtva, zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje, nevošljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobnega. Od tacih del vam napovem, kakor sem vam napovedoval, da, kateri take reči delajo, ne bodo kraljestva božjega dosegli. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, miloserčnost, dobrotljivost, perzanesljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zderžnost, čistost. Zoper takošne ni postáva. Kteri so pa Kristusovi, so svoje mesó križali z grehi in željami vred.

Evangelij svetega Matevža 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče ne more dvema gospódoma služiti; ali bo namreč enega sovražil, enega pa ljubil; ali se bo enega držal, enega pa zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam povem, ne skerbite za svoje telo, kaj bote jedli; tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice spod neba, ki ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa zmed vas more s svojo skerbjo pridjati le en komolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polju, kako rastejo: ne delajo in ne predejo; pa vam povem, da še Salomon v vsi svoji časti ni bil tako oblečen, kakor

njih ena. Če pa travo na polju, ktera dans stoji, in se zjutraj v peč verže, Bog tako oblači; koliko bolj bo vas, maloverni! Ne skerbite tedaj, rekóč: Kaj bomo oblačili? Ker po tem vsem oprášujejo neverniki. Saj vé vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete. Iščite tedaj naj poprej božjega kraljestva in njegove právice, in vse to vam bo priverženo.

Petnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Galačanov 5, 25—26; in 6, 1—10.

Bratje! ako v duhu živimo, tudi v duhu hodimo. Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugega dražili; eden drugemu nevošljivi bili. Bratje! ako je kdo od kakega greha prenagljen, takega vi, ki ste duhovni, podučite v duhu krotkosti; in glej sam na-se, da ne boš tudi ti skušan. Eden drugega bremena nosite, in tako bote dopolnili Kristusovo postávo. Zakáj ako kdo od sebe meni, da je kaj, ker nič ni, sam sebe zapelja. Slehern pa naj prevdari svoje delo; in tako bo sam v sebi čast imel, in ne v drugem. Vsak namreč bo svoje breme nosil. Tisti pa, kateri je v kerščanstvu podučén, naj podeluje tistemu, kateri podučuje, vse dobro. Nikár se ne motiti; z Bogám se ni šaliti Zakáj kar človek seje, to bo tudi žel. Kdor seje tedáj v svojem mesu, bo od mesá tudi žel trohnjenje; kdor pa seje v duhu, bo od duha žel večno življenje. Kadar pa dobro delamo, nikár se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi, ako se ne utrudimo. Dokler tedáj čas imamo, storimo dobro vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm itd. (kakor v četrtek po 4. nedelji v postu, stran 84).

Šestnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Efežanov 3, 13—21.

Bratje! vas prosim, da ne obnemagajte v nadlogah mojih za vas, ktere so vaša čast. Zavoljo tega priklanjam svoje kolena pred Očetom Gospóda našega Jezusa Kristusa, kteri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da vam da po bogastvu svoje časti močno uterditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po veri v vaših sercih, da v ljubezni vkoreninjeni in uterjeni morete umeti z vsemi svetimi, kakošna je širokosta in dolgota, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, da ste napolnjeni z vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kteri premore vse obilniši storiti, kakor prosimo ali umemo, po moči, ktera v nas dela, njemu čast v cerkvi in v Kristusu Jezusu u vse rodove vekoma! Amen.

Evangelij svetega Lukeža 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega višega farizejev v soboto kruh jest, so oni na-nj gledali. In glej! neki vodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je spregovoril, in djal učeníkom postáve in farizejem, rekóč: Ali se sme v soboto

ozdravljati? Oni pa so molčali. In ga je prijel, ozdravil in spustil. In je odgovoril, in jim rekel: Komu zmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sobotni dan? In mu niso mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je vidil, kako si perve sedeže izbérajo, in jim je rekel: Kadar si povabljen na gostijo, ne sedaj na prvo mesto; da, ko bi bil morebiti častitljivši kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Ugani se temu; in se takrat ne začneš s sramotno na zadnje mesto posedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sedi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj! pomakni se više! Takrat ti bo čast v pričo tistih, kateri so s tebój vred za mizo. Zakáj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan. kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 4, 1—6.

Bratje! prosim vas jaz jetnik v Gospódu, da spodobno živite po poklicu, h kateremu ste poklicani, z vso ponižnostjo in krotkostjo, s poterpljenjem; poterpite eden drugega v ljubezni, in skerbite ohraniti edinstvo duha v zavezi mirú. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospód je, ena vera, en kerst. En Bog in Oče je vseh, kateri je nad vsemi, in po vsem, in v nas vseh, kateri je hvaljen vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji; in eden zmed njih, učenik postáve, ga je vprašal skušaje ga: Učenik! ktera je vélika zapoved v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda svojega Bogá iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je naj véča in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postáva in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekóč: Kaj se vam zdi od Kristusa, čigav sin je? Mu rekó: Davidov. Jim reče: Kako, da ga tedáj David v duhu imenuje Gospóda, rekóč: Gospód je rekel mojemu Gospódu: Usedi se na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog. Ako ga tedáj David imenuje Gospóda, kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedéljjo po binkoštih.

Berilo iz 1 lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 1, 4—8.

Bratje! zahvalim svojega Bogá vselej za vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana v Kristusu Jezusu; ker ste po njem u vsem obogateli, u vsi besedi in u vsem znanju (kakor je bilo pričevanje Kristusovo poterjeno med vami) tako da vam ne manjka nobenega darú, kateri

čakate razodenja Gospóda našega Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi poterjeval do konca, da bote brez greha v dan prihoda Gospóda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 9, 1—8.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! prinesli so mu mertvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero; je rekel mertvoudnemu: Zaupaj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In glej! eni pismarjev so sami pri sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus vidil njih misli, je rekel: Zakáj mislite hudo v svojih sercih? Kaj je lože, reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi; ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste, da imá sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (reče tedaj mertvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal, in šel na svoj dom. Množice so pa, ko to vidijo, stermele, in častile Bogá, kateri je dal tako oblast ljudem.

Devetnajsto nedéljo po binkoštib.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efezanov 4,
23—28.*

Bratje! ponovite se v duhu svojega uma, in oblecite novega človeka, kateri je po Bogú stvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Zavoljo tega opustite laž, govorite resnico vsakteri s svojim bližnjim; ker smo udje med seboj. Jezite se, toda nikár ne grešite; solnce naj ne zajde u vaši jezi. Ne dajajte prostora hudíču! Kdor

je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelij svetega Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekóč: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojemu sinu. In je poslal svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa niso hotli priti. Spet je poslal drugih hlapcov, rekóč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sem pripravil, moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristávo, eden pa po svoji kupčii. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razserdil; in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in jim mesto požgal. Potlej reče svojim hlapcom: Ženitnina je sicer pripravljena, tode povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedáj na razpotja, in ktere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre; in ženitnina je bila napolnjena s svati. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in je vidil tam človeka, ki ni bil svatovski oblečen, in mu reče: Prijatelj! - kako si le sem prišel, ker nimaš svatovskega oblačila? On pa je umolknil. Tedáj je kralj rekel služabnikom: Zvežite mu roké in nogé, in verzite ga v unanjo temo, ondi bo jok in škripanje

z zobmi. Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 5,
15—21.*

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor ne-spametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite toraj neumni, ampak umejte, kaj je volja božja. In nikár se ne upijajte z vinom, v katerem je nečistost; ampak hodite napolnjeni s svetim Duhom, in govorite med seboj v psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospódu v svojih srcih in dajajte vselej hvalo za vse Bogú Očetu v imenu Gospóda našega Jezusa Kristusa. In bodite eden drugemu podani v strahu Kristusovem.

Evangelij svetega Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljič, ktereга sin je bolen ležal, v Kafarnavmu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu, in ga je prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sina; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospód, pojdi doli, preden moj sin umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin živi! in človek je veroval besedi, ktero mu je rekel, in je šel. Ko je pa še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali rekóč: da njegov sin živi. Tedáj jih je vprašal po uri, ob

kteri mu je bilo bolje. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi uri ga je pustila merzlica. Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, ktero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi; in je veroval in vsa njegova hiša.

Eno in dvajseto nedéljlo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 6,
10—17.*

Bratje! uterdite se v Gospódu in v mogočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje, da morete obstati pred zalezovanjem hudíčevim, ker se nam ni vojskovati zoper mesó in kerv, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjú. Zavoljo tega primite božje orožje, da se morete braniti ob hudem dnevu, in u vseh rečeh popolni obstati. Stojte tedaj opasani okoli svojih ledij z resnico, in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah, pripravljeni za evangeli mira; u vseh rečeh pa vzemite v roko škit vere, s katerim morete vse ognjene puščice hudobnega ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar je beseda božja.

Evangeli svetega Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencóm to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kteri je hotel račun delati s svojimi hlapci. Ko je pa začel računati, je bil pred njega postavljen eden, kteri mu je bil dolžen deset jezer talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov go-

spód prodati njega, in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekóč: Poterpi z menoj, in vse ti bom povernil. In gospód se je usmilil tistega hlapca, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil. Spred njega grede pa je tisti hlapec našel enega svojih sohlapcov, kateri mu je bil dolžen sto denarjev; in ga je zgrabil in davil, rekóč: Plačaj, kar si dolžen. Tedáj je njegov sohlapec pred njega padel, in ga je prosil, rekóč: Poterpi z menoj in vse ti bom povernil. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vergel v ječo, dokler spleča dolg. Ko so pa vidili njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, so bili silno žalostni, ter so šli in povedali svojemu gospódu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedáj ga je poklical njegov gospód, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil toraj tudi ti dolžen usmiliti se svojega sohlapca, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil? In njegov gospód se je razserdil, in ga je izdal trigonom, dokler ne bo poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz svojih sere.

Dve in dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 1, 6—11.

Bratje! zaupam na Gospóda Jezusa, da, kateri je začel u vas dobro delo, ga bo tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to od vas vseh

misliti, zato ko vas imám v sêrcu, tudi v svojem železju, in v razgovarjanju in poterjenju evangelja, vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakáj Bog mi je priča, kako da vas vse ljubim v sêrcu Jezusa Kristusa. In to molim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rasla v znanju in u vsej umnosti, da skušate, kaj je bolj, da ste čisti in brez pogrêška v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravice po Jezusu Kristusu, v čast in hvalo Božjo.

Evangelij svetega Matevža 23, 15—21.

Tisti čas so šli farizeji, in so se posvetovali, da bi Jezusa vjeli v besedi. In pošljejo do njega svojih učencov s Herodiani vred, rekóč: Učenik! vemo, da si resničen, in pot Božjo po resnici učíš, in da ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na osébo ljudi. Povej nam tedáj, kaj se ti zdi, ali se sme dacija dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me skušate, hinavci? Pokažite mi daeni denár! In oni so mu podali denár. In Jezus jim rekel: Čigava je ta podoba in napís? Mu rekó: Cesarjeva. Tedáj jim reče: Dajte toraj cesarju, kar je cesarjevega, in Bogú, kar je božjega.

Tri in dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 3. 17—21; in 4, 1—3.

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako živé, kakor imate izgled nad nami. Zakáj veliko jih živí, ktere sem vam večkrat imenoval, (zdaj pa tudi

jokaje imenujem,) sovražnike križa Kristusovega, katerih konec je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri pozemeljsko ljubijo. Naše prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Zveličarja čakamo, Gospóda svojega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojemu svetlemu telesu, po moči, s katero si tudi more podvreči vse reči. Zavoljo tega, bratje moji pedragi in preserčni, moje veselje in moja krona! tako stojte v Gospódu, preljubi! Prosim Evodijo in Sintiho, da naj bote ene misli v Gospódu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovarš! pomagaj jima, ki ste se z menój trudile v evangeliju s Klemenom, in drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v bukvah življenja.

Evangelij svetega Matevža 9, 18—24.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! je eden vikših prišel in ga molil, rekóč: Gospód! moja hči je zdaj umerla; ali pridi, in položi svojo roko na njo, in bo oživela. In Jezus je vstal, ter ž njim šel in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na kervotoku terpela dvanajst let, je pristopila od zadej, in se je dotaknila roba njegovega oblačila. Zakáj rekla je sama pri sebi: Ako se le njegovega oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obernil, in ko jo je vidil, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus u vikšega hišo prišel, in je vidil piskače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakáj deklica ni mertva, ampak spi. In so se mu posmehovali. Ko je bila pa množica izgnana, je noter šel, in jo

je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta slovez je šel po vsej tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkoštih več ko 24 nedélj, se po 23. nedélji jemljejo nedélje, ktere so tisto leto po razglašenju Gospódovem ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedélj, se za 24. nedéljo yzame 6. nedélja po razglašenju, kakor na strani 25

Ako je 26 nedélj, se za

24. ned. vzame	5. nedélja	po razgl. kak. na str.	23
25. " "	6. " "	" " " " " "	25

Ako je 27 nedélj, se za

24. ned. vzame	4. nedélja	po razgl. kak. na str.	23
25. " "	5. " "	" " " " " "	23
26. " "	6. " "	" " " " " "	25

Ako je 28. nedélj, se za

24. ned. vzame	3. nedélja	po razgl. kak. na str.	21
25. " "	4. " "	" " " " " "	23
26. " "	5. " "	" " " " " "	23
27. " "	6. " "	" " " " " "	25

Poslednjo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Kološanov 1, 9—14.

Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, da bi bili napolnjeni s poznanjem božje volje, u vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spodobno hodili Bogú u vsem prijetni, rodovitni u vsakem dobrem delu, in rasteči v spoznavavju božjem, u vsej moči uterjeni po njegovi častitljivi mogočnosti, u vsem poterpljenju in prizanašanju z veseljem, hvaleči Bogá Očeta, kteri nas je vredne storil vdeležiti se dedine svetih v razsvetljenju.

kteri nas je otel od oblasti teme, in prestavil vkraljestvo svojega preljubega Sina, v katerem imámo odrešenje po njegovi kervi, odpuščenje grehov.

Evangelij svetega Matevža 24, 15—35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote vidili strahoto razdjanja, prerokovano po Danielu preroku, stati na svetem mestu: (kdor here, naj ume!) tedáj naj, kteri so v Judeji, bežé na gore: in kdor je na strehi, ne hodi ž nje jemat kaj iz svoje hiše; in kdor je na polju, se ne vračaj jemat svoje suknje. Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodí po zimi ali v soboto. Zakáj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, bi ne bil otet noben človek; toda zavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakáj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! prej sem vam povedal. Ako vam tedáj porekó: Glejte! v puščavi je, ne hodite vunkaj! v hramu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od solnčnega izhoda, in se posveti do zahoda: tako bo tudi prihod Sinú človekovega. Kder koli je namreč mertvo truplo, ondi se bodo sberale tudi postojne. Kmalo po stiski tistih dni pa bo solnce otemnelo, in mesec ne bo dal svoje svetlobe, in

zvezde bodo padale z neba, in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinú človekovega na nebu: in tedáj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinú človekovega iti v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom. In bo poslal svoje angele s trobento in z močnim glasom, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca neba do konca njegovega. Od drevesa smokvovega se pa učite prilike: kadar je njegova veja že muževna, in berst požene, veste, da je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar bote vidili vse to, vedite, da je blizo pred durmi. Resnično vam povem, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebó in zemlja bo prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

Berila in Evangelji

praznike Svetnikov.

30. listopada.

V dan s. Andreja apóstola.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov
v 10 poglavju od 10. do 18. verste,*

• Bratje! s sercom se veruje v pravičnost, z ustni pa se priča v zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden, kateri va-nj veruje, ne bo osramoten. Zakáj med Judom in Grekom ni razložka; ker eden je Gospód vseh, bogat za vse, kateri ga kličejo. Zakáj kdor koli kliče v ime Gospódovo, bo zveličan. Kako bodo tedáj njega klicali, v kterega neso verovali? Ali kako bodo vanj verovali, od kterega niso slišali? Kako pa bodo slišali brez oznanovavca? Kakó pa bodo oznanovali, ako niso poslani?

Kakor je pisano: Kako lepe so noge oznanujočih mir, oznanujočih dobro! Tode oznanovanju niso vsi pokorni, Izaija namreč pravi: Gospód! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera tedáj je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar slišali? Saj je po vsej zemlji razišel se njih glas, in do konca sveta njih besede.

Evangelij svetega Matevža 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andreja njegovega brata, metati mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče: Hodita za menój in vaju bom storil ribiča (za) ljudi. Ona pa sta koj svoje mreže popustila, in sta šla za njim. In od tod dalje gredóč je vidil dva druga brata, Jakopa Cebedejevega, in Janeza njegovega brata, v čolnu ž njunim očetom Cebedejem, popravljati svoje mreže, in jih je poklical. Ona pa sta precej mreže in očeta popustila, in sta šla za njim.

3. grudna.

V dan s. Franciška Ksaverja.

Berilo! Bratje! s sercom se veruje (kakor v dan s. Andreja apostolola str. 191.)

Evangelij svetega Marka 16, 15—18.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli vsej

stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: v mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roké pokladali, in bodo zdravi.

4. grudna.

V dan s. Barbare devíce in mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12.

Častil te bom, Gospód kralj! in te hvalil Bogá svojega Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si otel moje teló od pogubljenja, od zaderge krivičnega jezika, in od lažnjivih ust, in si mi vpričo mojih zopernikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnem usmiljenju svojega imena od rjovečih zveri, ki so pripravljene na jed; iz rok tistih, kteri so mi stregli po življenju, in iz veliko britkost, ktere so me obdajale; iz sile plamena, kteri je švigal okoli mene, in v sredi ognja nisem zgorel; iz globočine peklenskega brezna, od ognjušenega jezika, od lažnjivega govorenja, od hudobnega kralja, in od krivičnega jezika. Hvalila bo do smerti moja duša Gospóda; ker jim pomagaš iz nadlog, kteri v te zaupajo, in jih rešiš iz rok narodov, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno desetim

devícam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, pet pa pametnih. Pet nespametnih je vzelo svetila, olja pa niso vzele sebój. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste devíce, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekle: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekóč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji h prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle ž njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une devíce, rekóč; Gospód, gospód! odpri nam! On pa je odgovoril, in rekel: Resnično vam povem, vas ne poznam. Čujte tedáj, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V dan s. Nikolaja (Miklavža) spoznavavca škofa.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 13,
7—17.*

Bratje! spomnite se svojih predstojnikov, kateri so vam govorili besédo božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in dans, vekoma. Ne dajte se z drugačnimi in tujimi nauki zapeljati. Saj te naj bolje seree z milostjo uterditi; ne z jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so

v njih živeli. Imámo oltar, od ktereга nimajo oblasti jesti, kateri šotoru služijo. Zakáj katerih žival kerv za greh veliki duhoven v svetišče nese, njih trupla se sožigajo zunaj šotorišča. Toraj je tudi Jezus, da bi posvetil s svojo kervjo ljudstvo, zunaj vrat terpel. Pojdimo tedáj k njemu iz šotorišča, in nosimo njegovo zasramovanje. Saj nimamo tukaj obstoječega mesta, ampak prihodnjega iščemo. Po njem tedáj darujmo vselej Bogú hvalni dar, to je, sad ust, ktere časté njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopadajo Bogú. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakáj oni čujejo kakor taki, kateri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij svetega Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nekdo, ki je šel na tuje, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blagó. In je dal enemu pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi smožnosti, in je kmalo odišel. Šel je pa, kateri je bil pet talentov pridobil. Ravno tako je tudi, kateri je bil dva prejel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega prijel, je šel in je zakopal v zemljo, in skrnil denarje svojega gospóda. Čez veliko časa pa pride gospód tistih hlapcev, in imá račun ž njimi. In je prejel in je kupčeval ž njimi, in je pet drugih pridobil, kateri je bil pet talentov prejel, in je prinesel pet drugih talentov, rekóč: Gospód! pet talentov si mi zročil, glej! pet drugih sem pridobil. Njegov gospód mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi u veselje svojega gospóda. Pa tudi, kateri

je bil dva talenta prijel, je pristopil in rekel: Gospód! dva talenta si mi zročil; glej! dva druga sem pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi u veselje svojega gospóda.

8. grudna.

V god spočetja devíce matere Marije.

*Berilo iz pripoved Salomona kralja 8, 22—36.
(Beséda modrosti božje.)*

Gospód me je v lasti imel v začetku svojih pot, predno je kaj storil od začetka. Od vekomaj sem postavljena, in od nekedaj, predno je bila zemlja storjena, še ni bilo breznov, in jaz sem bila že spočeta; vod studenci še niso izviral; goré še niso bile s svojo težo postavljene; predno so bili hribje, sem bila jaz rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje. Kadar je narejal nebesa, bila sem pri njem. Kadar je stanovitne postáve in pokrajine postavljajal breznam; kadar je oblake zgorej pripenjal, in vod studence tehtal: kadar je postavljajal meje okoli morja, in postávo dajal vodam, da naj ne preidejo svojih bregov; kađar je uterjeval dno zemlje; sem pri njem bila, in vse ž njim ravnala, in sem se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Sem igrala na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in hodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me poslušá, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prijel zveličanje od Gospóda.

Evangelij svetega Matevža 1, 1—16.

Bukve rodú Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sinú Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakopa; Jakop pa je rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Faresa in Zarata s Tamaro; Fares pa je rodil Esrona; Esron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Násona; Náson pa je rodil Boza z Rahabo; Boz pa je rodil Salmona; Salmon pa je rodil Obeda z Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, ž njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Josafata; Josafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ozija; Ozija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaza; Ahaz pa je rodil Ezekija. Ezekija pa je rodil Manaseta; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Josija. Josij pa je rodil Jehonija in njegove brate o Babilonskem preseljevanju. In po Babilonskem preseljevanju je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja, Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa je rodil Jožefa, moža Marije, iz ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

13. grudna.

V dan s. Lucije devíce mučenice.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 10,
17 in 11, 1—2.*

Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospódu hvali. Zakáj, ne kdor se sam hvali, je izkušen, ampak tisti kterege Bog hvali. O da bi vi prenesli malo moje nespa-meti! Pa poterpite z menój. Zakáj vnet sem za vas z božjim ognjem; ker zaročil in dal sem vas enemu možú, čisto devíco, Kristusu.

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu v njivi, kterege je človek, ki ga je našel, skrnil, in od veselja nad njim gre in prodá vse, kar imá, in kupi tisto njivo. Spet je nebeško kralje-stvo podobno kupcu, kateri išče dobrih biserov. Kteri, ko je našel drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega plemena. Ktero, ko je na-polnjena, izlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa zaveržejo. Tako bo od konca sveta: Angeli pojdejo vunkaj, in bodo odlo-čili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok, in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu rekó: Smo. Jim reče: Zató je vsak pismár, ki je podučen v nebeškem

kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kateri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

18. grudna.

V dan pričakovanja poróda device matere Marije.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—55.

Tiste dni je govoril Gospód Ahazu, rekóč: Prosi si znamnje od Gospóda svojega Boga, ali od zdolej iz globočine, ali od zgorej iz visočine. In je rekel Ahaz: Ne bom prosil, in ne skušal Gospóda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte tedáj, Davidova hiša! Je li vam premalo nadlegovati ljudem, da ste nadležni tudi mojemu Bogú? Zavoljo tega vam bo dal Gospód sam znamnje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinú, in se bo imenovalo njegovo ime Emanuel. Surôvo maslo in med bo jedel, da bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslán v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češena, milosti polna; Gospód je s tebój; blagoslovljena*) si med ženami! Kó je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogú. Glej! spočela boš

*) ali žegnana.

v svojem telesu in rodila Sinú, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišega imenovan; in Gospód Bog mu bo dal sedež Davida njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj, in njegovega kraljestva ne bo konec. Marija pa je rekla angelu: Kakó se bo to zgodilo, ker moža ne poznam? In angel je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v té, in moč Najvišega te bo obsenčila; in zavoljo tega bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinú v svoji starosti, in ta mesec je že šesti, tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker pri Bogú ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sem Gospódova; zgodi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V dan s. Tomaža apóstola.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 2, 19—22.

Bratje! zdaj niste gostje in tujei, ampak ste mestjani svetih in domači božji, vzdani na temelj (fundament) apostolov in prerokov, in poglavitni vogelnik je sam Kristus Jezus, na katerem je vse zidovje sestavljeno, in raste v svet tempelj v Gospódu, v kterega ste tudi vi vzdani v prebivališče božje v duhu.

Evangelij svetega Janeza 20, 24—29.

Tisti čas ni bilo Tomaža, dvanajsterih enega, kteri je imenovan dvojčič, pri njih, ko je Jezus

prišel. Drugi učenci tedáj so mu povedali: Gospóda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljev, in ne denem svojega persta v rane žebljev, in ne položím svoje roké v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roké; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval! blagor jim, kateri neso vidili, in so verovali.

Drugo nedéljo po razglašenju Gospódovem.

V praznik presvetega iména Jezusovega.

Berilo iz djanja apostolskega 4, 8—12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel: Poglavarji ljudstva in starašini, poslušajte! Ako sva mi-dva dans vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ta ozdravljen; bodi znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu, da v imenu Gospóda našega Jezusa Kristusa Nazarenskega, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mertvih, v tem stóji ta pred vami zdrav. Ta je kamen, kterega ste zavergli vi zidarji, pa je postal vogelnik. In v nikomur drugem ni zveličanja; zakáj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi mogli zveličani biti.

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v novega leta dan str. 16.)

17. prosenca.

V dan s. Antona puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

Ljub je bil Bogú in ljudem, njegov spomín je v blagru, Bog ga je v slavi svetnikom upodobil, in ga je povečal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu dal povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. Zakáj slišal je njegov glas, in ga je peljal v oblák, in mu je dal očitno zapovedi in postáve življenja in modrosti.

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža str. 15.)

18. prosenca.

V dan stola s. Petra v Rimu.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 1—7.

Peter, apostol Jezusa Kristusa, izvoljenim tujcem, razkropljenim v Pontu, Galacii, Kapadocii, Azii in Bitinii,

po prevédnosti Bogá Očeta, v posvečenje duha, v pokorščino in pokrópljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen, in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko dražja ko zlató, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo, in čast v razodetju Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove, in je vprašal svoje učence, rekóč: Kdo pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekteri, da Janez kerstnik, nekteri pa, da Elija, nekteri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sem? Je odgovoril Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Bogá! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker mesó in kerv ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz povem tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenske vrata je ne bodo zmagale. In tebi bom dal ključe nebeskega kraljestva; in kar boš zvezal na zemlji, bo zvezano tudi v nebesih, in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

20. prosenca.

V dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov.*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejov 11, 33—39.*

Bratje! svetniki so z vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levom žrela, ugasili ognjene sile, ubežali ostremu meču, ojačili se iz nemoči, silni postali v boju, zagnali vojske inostranske; prejele so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli rešenja, da bi našli boljše vstajenje. Eni pa so zasramovanje in tepenje terpeli, zravno tudi železje in ječe; so bili kamnjani, prežagovani, skušani, z mečem morjeni; so hodili v kožuhih, v kozjih kožah, ubožni, stiskani, zatirani, katerih svet ni bil vreden; in so se potikali po puščavah, po gorah in berlogih, in podzemljskih jamah. In ti vsi so bili s pričevanjem vere pravični najdeni v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni bit od svojih bolezen. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obernil v svoje učence in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker bote nasiteni. Blagor

vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavoljo Sinú človekovega. Vese-lite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

21. prosenca.

V dan s. Neže devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno deset-im devicam itd. (Oboje kakor v dan s. Bar-bare devíce mučenice str. 193.)

22. prosenca.

V dan ss. Vincenea in Anastázija mučenikov.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v roki božji, in ne bodo jih do-segle smertne muke. Nespametnih očém se je zdelo, da umerjejo, in njih ločenje, so menili, da je nadloga, in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v miru. In če so pred ljudmi muke terpeli, je njih upanje polno ne-umerljivosti. Malo hudega so preterpeli, ali veliko do-brega bodo prejeli, ker Bog jih je skusil, in jih je našel sebi vredne. Kakor zlató v peči jih je skusil, in kakor žgavni dar jih je prejel, in ob svojem času se bo na-nje ozerl. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po ster-nišču bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali čez ljudstva, in Gospód bo kraljeval čez nje vekomaj.

Evangelii svetega Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: **Ka-**dar bote slišali vojske in punte, se nikár ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi iz neba, in znamenja velike bodo. Pred vsem tem pa bodo stegnili po vas svoje roké, in vas bodo preganjali, in izdajali v shodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v serca, in ne skerbite, kako bote odgovarjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli vstavljati, ne opogovarjati vsi vaši zoperniki. Izdajani pa bote po starših in bratih, in po žlahti in prijatlih, in umorili bodo nektere zmed vas. In vsi vas bodo sovražili zavoljo mojega imena. Pa las vam z glave ne bo zginil. V svoji potterpljivosti bote ohranili svoje duše.

23. prosenca.

V dan zaročenja devíce Marije.

Berilo: Gospód me je v lasti imel itd. (kakor 8. dan grudna, str. 196.)

Evangelii: Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena itd. (kakor predbožični dan str. 6.)

25. prosenca.

V dan spreobrnjenja s. Pavla apóstola.*Berilo iz djanja apostólskega 9, 1—21.*

Tiste dni je Savel, ko je še dihal pretnjo in mor v učence Gospódove, šel k velikemu duhovnu, in je prosil od njega pisma v Damask do shodnic, da ako bi našel ktere možé ali žené tega uka, bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nanagloma obsvetila luč z neba. In je padel na tla, in slišal glas, kateri mu je rekel: Savel, Savel! zakaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si? Gospód! In on reče: Jaž sem Jezus, kterega ti preganjaš: težko ti je proti ostnu se vstavljati. In trepetaje in stermé je rekel: Gospód! kaj hočeš, da naj storim? In Gospód mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti možje pa, kateri so ž njim hodili, so ostermeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa nikogar vidili. Vstal je pa Savel od tal, in z odpertimi očmi nič ni vidil. Tedaj so ga za roké peljali, in pripeljali v Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Damasku, Ananija po imenu. In Gospód mu je rekel v prikazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospód, tukaj sem. In Gospód mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi hiši po Taržanu, Savlu po imenu; zakáj glej, móli. (In je vidil v prikazni moža, Ananija po imenu, priti, in na-nj roke položiti, da bi spregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospód slišal sem od veliko ljudi, koliko hudega je storil ta mož tvojim svetim v Jeruzalemu; in on imá oblast od velicih duhovnov zvezati vse, kateri nazivajo tvoje imé. Gospód pa mu je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi je on, da nese moje imé pred nevernike, in kralje in Izraelove otroke. Zakáj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje imé terpeti. In Ananija je šel, in v hišo stopil in je roké nanj položil, ter

rekel: Savel, brat! Gospód Jezus, kteri se ti je prikazal na potu, po kterem si šel, me je poslal, da spregledaš, in si napolnjen s svetim Duhom. In mahom so padle od njegovih oči nekakošne luskině, in je spregledal. Tedaj je vstal, in je bil kerščen. In je vzel jedí, in se je pokrepčal. In je bil nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku: in je precej v shodnicah oznanoval od Jezusa, da je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kteri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v Jeruzalemu, kteri so nazivali to ime, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnom? Savel pa je čedalje močnejši prihajal, in zavračeval Jude, kteri so prebivali v Damasku, ker je terdil, da je ta Kristus.

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! vse smo zapustili, in smo šli za teboj: kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, da ob prerojenju, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kteri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kteri zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega iména, bo stoterno prijel, in večno življenje dosegel.

2. svečana.

V god darovanja Jezusa Kristusa, in očiščevanja devíce matere Marije, ali v svečnico.

Berilo iz Malahija preroka 3, 1—14.

To reče Gospód Bog: Glejte, jaz pošljem svojega angela, in bo pripravljaj pot pred menoj. In mahom bo

prišel v svoj tempelj Gospód, ki ga vi išete, in angel zaveze, ktereга vi želite. Glejte, gre! reče Gospód vojnih trum; in kdo bo mogel misliti dan njegovega prihoda? ali kdo bo obstal, da njega vidi? Zakáj on bo kakor topéč ogenj, in kakor valjavska zel; in bo sedel, kakor kateri topí in čisti srebro, in bo očistil otroke Levi-jeve, in jih precedil kakor zlató in srebro, in bodo darovali Gospódu darí v pravíci. In dopadel bo Gospódu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšnje dni, in kakor nekedanje leta, reče Gospód vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 2, 22—31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiščevanja Marije po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da so ga postavili pred Gospóda, (kakor je pisano v postávi Gospódovi: Vse pervorojeno možkega spola bodi posvečeno Gospódu,) in da so dar opravili, kakor je rečeno v postávi Gospódovi, dve gerlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime Simeon: in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraelovega, in sveti Duh je bil v njem. In mu je bilo razodeto po svetem Duhu, da ne bo vidil smerti, predno ne vidi Kristusa Gospódovega. In je prišel v duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi stariši, da bi storili za-nj po šegi postáve, ga je tudi on vzel na svoje naročje, ter je hvalil Bogá in rekel: Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospód! po svoji besedi v miru, ker so vidile moje oči tvoje zveličanje, ktero si pripravil pred obličjem vseh narodov, luč v razsvetljenje nevernikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

V dan svetega Blaža mučenika škofa.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
1, 3—7.*

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsega povesele-
nja; kateri nas poveseљуje v slednji naši nadlogi, da jih
tudi mi moremo poveseliti, kateri so v mnogi stiski, s po-
veseljenjem, s katerim smo tudi mi od Bogá poveseljeni.
Zakaj kakor je obilno terpljenje Kristusovo v nas, tako
je tudi po Kristusu obilno naše poveseljenje. Pa bodimo
stiskani, je u vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo
poveseljeni, je u vaše poveseljenje; ali bodimo opomi-
njani, je u vaše opominjanje in zveličanje, katero stori,
da terpite ravno tiste nadloge, ktere tudi mi terpimo;
da je naše upanje za vas terdno, ker vemo, da, kakor
ste tovarši v terpljenju, tako bote tudi v poveseljenju
v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako
hoče kdo za menój priti, naj zatají sam sebe, in
naj vzame svoj križ, in naj hodi za menój. Zakaj
kdor hoče svoje življenje ohraniti, ga bo zgubil,
kdor pa zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo
našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet
pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kaj bo človek
dal, da svojo dušo spet zamenja? Ker Sin člove-
kov bo prišel u veličastvu svojega Očeta s svojimi
angeli, in takrat bo povernil vsakteremu po njego-
vih delih.

V dan s. Agate devíce mučenice.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 1, 26—31.

Bratje! poglejte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametnega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil modre; in kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je neimenitnega in zaničljivega pred svetom, je izvolil Bog, in kar nič ni, da bi razdjal, kar je; da se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, kateri sam je bil dan od Bogá v modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, da, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v Gospódu hvali.

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, ter so ga skušali in rekli: Je li pripuščeno možu ločiti se od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, da, kateri je od začetka stvaril človeka, je stvaril moža in ženo, in je rekel: Zavoljo tega bo človek očeta in mater zapustil, in se bo svoje žene deržal, in bota dva v enem mesu. Toraj nista več dva, ampak eno meso. Kar je tedaj Bog združil, naj človek ne loči. Mu rekó: Zakaj je pa Mojzes zapovedal ločiven list dati, in se ločiti (od nje)? Jim reče: Mojzes vam je zavoljo terdobe vašega serca pripustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa, da, kdorkoli se loči od svoje žene, razun zavoljo kurbanja, in drugo vzame, prešestuje; in

kdor ločeno vzame, prešestuje. Mu rekó njegovi učenci: Če je tako človekova reč z ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak kterim je dano. So namreč skopljenci, kteri so iz maternega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kteri so po ljudeh skopljeni; in so skopljenci, kteri so sami sebe skopili zavoljo nebeškega kraljestva. Kdor more uméti, naj umé.

6. svečana.

V dan s. Doroteje devíce mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17.

Gospód moj Bog! povzdignil si na zemlji moje prebivališče, in sem prosil rešenja od smerti. Nazival sem Gospóda, očeta mojega Gospóda, da bi me ne zapustil v dan moje nadloge, in v času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje imé vedno, in ga častil s hvaležnostjo. Zakaj vslišana je moja molitev, rešil si me pogubljenja, in me otel od hudega časa. Zavoljo tega te bom častil, in hvalo dajal tvojemu iménu, Gospód naš Bog!

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 198.)

9. svečana.

V dan s. Apolónije devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce in mučenice str. 193.)

14. svečana.

V dan s. Valentina mučenika.*Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14.*

Pravičnega je vodil Gospód po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo božje, ter mu je dal znanost svetnikov: počastil ga je v njegovem trudu, in je dopolnil njegove dela. Pri zvijači njegovih zopernikov mu je na strani stal, in ga je častnega storil. Ubranal ga je sovražnikom, in zapeljivcev ga je obvaroval, in mu je silni boj dal, da bi premagal, in zvedel, da je modrost močnejša od vseh reči. Ta prodanega pravičnega ni zapustila, ampak ga je grešnikov rešila, in je šla z njim v ječo, in ga u vezih ni zapustila! dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikár ne mislite, da sem prišel mir prineset na zemljo; ne mirú, ampak meč sem prišel prineset. Prišel sem namreč razdvojiti človeka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina, ali hčer bolj ko mene ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preroka

v imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prejel. In kdor koli da piti komu zmed teh naj manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

22. svečana.

V dan stola s. Petra v Antiohiji.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola 1, 1—7.

Peter apostol itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 202.)

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 203.)

23. svečana.

V dan s. Margarete Kortonske.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5; in 8, 6—7.

Vstala bom, in obhodila mesto; po terjih in ulicah ga bom iskala, ktereга ljubi moja duša. Sem ga iskala, pa ga nisem našla. Našli so me čuvaji, kateri čuvajo mesto. Ste li ga vidili, ktereга ljubi moja duša? Ko sem bila odušla malo od njih, sem ga našla, ktereга ljubi moja duša; uderžala sem ga, in ga ne bom izpustila, dokler ga ne pripeljem v hišo svoje matere, in v hram svoje porodnice. Rotim vas, hčere Jeruzalemske! pri sernah in jelenih na polju, da ne zbudite in ne predramite ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Položi me

kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo roko: ker močna ko smert je ljubezen, in hude ko pekel so serčne želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasi ljubezni, in reke je ne potopé. Ako da človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ga bo kakor nič čislal.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

24 ali 25. svečana.

V dan s. Matija apóstola.

Berilo iz djanja apostólskega 1, 15—26.

Tiste dni ja Peter v sredi bratov stal, in je rekel, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej): Možje bratje! mora se dopolniti pismo, katero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judeža, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli, kateri je bil med nas prištet, in je prejel del te službe. (In ta je dobil njivo iz krivičnega plačila, in se je obesil, in se po sredi razpočil, in se je izsul ves njegov drob, in se razznaniło vsem v Jeruzalemu prebivajočim, tako da se je reklo tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva kervi.) Zakaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališče, in nihče naj v njem ne prebiva; in njegovo škofovstvo naj prejme kdo drugi. Teh mož tedaj, kateri so bili z nami zbrani ves čas, v katerem je Gospód Jezus med nami prebival in hodil, od Janezovega kersta do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, teh eden mora biti z nami priča njegovega ustajenja. In so postavili dva: Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s priimkom Pravični; in Matija. In so molili, rekóč: Ti, Gospód! ki poznáš vseh serca, pokaži, ktereга teh dveh si izvolil,

da prejme mesto te službe in apostólstva, od kterega je odpadel Judež, da je šel v svoje mesto. In so jim dali srečke za nje; in zadela je srečka Matija, in je bil prištet enajsterim apóstolom.

Evangelij svetega Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvalim te, Oče, Gospód nebes in zemlje! da si to zakril modrim in razumnim, pa si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi všeč. Vse mi je izročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozná Sina, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozná, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, kteri se trudite, in ste obteženi, in jaz vas bom poživil! Vzemite moj jarem na se, in učite se od mene, ker sem krotak, in iz serca ponižen, in bote pokoj našli svojim dušam. Moj jarem namreč je sladek, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V dan s Franciške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomon. pripoved 31, 10—31.

Serčno ženo kdo bo našel? Čez to, kar je iz daljnega in od zadnjih pokrajin, je njena cena. Zanese se na njo serce njenega možá, in ropa ne bo potreboval. Po- verne mu dobro, pa ne hudega vse dni svojega življenja. Poiše volne in predíva, in dela po priročnosti svojih rok. Je kakor barka kupčeva, ktera iz daljnega prinese svoj kruh. Še po noči vstane, in da brešno svojim domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od

pridelka svojih rok zasadi vinograd prepaše z močjo svoje ledje, in okrepča ramena svoje. Skusi in vidi, da je dobro njeno opravilo; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni persti primejo vreteno. Svojo roko odpre ubogemu, in svoje dlani prostre potrebnemu. Ne boji se za svojo hišo snežnega mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tančica in škerlat je njena noša. Casten pri vratih je njen mož, kadar sedi z deželnimi starašini. Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje Kananeju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in postáva milostí je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in lena ne je kruha. Njeni otroci vstanejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Mnoge hčeri nagraibile so si bogatstva, ti nadvladaš vse. Lažnjiva je milina, in prazna je lepota: žena, ktera se Gospóda bojí, ona bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njena dela.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 198.)

12. sušca.

V dan s. Gregorja papeža, cerkvenega učenika.

Berilo: „Predragi! Zapričujem pred Bogom“ itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža stran 15.)

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: **Vi ste sol zemlji; ako se pa sol spridi, s čem se bo**

solila? Ni za družega več, kakor da se vun verže, in da jo poteptajo ljudje. Vi ste luč sveta. Mesto se ne more skriti, ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mernik postavili, ampak na svečnik, da sveti vsem, kateri so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaše dobre dela, in časté vašega Očeta, kateri je v nebesih. Nikár ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sem jih prišel. Zakaj resnično vam povem; dokler ne prejde nebó in zemlja, le ena čerka, ali ena pičica ne bo prešla od postáve, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedaj razveže le eno teh naj manjših zapóved, in uči tako ljudi, naj manjši bo imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa storí in uči, velik bo imenovan v nebeškem kraljestvu.

17. sušca.

V dan s. Jederti devíce.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 7,
25—34.*

Bratje! od devic nimam Gospódovega povelja, svèt pa dam, ker sem milost dosegel od Gospóda, zvest biti. Menim tedaj, da je to dobro zavoljo sedanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Če si zvezan z ženo; ne išči razveze. Če si žene prost: ne išči žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; in ako se devica omoží, ni grešila: toda nadloge mesá bodo imeli taki. Jaz pa vam prizanašam. To tedaj rečem, bratje! Čas je kratek, tedaj naj bodo tudi, kateri imajo žené, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri so

veseli, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet, kakor bi ga ne uživali; ker podoba tega sveta prejde. Želim pa, da bi bili vi brez skerbí. Kdor je brez žene, skerbi za to, kar je Gospódovega, kako bi Bogú bil všeč; kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je svetovega, kako bi ženi všeč bil, in je razdeljen. In žena neomožena in devica misli, kar je Gospódovega, da bi bila sveta na telesu in duhu, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

19. sušca.

V dan s. Jožefa ženina devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub je bil Bogú in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 202).

Evangelij svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 6.)

21. sušca.

V dan s. Benedikta opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 202.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apóstola, str. 207.)

24. sušca.

V dan s. Gabriela vélikega angela.

Berilo iz Daniela preroka 9, 21—26.

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, ktereга sem vidil v prikazni v začetku, hitro priletel, in se me je dotaknil ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Daniel! zdaj sem izišel, da te podučim, in da umeš. V začetku tvojih prošenj je izišlo povelje; jaz pa sem prišel, da ti razodenem, da si ljubi mož. Poslušaj tedaj zvesto govorjenje, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov se je prikrajšalo nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da jenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se zbríše krivíca, in se približa večna pravíca, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomaže Sveti svetih. Vedi tedaj in razumej: Od izhoda povelja, da naj se spet sozida Jeruzalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in spet bodo sozidane ceste in zidovi v stiski časov. In na koncu dva in šestdeset tednov bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdjal ljud s prihodnjim vojvodom; in njegov konec bo razsip, in po dokončanem boju bo namenjena puščava.

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslan itd. (kakor v dan pričakovanja poroda devíce matere Marije, str. 199.)

25. sušca.

V god včlovečenja Sinú Božjega in oznanjenje devíci Materi Mariji.

Berilo in Evangeli (kakor v dan pričakovanja poróda devíce matere Marije, 18. dan grudna, str. 199.)

V petek po tihi nedélji.

Za dan VII žalost devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospód te je s svojo močjo oblagodaril, ker je po tebi vničil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! po Gospódu previsocem Bogu pred vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospód, kateri je stvaril nebó in zemljo, ker je dans tvoje imé tako povišal, da ne prejde tvoja hvala iz ust ljudem, kateri bodo pomnili Gospódovo moč vekomaj. Zavoljo britkosti in nadloge svojega ljudstva svojemu življenju nisi prizanesla, ampak si odvernila pokončanje pred obličjem našega Bogá.

Evangeli svetega Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, ktereга je ljubil, vidil zravno stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzal.

27. sušca.

V dan s. Ruperta spoznavavca *) škofa.*Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.*

Glej, véliki duhoven, kateri je v svojih dneh dopadel Bogú, in je bil najden pravičen, in je bil ob času serda v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil spolnoval postávo naj višega. Zavoljo tega ga je Gospód s prisego povzdignil med svojim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu je dal, in svoj zavet poterdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospódovimi očmi. Povelíchal ga je pred kralji, in mu je dal venec slave. Storil je ž njim večno zavezo, in dal mu veliko duhovstvo, in ga je oblagodaril v slavi; da opravlja duhovsko službo, in imá havlo v njegovem iménu, in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, 6. grudna, str. 195.)

24. sušca.

V dan s. Jurja mučeníka.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12.

Predragi! pomni, da je Gospód Jezus Kristus iz zaroda Davidovega vstal od mertvih po mojem oznanovanju, zavoljo kterega terpim do železja kakor hudodelnik; todá božja beseda ni vklenjena. Zató vse preterpim zavoljo izvoljenih, da tudi oni zveličanje dosežejo, ktero je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. — Ti pa si slišal

*) Spoznavavec se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero pred svetom spoznaval, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umerl.

moj nauk, podučevanje, prizadevanje, vero, krotkost, ljubezen, poterpežljivost, preganjanje, terpljenje, kar se mi je prigodilo v Antiohiji, v Ikonii in v Listrah, kakošno preganjanje sem preterpel, in iz vsega me je rešil Gospód. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava vinska terta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, ktera v meni ne rodi sadú, bo odrezal; in vsako, ktera rodi sad, bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem vam govoril. Ostanite v meni, in jaz u vas. Kakor mladika ne more roditi sadú sama od sebe, ako ne ostane na terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sem terta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadú; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgorí. Ako ostanete v meni, in moje beséde ostanejo u vas, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

25. malega travna.

V dan s. Marka evangelista.

(Pri maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih čveterih, obraz volov pa

na levi njih čveterih, in obraz orlov nad njimi čveterimi. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej razprosterte; dve peruti sleherne ste se stikale, in dve ste pokrivalo njeno teló. In sleherni njih je pred seboj; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale, kador so hodile. In podoba žival je bila viditi, kakor goreči ogli ognja in kakor baklje. To je bila prikazen, ki je švigala v sredi žival; svetloba ognja, in iz ognja izhajajoč blisk. In živali so tekale, in se vračale, kakor svetel blisk.

Evangelij svetega Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je Gospód še drugih dva in sedemdeset izvolil: in jih je poslal po dva pred svojim obličjem u vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žtev je sicer velika, ali delavcev je malo. Prosite tedáj Gospóda žetve, da pošlje delavcov v svojo žetev. Pojdite! jaz vas pošiljam, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite možnje, ne torbe, ne črevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite naj poprej: Mir bodi ti hiši. In ako je tam otrok mirú, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vernil. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je pri njih: delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolníke, kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je božje kraljestvo.

(Berilo in Evangeli pri maši med procesijo sta tista, ko o križevem tednu.)

30. malega travna.

V dan s. Katarine Sienske devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce. muč. str. 193.)

1. velicega travna.

V dan ss. Filipa in Jakopa apóstolov.

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo z veliko serčnostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in odnesli njih dela. Ko bodo to vidili, bodo omoteni od groznega strahú, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja, ter bodo sami pri sebi rekli, kesaje se, in od britkosti duha zdihovaje: Ti so, ktere smo nekedaj zasmehovali, in v zasramljiv pregovor iméli. Mi neumni smo njih življenje imeli za nespamet, in njih konec za nečást; glejte; kakó so zdaj prišteti med božje otroke, in njih del je med svetníki.

Evangelij svetega Janeza 14, 1—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Bogá, tudi v mé verujte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. Ako bi takó ne bilo, bi vam bil povedal; ker grem vam mesto pripraviti. In ko obidem, in

vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In kam jaz grem, veste, in pot veste. Mu reče Tomaž: Gospód! ne vemo, kam greš; in kakó moremo pot vediti? Jezus mu reče: Jaz sem pot, in resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugači, kakor po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojega Očeta poznali, in odsihmal ga bote spoznali, in ste ga vidili. Mu reče Filip: Gospód! pokaži nam Očeta, in nam je dosti. Mu reče Jezus: Toliko časa sem pri vas, pa me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kakó praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Besede, ktere vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe, ampak Oče, kteri v meni prebiva, on dela opravlja. Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Če ne, vsaj zavoljo del verujte. Resnično, resnično vam povem: kdor v mé veruje, bo dela, ktere jaz delam, tudi on delal, in še več, kakor te, bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar koli bote Očeta v mojem iménu prosili, to bom storil: da bo Oče v Sinu po-veličan.

3. velicega travna.

V dan najdenja svetega križa.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 2,
5—11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, itd. (kakor cvetno nedeljo pri maši str. 103.)

Evangelij svetega Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek zmed farizejev, Nikodém po iménu, viši med Judi. Ta je prišel po noči k Jezusu, in mu je rekel: Učenik, vemo, da si učenik od Bogá prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ktere ti delaš, če Bog ni ž njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni vnovič prerojen, ne more viditi božjega kraljestva. Mu reče Nikodém: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v teló svoje matere vdruživ iti, in prerojen biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni prerojen iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesá, je mesó; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Véter piha, kjer hoče, in glas njegov slišiš, pa ne veš, od kod prihaja, ali kam gre; takó je slehern, kteri je rojen iz Duha. Nikodém je odgovoril in mu rekel: Kakó se more to zgoditi? Jezus je odgovoril ter mu rekel: Ti si učenik v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično ti povém, da kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo: in ne sprejmete našega pričevanja. Če vam pozemeljske reči pravim, pa ne verjamete, kakó bote verovali, ako vam bom nebeške pravil? In nihče ni šel v nebesa, kakor kteri je prišel iz nebes, Sin človekov, kteri je v nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan biti

Sin človekov: da kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. velicega travna.

V dan s. Florjana in tovaršev mučenikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko dražje ko zlato, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo in čast o razodetju Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Jáneza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem terta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodí veliko sadú: ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladíka; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgorí. Ako ostanete v meni, in moje besede ostanejo u vas, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je povelíčan moj Oče: da veliko sadú obrodite, in da ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji

ljubezni. Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v moji ljubezni; kakor sem tudi jaz zapovedi svojega Očeta spolnil, in ostanem v njegovi ljubezni. To sem vam govoril, da moje veselje u vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.

5. velicega travna.

V dan s. Gotharda spoznavavca škofa.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 7,
23—27.*

Bratje! duhovnov je bilo več po postávi, zató ko jim je smert branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekoma, ima večno duhovstvo. Toraj jim premore tudi vekoma zveličati, kateri pridejo po njem k Bogú, ker vedno živí, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imámo takega velikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadeževanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa: kteremu ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus naš Gospód.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, ktero uro bo vaš Gospód prišel. To pa vedite, da, ko bi vedel hišni gospodár, ktero uro imá tat priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je zvesti in razumni

hlavec, kterega je postavil njegov gospód čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor tistemu hlapcu, kterega njegov gospód, kadar pride, najde takó delati: Resnično vam povem, da ga bo čez vse svoje premoženje postavil.

16. velicega travna.

V dan s. Janeza Nepomučana mučenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni skoz okno gleda v hišo; razumni mož pa zunej stoji. Nespamet človekova je poslušati pri durih; modrega pa teží sramota. Usta neumnih nespametno govoré, besede modrih pa so z mero pretehtane. Trapasti imajo na jeziku svoje serce, modri pa v sercu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudíča, kolne sam svojo dušo. Šepetavec oskruni svojo dušo, in je povsod čerten; in kdor se ga derži, je sovražen: molčeči in razumni je česčen.

Evangelij: Tisti čas je Janez, ko je v ječi itd. (kakor drugo nedéljo v adventu str. 2.)

17. velicega travna.

V. dan s. Jošta spoznovavca.

Berilo: Kakor v dan sv. Antona Padovanskega str. 233.

Evangelij: Nebojte se majhina čreda itd. (kakor v dan s Osvalda, str. 246).

25. velicega travna.

V dan s. Verbana mučenika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog, itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 210.)

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, str. 194.)

31. velicega travna.

V dan ss. Kaneijana in tovaršev mučenikov.

(O velikonočnem času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangelij: Jaz sem terta, vi mladíke itd. (oboje kakor v dan s. Florijana in tovaršev, str. 228.)

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospódu je njih plačilo, in skerb za-nje pri Najvišem. Zató bodo prejeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospódove roke, ker s svojo desnico jih bo pokrnil, in s svojo sveto roko jih bo branil. Prejel bo orožje njegov serd, in oborožil stvari v maščevanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prejel bo nepremagavni škit, svetost.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 204.)

2. rožnega cveta.

V dan ss. Marcelína, Petra in Erazma mučenikov.

Berilo: Bratje! menim, da se terpljenje sedanjega časa ne da primeriti itd. (kakor četrto nedéljo po binkoštih, str. 163.)

Evangelij: Kadar bote slišali vojske itd. (kakor v dan ss. Vincenca in Anastazija mučenikov str. 205.)

9. rožnega cveta.

V dan ss. Primoža in Felicijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev mučenikov, str. 231.)

Evangelij: Zahvalim te Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 216.)

10. rožnega cveta.

V dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 216.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

13. rožnega cveta.

V. dan s. Antona Padovanskega.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 4,
9—14.*

Bratje! v razgledovanje smo svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; če nas kolnejo, blagoslavljamo; če nas preganjajo, terpimo; če nas preklinjajo, prosimo; kakor smetí tega sveta smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje, itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

15. rožnega cveta.

V dan ss. Vida in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki božji, itd. (kakor v dan ss. Vincenca in Anastazija str. 205.)

Evangelij svetega Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene posluša; kdor pa vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje,

zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z veseljem vernili, rekóč: Gospód! tudi hudiči so nam pokorni v tvojem iménu. In jim je rekel: Vidil sem satana, kakor blisk iz neba pasti. Glejte! dam vam oblast stopati na kače in škorpijone, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vender ne veselite se tega, da so vam duhovi pokorni; veselite se pa, da so vaše iména zapisane v nebesih.

21. rožnega cveta.

V dan s. Alojzija spoznavavca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri za zlatom ne hodi, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ta, in ga bomo hvalili? Zakaj prečudne reči je delal v svojem življenju. On je skušen v tem, in popoln najden, in mu bo večna čast. On bi bil mogel grešiti, pa ni grešil; hudo storiti, pa ni storil. Zató je uterjeno njegovo blagó v Gospódu, in njegovo miloščinio bo oznanovala vsa množica svetih.

Evangelij svetega Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Motite se, ker ne umete ne pisem, ne moči božje. Ob vstajenju namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli božji v nebesih. Od vstajenja mertvih pa, ali niste brali, kar

vam je govoril Bog rekóč: Jaz sem Bog Abrahmov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov? Bog ni Bog mertvih, ampak živih. In množice, to ko slišijo, so se zavzele nad njegovim ukom. Ko so pa farizeji slišali, da je saduceje k molčanju pripravil, so se sešli. In eden zmed njih, učenik postáve, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je vélika zapoved v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je največa in prva zapoved. Druga pa je tej enaka Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postáva in preroki.

22. rožnega cveta.

V dan ss. Ahácija in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 231.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov str. 204.)

24. rožnega cveta.

V dan rojstva s. Janeza kerstníka.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, in pazite rodovi iz daleka! Gospód me je v maternem telésu poklical; ko sem še v telésu svoje matere bil, se je spomnil mojega iména. In je storil moje usta kakor oster meč; v senco svoje

roke me je skril, in me je vzel ko izbrano puščico, v svoj tul me je skril. In mi je rekel: Moj služabnik si ti, Izrael! ker v tebi se bom poslavil. In zdaj reče Gospód, ki me je iz maternega telésa sebi služabnika storil: Glej, dal sem te narodom v svetlobo, da si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo vidili, in knezi vstali, ter te molili zavoljo Gospóda tvojega Boga, in zavoljo Svetníka Izraelovega, kateri te je izvolil.

Evangelij svetega Lukeža 1, 57—68.

Elizabeti se je spolnil čas poroditi, in je rodila sina. In njeni sosedje in žlahta so slišali, da je Gospód skazal svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se ž njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so prišli obrezovat deteta, in so ga imenovali po iménu njegovega očeta Caharija. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In so ji rekli: Saj ni nikogar v tvojem rodú, kteremo bi bilo tako imé. Pomignili so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In si je ukazal dati tablico, in je zapisal, rekóč: Janez je njegovo ime. In so se vsi čudili. Pri tej priči pa so se odperle njegove usta in njegov jezik, in je spregovoril in Bogá hvalil. In opadel je strah vse njih sosede, in po vsih Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kateri so slišali, so si k sercu vzeli, rekóč: Kaj vender bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospódova je bila ž njim. In Caharija, njegov oče, je bil napolnjen s svetim Duhom, in je prerokoval, rekóč: Hvaljen Gospód, Izraelov Bog, ker je obiskal, in storil odrešenje svojemu ljudstvu.

26. rožnega cveta.

V dan ss. Janeza in Pavla mučenikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, katerih pravičnosti niso pozabljene; pri njih zarodu ostane njih blagó, svet del so njih vnuki; in v zavezi je ostal njih zarod, in njih otroci zavoljo njih vekomaj ostanejo; njih rod in jih slava ne bo prešla. Njih telésa so v miru pokopane, in njih iména živé od rodú do rodú. Njih modróst bodo pripovedovale vse ljudstva, in njih hvalo bo oznanoval ves zbor svetníkov.

Evangelí svetega Lukeža 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasa farizejskega, kateri je hinavščina. Nič pa ni skritega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Torej, kar ste v temi rekli, se bo na svetlem govorilo; in kar ste na uho govorili v hramih, bo oznanovano na strehah. Povem pa vam svojim prijatlom: Ne bojte se jih, kateri teló umoré, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistega, kateri, ko je umoril, imá oblast vreči v pekel. Res, vam povem, tega se bojte! Ali se ne prodaje pet vrabcev za dva vinarja? Pa ne eden zmed njih ni pozabljen pri Bogú. Pa tudi lasje vaše glave so vsi prešteti. Ne bojte se tedaj; več ko veliko vrabcov ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor koli me spozná pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli božjimi.

29. rožnega cveta.

V dan ss. apóstolov Petra in Pavla.*Berilo iz djanja apostólskega 12, 1—11.*

Tiste dni jih je kralj Herod začel nekaj v cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakopa, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa vidil, da je to Judom všeč, je ukazal tudi še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil tedaj vjel, ga je poslal v ječo, in dal štirim četveram vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v ječo, cerkev pa je za-nj neprenehoma Boga molila. Kadar ga je pa Herod imel pred ljudi postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vojakoma vklenjen v dva lanca; in varhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospódov je pristopil, in luč se je zasvetila v ječi; in je udaril Petra v bok, in ga zbudil, rekóč: Vstani hitro! In so padli lanci od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje obuvalo. In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajš, in pojdi za menój. In je šel vun za njim, pa ni vedil, da je res, kar se je godilo po angelu; ampak je menil, da vidi prikazen. Kadar sta bila pa odišla memo perve in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ktere peljejo v mesto, in te so se jima same od sebe odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v ulice, in pri tej priči je odstopil angel od njega. In Peter se zavé, in reče: Zdaj vem res, da je poslal Gospód svojega angela, in me je rešil iz Herodove roke, in vsega čakanja Judovskega ljudstva.

Evangelii svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v dan stola s. Petra v. Rimu str. 202.)

2. malega serpana.

V dan obiskanja s. Marije devíce.*Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14.*

Glej, on ide, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubi serni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi; ker zima je že minila; dež je odšel in nehal: cvetlice so se prikazale v vaši deželi, čas obrezovanja je prišel; glas gerličin se je zaslišal v naši deželi; smokva je pogrnala svoj cvet; cvetoči vinogradi dajo svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v razpokah skale, v luknjah kamnate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih ušesih; ker tvoj glas je sladek, in tvoje obličje lepo.

Evangelij svetega Lukeža 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila, in je jaderno šla v gore v mesto na Judovem. In je stopila v hišo Caharijevo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeta pozdravljenje Marijino, je poskočilo dete v njenem telésu. In Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duhom, in je vskliknila na vès glas, in rekla: Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojega telésa! In od kod meni to, da pride mati mojega Gospóda k meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojega pozdravljenja v moje ušesa, je dete poskočilo od veselja v mojem telésu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo do-

polnilo, kar ti je Gospód povedal. In Marija je rekla: Moja duša povelečuje Gospóda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju.

4. malega serpana.

V dan s. Urha spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s Gotharda spoznavavca škofa. str. 229.)

12. malega serpana.

V dan ss. Mohorja Hermagora škofa in Fortunata djakona, muč., kranjske dežele priporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki božji, itd.

Evangelij: Kadar bote slišali vojske, itd. (oboje kakor v dan ss. Vincenca in Anastázija muč. str. 205.)

13. malega serpana.

V dan s. Margarete devíce mučenice.

Berilo: Gospód, moj Bog! povzdignil si itd. (kakor v dan s. Doroteje. str. 212.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 198.)

16. malega serpana.

V dan s. devíce Marije Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jaz sem ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojega cvetja je častit in obilen sad. Jaz sem mati čiste ljubezni, in strahú, in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti! Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojega sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medú, in moj del slajši od medú in statovja. Moj spomín je u večne rodove. Kteri mene jedó, bodo še lačni; in kteri mene pijó, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kteri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij svetega Lukeža 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telésu, ktero je tebe nosilo, in persom, ktere si sesal: On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kteri božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. malega serpana.

V dan s. Aleša: spoznavavca.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 6, 6—12.

Predragi! velik dobiček je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič namreč nismo prinesli na ta svet; gotovo tudi ničesar ne moremo odnesti. Ako pa imámo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Zakaj, kteri hočejo obo-

gateti, padejo v skušnjavo, in v zaderno hudíčevo, in u veliko nepridnih in škodljivih želj, ktere potopé človeka v pogubljenje in končanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekteri, ki so po njej hrepeneli, so zašli od vere, in se zapletli u velike nadloge. Ti pa, o človek Božji! beži pred tem; derži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, poterpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnem življenju.

Evangeli: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apóstola str. 208).

20. malega serpana.

V dan s. Elija preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Je vstal Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je kakor baklja gorela. On je pripeljal nad ljudstva lakoté, in ker so ga razdražili s svojim zavidom, jih je manj prihajalo, niso namreč mogli terpeti zapóved Gospódovih. Z besédo Gospódovo je zaperl nebó, in je priklical iz neba ogenj trikrat. Takó se je povelíčal Elija v svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignil mertvega iz groba, iz smertne oblasti po besedi Gospóda Bogá. Ti si vergel kralje v pogubo, in razterl lahko njih moč, in slavne iz njih postelje. Ti si slišal na Sinaju svarjenje in na Horebu sodbo maščevanja. Ti si moral kralje v pokorjenje, in si preroke stavil naslednike za seboj. Ti si bil vzet v ognjenem viharju na vozu z ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti serd Gospódov, spraviti očetovo serce s sinom, in spet vstanoviti rodove Jakobove.

Evangeli: Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in Jakopa in Janeza itd. (kakor drugo postno nedeljo str. 47.)

22. malega serpana.

V dan s. Marije Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor
23. dan svečana, str. 214.)

Evangelij: Tisti čas je nekdo zmed farizejev itd.
(kakor v četrtek po tihi nedelji, str. 96.)

25. malega serpana.

V dan s. Jakopa apóstola.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
4, 9—15.

Bratje! menim, da je Bog nas apóstole poslednje postavil, kakor k smerti namenjene: ker smo v razgledovanje svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; če nas kolnejo, blagoslavljam; če nas preganjajo, terpimo; če nas preklinjajo, prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke. Zakaj, ko bi ravno deset jezer učencikov imeli v Kristusu, vendar imate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sem vas jaz z evangelijem rodil.

Evangelij svetega Matevža 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Cebedejevih sinov, s svojima sinoma, ter ga je molila in

nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočes? Mu pravi: Reci, naj sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita. Al moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ne morem vama jaz dati, ampak katerim je pripravljeno po mojem Očetu.

Ravno ta dan.

V dan s. Kristofa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd.

Evangelij: Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina mučenika str. 213.)

26. malega serpana.

V dan s. Ane, matere Marije devíce.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 216.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 198.)

2. velicega serpana.

V dan s. Štefana papeža mučenika.

Berilo iz djanja apostólskega 20, 17—21.

Tiste dni je iz Mileta Pavel poslal v Efez, poklicat starašine cerkvéne. Kadar so bili ti k njemu prišli; in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od prvega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem z vami ves čas bil, služeč Gospódu z vso ponižnostjo in s solzami in skušnjami, ktere so se mi godile zavoljo zalezovanja po Judih: kako nisem nič odtegnil koristnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanujoč Judom in nevernikom spreobrnjenje k Bogú in vero našega Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 210.)

5. velicega serpana.

V dan s. Marije Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred vekí sem stvarjena, in nikdar ne bom nehala, in v svetem prebivališču sem pred njim služila. In tako sem se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sem ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sem se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogú je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovališče.

Evangelij svetega Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v dan s. devíce Marije Karmelske, str. 241.)

Ravno ta dan.

V dan s. Osvalda spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega str. 232.)

Evangelij svetega Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhina čreda! ker vašemu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogaime. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kteri ne mine v nebesih, kamor se tat ne približa, in kterega molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

6. velicega serpana.

V dan ss. Ksista in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo yekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 231.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana muč. str. 204.)

10. velicega serpana.

V dan s. Lovranca mučenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 9, 6—10.

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti žel. Slehern

(daruj), kakor je v svojem srcu namenil, ne z žalostjo ali po sili; zakaj veselega darovavca ljubi Bog. Bog pa je mogočen vsak dar zobilšati med vami, da imáte vselej vsega dovolj, in ste bogati za vsako dobro delo; kakor je pisano: Delí, daje ubogim, njegova pravičnost ostane vekomaj. Kteri pa daje seme sejavcu, bo tudi kruha jesti dal, in bo namnožil naše seme, in dal rasti obilnejši sad vaše pravičnosti.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo, in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svojo dušo, jo bo zgubil; in kdor sovraži svojo dušo na tem svetu, jo bo prihranil u večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sem jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil.

15. velicega serpana.

Véliko gospojnico, ali v god vnebovzetja Marije devíce.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

U vsem sem pokoja iskala, in v dedičtvu Gospódovem sem hotla stanovati. Tedaj je zapovedal, in mi rekel stvarnik vseh reči; in kteri me je stvaril, je počival v mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakopu prebivaj, v Izraelu imej svoj del, in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sem se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sem ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je

bila moja oblast. In sem se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogú je njegov del, in v družbi svetnikov mojo stanovališče. Kakor ceder na Libanu sem povišana, in kakor cipresa na gori Sionski. Visoko kakor palma v Kadezu sem zrastle, in kakor zasajena roža v Jerihu; kakor lepa oljka na polju, in kakor javor ob vodi na potih sem visoko zrastle. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sem dišala, kakor izbrana mira sem dajala prijeten duh od sebe.

Evangeli svetega Lukeža 10, 38—42.

Tisti čas je šel Jezus v neko vas; in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In je imela sestro, po imenu Marija, ktera je tudi sedla k nogam Gospódovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s postrežbo veliko opraviti; ter je pristopila, in rekla: Gospód! ali ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedaj, naj mi pomaga. In Gospód je odgovoril, in ji rekel: Marta, Marta! skerbna si in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je naj boljši del izvolila, kateri ji ne bo odvzet.

16. velicega serpana.

V dan s. Roka spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega str. 233.)

Evangeli: Ne bojte se, majhina čreda itd. (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 246.)

24. velicega serpana.

V dan s. Jerneja apóstola.

*Bcrllo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
12, 27—31.*

Bratje! vi ste teló Kristusovo in udje med sebój. In Bog je v cerkvi postavil prvič apostole, drugič preroke, tretjič učeníke, potlej močí, po tem darí ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike izlagati. So mar vsi apostoli? ali vsi preroki? ali vsi učeníki? ali imájo vsi močí? ali vsi darí ozdravljati? ali vsi mnogotere jezike govoré? ali vsi izlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetega Lukeža 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v molitvi božji. In ko je bil dan, je poklical svoje učence, in jih je zmed njih dvanajst izvolil, (ktere je tudi apóstole imenoval): Simona, ki ga je tudi Petra imenoval, in Andreja njegovega brata, Jakopa in Janeza, Filipa in Jerneja; Matevža in Tomaža, Jakopa Alfejevega, in Simona, imenovanega Celota, in Judata Jakopovega, in Judeža Iškarjota, kateri je izdajavec bil. In je šel doli ž njimi, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni bit od svojih bolezen. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. velicega serpana.

V dan s. Avguštína škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričujem pred Bogóm itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

Evangelij: Vi ste sol zemlji, itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža, str. 217.)

29. velicega serpana.

V dan glavoséka s. Janeza kerstníka.

Berilo iz Jeremija preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospód rekóč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govori Judu vse, kar ti jaz zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom pripustil, da bi se jih bal. Zakaj jaz te dans storim terdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsëj deželi, kraljem v Judu, njegovim knezom, in duhovnom in ljudstvu v deželi. In se bodo bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sem jaz s tebój, reče Gospód, da te rešim.

Evangelij svetega Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herod, in vjel Janeza, in ga zvezal v ječi zavoljo Herodiade, žene svojega brata Filipa, ker jo je bil za ženo vzel. Zakaj Janez je rekel Herodu: Ni ti pripuščeno iméti žene svojega brata. Herodiada pa ga je zalezovala, in ga je hotla umoriti, pa ni mogla. Herod se je namreč bal Janeza, ker je vedil, da je pravičen in svet mož;

in ga je varoval, in je, kadar ga je zaslišal, veliko storil, in ga je rad poslušal. In ko je bil priložen dan prišel, je Herod v dan svojega rojstva večerjo napravil knezom, vojvodom in pervakom Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodiadina, in je plesala, in dopadla Herodu in sedečim ž njim; je rekel kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in ti bom dal. In ji je prisegel: Kar koliboš prosila, ti bom dal, tudi polovico svojega kraljestva. In je vun šla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza kerstnika. In je šla mahom hitro noter h kralju, in je prosila, rekóč: Hočem, da mi daš jaderno v skledi glavo Janeza kerstnika. In kralj je bil žalosten, pa zavoljo prisege, in zavoljo sedečih ž njim, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rabeljna, in ukazal prinesiti njegovo glavo v skledi. In ga je v ječi ob glavo djal, in je prinesel njegovo glavo, v skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Kadar so to slišali njegovi učenci, so prišli in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v grob.

Pervo nedéljo kimovca.

V god vseh angelov varhov.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23, 20—23.

To govori Gospód Bog: Glejte, jaz bom poslal svojega angela, kateri pojde pred tebj, in te bo varoval na potu, in pripeljal v kraj, kterege sem pripravil. Spoštuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, da ga ne zaničuješ, ker ne bo zanesel, kadar grešiš, in moje imé je

v njem. Ako poslušáš njegov glas, in vse storiš, kar govorim; bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotoval tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred tebj.

Evangelij svetega Matevža 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekóč: Kteri je naj večí v nebeškem kraljestvu? In Jezus je poklical otroka, in ga je postavil v sredo med nje, in je rekel: Resnično vam povem; ako se ne spreoberneté, in niste kakor otroci, ne pojedete v nebeško kraljestvo. Kdor koli se tedaj poniža, kakor ta otrok, ta je naj večí v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme kterega takega otroka v mojem iménu, mene sprejme. Kdor pa pohujša kterega teh malih, ki v mé verujejo, bi mu bilo bolje, da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorjé svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vendar gorjé tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride. Ako te pa tvoja roka, ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in verzi od sebe; bolje ti je hromemu ali kruljevemu iti v življenje, kakor dve roki, ali dve nogi imeti, pa verženemu biti u večni ogenj. In ako te tvoje okó pohujša, izderi ga, in verzi od sebe; bolje ti je z enim očésom iti v življenje, kakor dve očési imeti, pa verženemu biti v peklenški ogenj. Glejte, da ne zaničujete kterega teh malih! ker povem vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

1. kimoveca.

V dan s. Tilna (Egídija) opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, 202.)

Evangelij: Glej, vse smo zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apostóla, str. 208.)

4. kimoveca.

V dan s. Rozálie devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali, itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 198.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicám, itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 193.)

8. kimoveca.

Malo gospojnico ali v god rojstva Marije devíce.

Berilo in evangelij kakor v praznik spočetja devíce Marije, (8. dan grudna, str. 196.)

Pervo nedéljo po mali gospojnici.

V praznik svetega iména Marijinega.

Berilo: Jaz sem ko terta sladek in dišéč sad rodila, itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 241.)

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 199.)

14. kimoveca.

V dan povišanja svetega križa.*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 2, 5—11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus itd. (kakor cvetno nedéljo pri maši, str. 103.)

Evangelij svetega Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz, kadar bom povišan z zemlje, bom vse k sebi vlekel. To pa je rekel, da je na znanje dal, kakošne smerti bo umerl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postáve, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kde je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imáte luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verujte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

17. kimoveca.

V dan s. Lamberta škofa mučenika.*Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 12—18.*

Predragi! blagor človeku, kateri preterpí skušnjo, ker ko je skušen, bo prejel venec življenja, ki ga je Bog

tistim obljubil, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne reci, da ga Bog skuša; zakaj Bog se ne da skušati v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak pa je skušan, kadar je po svojem poželenju vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, bratje moji preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, in pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kacega preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besédo resnice, da smo nekake pervine njegovih stvari.

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menój, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče turn zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih troškov, ali imá dosti, daga dodela; da se mu, kadar vstavi temelj, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekóč: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z desetimi jezери naproti iti tistemu, kateri gre nad-nj z dvajsetimi jezeri? Sicer pošlje, dokler je še daleč, sporočnikov do njega, in prosi mirú. Tako tedaj nobeden zmed vas, kateri se ne odpove vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovca.

V dan s. Matevža apóstola in evangelista.*Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—14.*

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni, itd. (kakor v dan s. Marka evangelista, str. 223.)

Evangelij svetega Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je vidil Jezus človeka na mítnici sedeti, Matevža po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In je vstal, in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej! je veliko mitničarov in grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so farizeji to vidili, so rekli njegovim učencem: Zakaj je vaš učenik z mitničari in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: Ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to: Usmiljenje hočem, pa ne darú. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimovca.

V dan ss. Kozma in Damijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 231.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore, itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 204.)

29. kimovca.

V dan s. Mihaéla vélikega angela.*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola
1, 1—5.*

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skoraj zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje dajal besedi božji, in pričevanje od Jezusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je blizo. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v Azii. Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, pervorojenec iz mertvih in poglavár kraljev zemeljskih: kateri nas je ljubil, in nas opral od naših grehov v svoji kervi.

Evangelij: (kakor v god angelov varhov, prvo nedéljo kimovca, str. 251.)

Pervo nedéljo vinotoka.

V praznik Marije devíce svetega rožnega kranca
(ali rožnega venca).

Berilo: Od začetka in pred veki sem stvarjena itd. (kakor v dan svete Marije devíce Snežnice, str. 245.)

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 241.)

4. vinotoka.

V dan s. Frančiška Serafskega.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Galačanov 6,
14—18.*

Bratje! mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil, kakor s križem Gospóda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se po tem pravilu ravnajo, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelom božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospóda Jezusa na svojem telésu. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelij: Zahvalim te, Oče itd. (kakor 24 dan svečana, str. 216.)

12. vinotoka.

V dan s. Maksimilijana škofa mučenika.

Berilo: Hvaljen bodí Bog in Oče itd. (kakor v dan s. Blaža muč. škofa, str. 210.)

Evangelij: Ako pride kdo k meni, itd. kakor v dan s. Lamberta mučenika škofa. str. 254.)

15. vinotoka.

V dan s. Terezije devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

16. vinotoka.

V dan s. Gala opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 202.)

Evangelij: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apóstola, str. 207.)

18. vinotoka.

V dan s. Lukeža evangelista.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 8, 16—24.

Bratje! hvala Bogú, kateri je dal ravno tako skerb za vas Titu v serce. Zakaj opominjanje sicer je prejel; pa ker je bil zlo skerben, je s svojo voljo k vam šel. Poslali smo ž njim tudi brata, kterega hvala je v evangelju po vseh cerkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cerkev tovarš našega popotovanja v to miloščinjo, ki jo dajemo v čast Gospódovo, in v razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skerbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa ž njima tudi našega brata, kterega smo skusili v mnogoterih rečeh velikokrat skerbnega, zdaj pa veliko skerbnejšega z velikim zaupanjem do vas; ali zavoljo Tita, kateri je moj tovarš in pomagavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so apóstoli cerkveni in čast Kristusova. Pokažite tedaj v pričo cerkev pričevanje svoje ljubezni do njih in vaše hvale zavoljo vaš.

Evangelij kakor v dan s. Marka 25. dan malega travna, str. 224.

21. vinotoka.

V dan s. Uršule in njenih tovaršic devíc in mučeníc.

Berilo: Bratje! od devíc nimam itd. (kakor v dan s. Jederti devíce, str. 218.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce muč., str. 193.)

28. vinotoka.

V dan ss. Simona in Judata apóstolov.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Efežanov 4, 7—13.

Bratje! vsakteremu zmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusovega. Zavoljo tega veli pismo: Je šel na visoko, in vjete peljal jetníke; je dal darove ljudem. Da je pa gor šel, kaj je družega, kakor da je poprej tudi šel v doljne strani zemlje? Kteri je dol šel, ravno tisti je tudi gor šel čez vse nebesa, da bi vse napolnil. In on je ene postavil apostole, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učeníke v popolnost svetih, v opravljanje službe, v razširjanje telésa Kristusovega; dokler se ne snidemo vsi v edinosti vere in spoznanja Sinú Božjega, v popolnega možá, v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij svetega Janeza 13, 17—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovem, da se ljubite med seboj! Ako vas

svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz od sveta odbral, torej vas svet sovraši. Spomnite se beséd, ktere sem vam jaz govoril: Hlapec ni večí, kakor njegov gospód. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje beséde spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega iména, ker ne poznajo njega, kateri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne iméli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne iméli greha; zdaj pa so vidili, in sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, ktero je v njih postavi zapisano: Brez vzroka so me sovražili.

1. listopáda.

V god vseh svetníkov.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apóstola
7, 2—12.*

Tiste dni, glejte, sem jaz Janez vidil drugega angela iti od solnčnega izhoda, kateri je imel znamnje živega Bogá; in je vpil z močnim glasom štirim angelom, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekóč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamnjamo služabnikov Bogá našega na njih čelih. In sem slišal število zaznamnjanih; sto štiri in štirideset jezer je bilo zaznamnjanih iz vsih rodév Izraelovih otrok.

Iz roda Judovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Rubnovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Gadovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Azerjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Neftaljevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Manasovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Simeonovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Levjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Isaharjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Cabulonovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Jožefovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Benjaminovega dvanajst jezer zaznamnjanih. Po tem sem jih vidil veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stati pred sedežem in pred Jagnjetom, oblečene v bele dolge oblačila, in palmove veje so bile v njih rokah; in so vpili z močnim glasom, rekóč: Čast Bogú našemu, ki sedi na sedežu, in Jagnjetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starašinov in čveterih žival, in so padli pred sedežem na svoje obraze, in molili Bogá, rekóč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogú našemu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus množice, je šel na goro, in ko se je bil usedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In je odperl svoje usta, in je učil, rekóč: Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasiteni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker oni bodo Bogá gledali. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravice pre-

ganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili zavaljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte; ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

2. listopáda.

V dan s. Justa mučeníka.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd. (kakor v dan s. Valentina mučeníka str. 213.)

Evangelí: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Lavrenca mučeníka, str. 247.)

(Berilo in Evangelí v dan spomina vseh vernih mertvih je zadej po občini svetníkov pri mašah po mertvih str. 287,)

4. listopáda.

V dan s. Károla Boromeja škofa.

Berilo: Glej, véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 222.)

Evangelí: Nekdo, ki je šel na tuje (kakor v dan s. Nikolaja, str. 194.)

6. listopáda.

V dan s. Lenarta (Leonarda) opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 202.)

Evangelii: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

11. listopáda.

V dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 222.)

Evangelii svetega Lukeža 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče luči, ko jo užge, ne postavlja na skrit kraj, ne pod mernik; ampak na svečnik, da kateri noter gredo, svetlobo vidijo. Svetilo tvojega telésa je tvoje okó: ako je tvoje okó čisto, bo svetlo vse tvoje teló: ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje teló. Glej tedaj, da luč, ktera je v tebi, ne bo tema. Ako je tedaj vse tvoje teló svetlo, in nima nikjer nič temnega, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetilo.

13. listopáda.

V dan s. Briksija spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelii: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda, str. 229.)

15. listopáda.

V dan s. Leopolda spoznavavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v dan s. Alojzija, str. 234.)

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem to priliko: Neki imeniten človek je šel v daljno deželo, da bi se kraljestva polastil, in se vernil. Poklical je pa svojih deset hlapcev, in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi mestjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočilo za njim, rekóč: Nočemo, da bi ti kraljeval čez nas. In zgodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedil, koliko je vsakteri prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekóč: Gospód! tvoja libra je deset liber pridobila. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v malem zvest, imej oblast čez deset mest. In drugi je prišel, rekóč: Gospód! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi čez pet mest. In eden je prišel, rekóč: Gospód! glej svoje libre, katero sem imel shranjeno v ruti! Zakaj bal sem se te, ker si oster človek, jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal. Mu reče: Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Vedil si, da sem jaz oster človek, ki jemljem, česar nisem naložil, in žanjem, česar nisem sejal; zakaj nisi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, da bi

jih bil jaz, kadar bi bil prišel, z obrestjo potegnili? In je rekel zravno stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte tistemu, kateri imá deset liber. In so mu rekli: Gospód! imá deset liber. Povem vam pa, da vsakemu, kateri imá, se bo dalo, in bo obilno imel: kdor pa nima, mu bo še to, kar imá, odvzeto.

19. listopáda.

V dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove str. 216.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

21. listopáda.

V dan darovanja Marije devíce.

Berilo: Od začetka in pred vekom sem stvarjena itd. (kakor 5. dan velicega serpana str. 245.)

Evangelij: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena, itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 241.)

22. listopáda.

V dan s. Cecilije devíce mučenice.

Berilo: Gospód, moj Bog! povzdignil si, itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 212.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

23. listopáda.

V dan s. Klemena mučeníka papeža.

Berilo: Bratje posnemajte mene itd. (kakor 23. nedéljo po binkoštih, str. 186.)

Evangelí: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v dan v Gotharda, str. 229.)

25. listopáda.

V dan s. Katarine devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelí: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

Tretji del.

Berila in Evangelji

za

praznike svetnikov, kateri nimajo lastnih, ali občina svetnikov.

V predgod kakega apóstola.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25—27 ; iz 45, 2—9.

Blagoslov Gospódov je nad glavo pravičnega. Zató mu je dal Gospód lastino, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in našel je milost pred obličjem vsega človeštva. In ga je povečal v strah sovražnikom, in je ž njegovimi besedami znamnja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. In mu je dal očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti: in ga je povišal. Storil je ž njim večno zavezo, in ga je opasal s pasom pravičnosti, in oblekel Gospód z vencem slave.

Evangelji svetega Janeza 15, 12—16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem

vas jaz ljubil. Veče ljubezni od te nima nihče, da kdo svoje življenje da za svoje prijatle. Vi ste moji prijatli, ako storite, kar vam jaz zapovem. Posihmal vas ne bom več imenoval hlapec; ker hlapec ne vé, kaj dela njegov gospód; pa prijatle sem vas imenoval; ker sem vse, kar koli sem slišal od svojega Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolil, ampak jaz sem vas izvolil, in sem vas postavil, da greste, in sad obrodite, in da vaš sad ostáne; da, kar koli bote prosili Očeta v mojem iménu, vam da.

V dan kakega mučenika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 12—18. Predragi! blagor človeku itd. (kakor v dan s Lamberta škofa muč. str. 254.)

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33. Ako pride kdo k meni itd. (kakor v dan s Lamberta škofa muč. str. 254.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 210.)

*) Mučenik se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero stanovitno pričal, in je bil zato umorjen. V besedi škof je pa tudi papež zapopaden.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27. Ako hoče kdo itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 210.)

V dan kakega mučenika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14. Pravičnega je peljal itd.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42. Nikár ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina muč., str. 213.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 2, 8—10, in 3, 10—12. Predragi pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 222.)

Evangelij svetega Matevža 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo! in skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v temi, pravite na svetlem; in kar na uho slišite, oznanujte na strehah. In ne bojte se jih, kateri teló umoré, duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte se veliko bolj tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali se ne prodajeta dva vrabca po vinarju? Pa le eden zmed njih ne pade na zemljo brez volje vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi prešteti.

Nikár se tedaj ne bojte: boljši ko veliko vrabcev ste vi. Kdor koli bo tedaj mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstola 1, 2—12.

Predragi! u veliko veselje si štejte, kadar padete v mnogotere skušnje, ker veste, da skušnja vaše vere obrodi poterpežljivost, poterpežljivost pa delo dopolni; da ste popolni in pravični, in v ničemur pomankljivi. Ako pa kdo zmed vas potrebuje modrosti, naj je prosi Bogá, kateri daje vsem obilno, in ne opanaša; pa mu bo dana. Naj pa prosi z zaupanjem brez vsega pomišljanja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valóvu, kterega veter goni, in semtertje meče. Naj tedaj ne misli tak človek, da bo kaj prejel od Gospóda. Človek dvojaih misel je nestanoviten u vseh svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v svojem povišanju, bogati pa v svojem ponižanju, ker bo ko cvet trave prešel. Solnce namreč vstane z vročino, in posuší travo, in njen cvet odpade, in njena lepa podoba pogíne; tako bo tudi bogatin v svojih potih zvenil. Blagor človeku, kateri preterpí skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo.

Včasi se bere tudi.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 4, 13—19.

Predragi! ker ste deležni Kristusovega terpljenja, veselite se, da se tudi v razodenju njegove časti veselíte in radujete. Ako ste zasramovani zavoljo iména Kristusovega, blagor vam, zakaj, kar je hvale, časti in

moči božje, in duh božji nad vami počiva. Nobeden zmed vas pa naj ne terpi, kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjavec, ali tujega blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kristjan, naj se ne sramuje; ampak naj časti Bogá v tem iménu. Zakaj čas je, da se začne sodba pri hiši božji; ako pa prvič pri nas, kakošen konec bo tistih, kateri ne verujejo božjemu evangelju. In ako bo pravični komaj zveličan, kako bo hudobnik in grešnik obstal? Tedaj naj tudi tisti, kateri terpe po volji božji, zvestemu stvarniku priporočé svoje duše v dobrih delih.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Lovranca mučen., str. 247.)

V dan kakega mučenika o velikonočnem času *).

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Filipa in Jakopa apóstolov. str. 225.)

Namesti tega se bere včasí.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 222.)

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7. Jaz sem prava vinska terta itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 223.)

*) Cerkevni velikonočni čas se šteje od vélike sobote do praznika s. Trojice ali 1. nedelje po binkoštih.

V dan več mučenikov o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista s. Petra apóstola 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

Evangelij svetega Janeza 15, 5—11. Jaz sem terta, vi mladíke itd. (oboje kakor v dan s. Florjana in tovaršev mučenikov, str. 228.)

Namesto poprejšnjega berila in evangelja se véasi bere:

Berilo iz razodenja s. Janeza apóstola 19, 1—9.

Tiste dni sem jaz Janez slišal, kakor glas veliko trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! česčenje, in slava, in moč bodi Bogú našemu! Ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, ktera je pačila zemljo s svojim kurbanjem, in se je osvetil zavoljo kervi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In so spet rekli: Aleluja! In njen dim vshaja od vekomaj do vekomaj. In so padli štiri in dvajseteri starašini in čveteri živali, in so molili Bogá sedečega na sedežu, rekóč: Amen, aleluja! In glas je od sedeža izišel, rekóč: Hvalite Bogá našega, vsi njegovi služabniki, in kateri se ga bojite, mali in veliki! In sem slišal kakor glas veliki množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje velicih gromov reči: Aleluja, ker kraljuje Gospód naš vsemogočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjetova, in se je njegova nevesta pripravila! In dano ji je bilo, da se je oblekla v svetlo in belo tenčico; tenčica namreč so pravične dela svetnikov. In mi je rekel: Zapiši: Blagor jim, kateri so na ženitno večerjo Jagnjetova poklicani!

Evangelij svetega Janeza 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo u veselje spreobrnila. Žena, kadar je na porodu, imá žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več na britkost od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imáte zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzal.

V dan več mučénikov zunej velikonočnega časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19. Kadar bote slišali (oboje kakor v dan ss. Vincenca in Anastazija muč., str. 206.)

II.

Berilo iz bukev modrosti, 5, 16—20. „Pravični bodo“ itd. (kakor v. dan ss. Kancijana in tovaršev mučénikov, str. 231.)

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučénikov, str. 204.)

III.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 10,
32—38.*

Bratje! spomnite se nekedanjih dni, v katerih razsvetljeni ste velik boj prestali v terpljenju, ko ste bili ali zasramovani in stiskani v razgledovanje, ali tovaršitistim, katerim se je takó godilo. Zakaj tudi z jetníki ste usmiljenje imeli, in rop svojega blagá z veseljem preterpeli, ker ste vidili, da imate boljši in stanovitno premoženje. Nikár tedaj ne zgubite svojega zaupanja, ktero imá veliko plačilo! Poterpežljivost namreč vam je potrebna, da Božjo voljo storite, in desežete obljubo. Zakaj celo malo časa je še, in bo prišel, kateri imá priti, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živí.

Evangelij svetéga Matevža 24. 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na oljski gori, so pristopili k njemu učenci, rekóč: Povej nam, kedaj bo to? in kakošno bo znamenje tvojega prihóda in končanja sveta? In Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v mojem iménu, ki porekó: Jaz sem Kristus, in jih bodo veliko zapeljali. Slišali pa bote vojske in govorjenje od vojsk. Glejte, da se ne prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; in kuga in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v britkost, in vas bodo morili; in sovražili vas bodo vsi na-

rodi zavoljo mojega iména. In takrat se jih bo veliko pobujšalo, in se bodo med sebój sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen pri mnogih omerznila. Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je po čudnih potih vodil; senca jim je po dnevu bil, in zvezdna svetloba po noči. Skoz rudeče morje jih je spravil, in jih vozil skoz silne vodé. Potopil je njih sovražnike v morju, nje pa je iz dna globočine potegnil. Torej so pravični rop hudobnih odnesli, so tvojemu svetemu iménu, Gospód, hvalo peli, in so tvojo premagavsko roko častili.

Evangelii kakor v god vseh svetníkov, str. 262.

V.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Rimljanov 5, 1—5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imejmo mir z Bogom po Gospódu svojem Jezusu Kristusu, po katerem tudi smemo pristopiti z vero v to milost, v kateri stojimo, in se hvalimo s častnim upanjem božjih otrok. Pa ne samo s tem, ampak še tudi z nadlogami se hvalimo, ker vemo, da nadloga nam poterpljenje dobiva, poterpljenje pa skušnjo, skušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen božja namreč je izlita v naših sercih po svetem Duhu, ki nam je dan.

Evangelii kakor v dan s. Matija apóstola, str. 216.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 163.

Evangelij svetega Lukeža 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Gorjé vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete, da privolite v dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zató je tudi modrost božja rekla: Preroke in apóstole jim hočem poslati, in ene zmed njih bodo umorili, in ene preganjali; da se bo tirjala od tega rodú kerv vseh prerokov, ktera je bila prelita od začetka sveta; od kervi Abelnove do kervi Caharijeve, kateri je bil umorjen med oltarjem in tempeljnom. Gotovo, povém vam, tirjala se bo od tega rodú.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v postu, str. 37.

Evangelij kakor v dan ss. Vida in tovaršev mučénikov, str. 233.

VIII.

Berilo kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučénikov, str. 204.

Evangelij kakor v dan ss. Janeza in Pavla mučénikov, str. 237.

XI.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apostola 7,
13—17.*

Tiste dni je eden stariših spregovoril, in mi je rekel: Ti le, ki so v dolgih belih oblačilih, kdo so, in od kod pridejo! In jaz sem mu rekel: Ti veš, Gospód mej. On pa mi je djal: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge; oprali so si svoje oblačila, in so jih ubelili v kervi Jagnjetovi. Zató so pred stolom božjim, in mu služijo noč in dan v njegovem tempeljnu; in kateri na stolu sedi, bo med njimi prebival. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnce jih ne bo več pripekalo, tudi nobena vročina ne; ker jagnje, ki je v sredi sedéža, jih bo vladalo, in do studenca žive vode vodilo, in Bog jim bo vse solze iz očí obrisal.

V dan kakega spoznavavca *) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej, véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta spoznavavca škofa, str. 222.)

Evangeli svetega Matevža 25, 14—23. Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, 6. dan grudna, na str. 195.)

II.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 7, 23—27. Bratje! duhovnov je bilo več itd.

*) Glej stran 222.

Evangelij svetega Matevža, 24, 42—47. Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spoznavavca škofa, str. 229.)

III.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 5, 1—4.

Bratje! vsak véliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar Bogá zadeva, da daruje, in opravlja daritve za grehe, in da more usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi za se darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razun kateri je poklican po Bogu, kakor Aron.

Evangelij svetega Lukeža, 11, 33—36. Nihče luči itd. (kakor v dan s. Martina škofa, str. 264.)

IV.

Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Hebrejev 13, 7—17.

Bratje! spomnite se itd. (kakor v. dan s. Nikolaja spoznavavca škofa, str. 194.)

Evangelij svetega Marka 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kedaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je na tuje šel, in svoj dom zapustil, in svojim hlapcem oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratárju, da naj čuje. Čujte tedaj, (ker ne veste, kedaj hišni gospodar pride; zvečer, ali o polnočí, ali o petelinjem petju,

ali zjutraj); da vas, ko bi prišel nanagloma, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vsem pravim: čujte!

V dan kakega cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 4, 1—8. Predragi! zapričam itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

Namesti tega berila se včasi bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje serce, da bo čulo o zoru pri Gospódu, kateri ga je stvaril, in bo pred obličjem Najvišega prosil. Odperl bo svoje usta v molitvi, in zavoljo svojih grehov prosil. Ako bo tedaj veliki Gospód hotel ga bo z duhom umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v molitvi hvalil Gospóda; in on bo ravnal njegov svet in nauk, in bo svetoval v njegovih skrivnostih. On bo oznanoval nauk njegove resnice, in se bo postave Gospódove zaveze hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modróst, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomín ne bo prešel, in po njegovem iménu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modróst bodo pripovedovali narodje, in njegovo hvalo bo oznanovalo zbirališče.

Evangeli svetega Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlji itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža cerkvenega učenika, str. 217.)

V dan kakega spoznavavca ne škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v dan s. Alojzija spoznavavca, str. 234.)

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 4, 9—14. Bratje! v razgledovanje smo itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega, str. 233.)

Evangelij svetega Lukeža 12, 32—34. Ne bojte se, majhina čreda (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 246.)

III.

*Berilo iz lista s. Pavla apóstola do Filipčanov 3,
7—12.*

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to sem štel zavoljo Kristusa v zgubo. Vender pa menim, da je vse zguba proti visokemu spoznanju Jezusa Kristusa Gospóda mojega, zavoljo kterega sem vse zgubil, in imam za blato, da Kristusa pridobim, in da sem najden v njem ne tak, da bi imel svojo pravičnost, ktera je iz postáve, ampak tisto, ktera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ktera je iz Bogá u veri, da spoznam njega, in moč njegovega vstajenja, in deležnost njegovega terpljenja, in da bom podoben njegovi smerti, da tako pridem u vsta-

jenje od mertvih: ne kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem se pa, da bi kako dosegel, v čimur sem bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26. Neki imeniten človek (kakor v dan s Leopolda, str. 265.)

V dan kakega opáta.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6. Ljub je bil Bogú itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 202.)

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29. Glej mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s Pavla apóstola, str. 208.)

V dan kake devíce mučenicé.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangelij svetega Matevža 25, 1—18. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučenicé, str. 193.)

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17. Gospód moj Bog itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 212.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenicé, str. 198.)

Namesto tega evangelja se včasih bere:

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12. Tisti čas so pristopili itd. (kakor v dan s. Agate devíce mučenice, str. 211.)

V dan kake devíce ne mučenice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 10, 17, in 11, 1—2. Bratje kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 7, 25—34. Bratje! od devíce nimam itd. (kakor v dan s. Jederti devíce, str. 218.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

V dan kake mučenice ne devíce.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12. Častil te bom itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 193.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

V dan kake svetnice ne devíce ne mučenice.

Berilo iz bukev Salomonovih pripoved 31, 10—31. Serčno ženo itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 216.)

Evangelij svetega Matevža 14, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 198.)

Za vdove se namesto poprejšnjega berila bere.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Timoteja 5,
3—10.*

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej svojo hišo vladati, in dobro za dobro povračevati starišem; to namreč je prijetno pred Bogom. Ktera je pa res vdova in zapuščena, naj upa v Bogá, in naj bo v molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj ktera v sladnosti živi, je živa mertva. In to zaterdi, da bodo nepokárane. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne spod šestdesetih let, ktera je bila enega možá žena, in imá pričevanje dobrih del, ako je otroke zredila, ako je popotne sprejemala, ako je svetim nogé umivala, ako je revnim stregla, ako si je po vsakem dobrem delu prizadevala.

V god obletnice posvečevanja vseh cerkev.

Berilo iz skrivnega razodenja svetega Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sem jaz Janez vidil sveto mesto, novi Jeruzalem, iti iz neba od Bogá, pripravljeno, kakor nevesto ,ki je nakinčana svojemu možu. In sem slišal velik glas s sedeža govoriti: Glej prebivališče božje z ljudmi, in prebival bo ž njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih očí, in smerti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je poprejšnje minilo. In kateri je sedel na sedežu, je rekel: Glej, novo delam vse!

Evangelij svetega Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po iménu; in ta je bil viši mitar, in on je bil bogat. In je skušal Jezusa viditi, kdo je: pa ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhine postáve. In je naprej tekell in zlezell na divje smokvovo drevo, da bi ga vidil; ker tam je imel memo iti. In ko je bil Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal, in ga je vidil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker dans moram v tvoji hiši ostati. In je hitro doli stopil, in ga je z veseljem sprijel. In ko so vsi to vidili, so godernjali, rekóč: K grešnemu človeku je šel v hišo. Cahej pa je pristopil, in rekel Gospódu: Glej, Gospód! polovico svojega blagá dam ubogim, in ako sem koga kaj ogoljufal, povernem čveterno. Jezus pa mu je rekel: Dans je ti hiši zveličanje

došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega.

V dan kakošne zahvale.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov 13,
11—13.*

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjajte se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog mirú in ljubezni bo z vami. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa, in ljubezen božja, in deležnost svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4. Kadar pride Učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 154.)

Berila in Evangelji pri sv. mašah po mrtvih.

I.

V dan spomína vseh vernih mrtvih.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Korinčanov
15, 51—57.*

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bomo vstali, toda spremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor bi z očmi trenil, na poslednjo trobento, (ker zapela bo trobenta), in mrtvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo spremenili. To trohljivo namreč mora obleči nestrohljivo. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta je smert v zmagi. Kde, smert! je tvoja zmaga? Kde, smert! je tvoje želo? Želo smerti pa je greh, moč greha pa postáva. Bogú pa bodi hvala, kter. nam je dal zmago po Gospódu našem Jezusu Kristusu.

Evangelij svetega Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Resnično, resnično vam povém, da pride ura, in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Sinú Božjega; in kteri bodo slišali, bodo živeli. Kakor imá namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti

življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobih, slišali glas Sinu Božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, u vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, u vstajenje obsojenja.

II.

V dan smerti ali pokopa merličevega.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apóstola do Tesaloničanov 4, 13—17.

Bratje! nočemo, da bi vi ne vedili od spéčih, da ne žalujete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umerl in vstal, tedáj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, ž njim pripeljal. To namreč vam povemo po besédi Gospódovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospódov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospód b^o s poveljem in glasom velikega angela in s trobento božjo prišel iz neba: in kateri so umerlí v Kristusu, bodo vstali prvi, potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž njimi vred v oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospódom. Torej se poveseljujte med seboj s temi besedami.

Evangelij svetega Janeza 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu; Gospód! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da kar koli boš Bogá prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan.

Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v mé veruje, ne bo umerl vekomaj. Veruješ li to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospód! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel!

III.

V dan obletnice po mertvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejov 12, 43—46.

Tiste dni je Juda, naj serčnejši mož, ko so bili biro storili, dvanajst jezer drahem srebra poslal v Jeruzalem, da bi opravil za grehe mertvih daritev, ker je dobro in verno od vstajenja mislil; (ko bi namreč ne bil upal, da bodo ti, kateri so bili pobiti, vstali, bi bilo nepotrebno in prazno moliti za mertve), in ker je mislil, da imajo tisti, kateri so v pobožnosti umerli, obilno milost prihranjeno. Sveta in dobra je tedaj misel moliti za mertve, da bi bili grehov rešeni.

Evangelij svetega Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse, kar mi da Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom vunkaj vergel. Ker iz nebes sem prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, kateri me je poslal. To je pa volja Očeta, kateri me je poslal, da od vsega tistega, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da imá slehern, kateri vidi Sina in vanj veruje, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

IV.

Po mertvih med letom.

Berilo iz razodenja s. Janeza apóstola 4, 13.

Tiste dni sem slišal glas iz neba, kateri mi je rekel: Zapiši! Blagor mertvim, kateri v Gospódu umerjejo! Odsej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredó za njimi.

Evangelij svetega Janeza 6, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Ako kdo jé tega kruha, bo živel vekomaj: in kruh, kterega bom jaz dal, je moje mesó za življenje svetá. Judje so se tedáj prepirali med sebój, rekóč: Kakó nam more ta svoje mesó jesti dati? Jezus jim je tedáj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinú človekovega, in pili njegove kerví, ne bote iméli življenja v sebi, kdor jé moje mesó, in pije mojo kerv, imá večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Četerti del.

M o l i t v e

pri očitni službi božji, s poglavitnimi resnicami
kerščanskega nauka.

Po pridigi in kerščanskem nauku se molijo
božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apóstoli oznanovali, in kar nam sveta Rimska katolška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejšo
mojo vero. 19 *

U p a n j e.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskočnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogóčen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

L j u b e z e n.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si naj večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšuj jo v meni, o dobrotljivi Gospód! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam; mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvetitelja razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega svemogočnega Gospóda, svojega

naj boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe če dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost, da ta svoj sklep dopolnim. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospóda in zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češena si Marija! itd.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu;

O. Kakor je bilo v začetku in zdaj in vekomaj
Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti angeli in véliki angeli, za nas Bogá prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Bogá prosite!

S. Janez kerstník, za nas Bogá prosi!

S. Jožef, za nas Bogá prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bogá prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakop,

S. Filip,

za nas Bogá prosi!

S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti apóstoli in evangelisti, za nas Bogá prosita!

Vsi sveti učenci Gospódovi, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Bogá prosite!

S. Štefan,
 S. Lovranc,

za nas Bogá prosí!

S. Vincenc,

S. Fabijan in Sebastijan,

S. Janez in Pavel,

S. Kozma in Damijan,

S. Gervazi in Protazi,

za nas Bogá prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Bogá prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Avguštin,

S. Hironim,

S. Martin,

S. Nikolaj,

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti škofje in spoznavavci, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učniki, za nas Bogá prosite!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Frančišek,

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Bogá prosite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

za nas Bogá prosí!

S. Lucija,
 S. Neža,
 S. Cecilija,
 S. Katarina,
 S. Anastázija, } za nas Bogá prosi!

Vse svete devíce in vdove, za nas Bogá prosite!
 Vsi svetníki in svetníce božje, za nas Bogá prosite!
 Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospód!
 Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospód!

Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od svoje jeze,
 Od šibe potresa,
 Od nagle in neprevidne smerti,
 Od skušnjav hudíčevih,
 Od jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudega vremena,
 Od večne smerti,
 Skozi skrivnost svojega svetega včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod Tolažnika svetega Duha,

reši nas, o Gospódi!

V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vižáš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove
 v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižáš!

prosimo te, sliši nas!

Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo
zložnost daruješ,

Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in edinost daš,
Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne dari dodeliš,

Da duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrotni-
kov od večnega pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin Božji!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš; zanesi nam,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš; usliši nas,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš; usmili se nas,
o Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Oče naš itd.

V. In nas ne vpelji v skušnjava:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;
Gospód! teci mi pomagat.

prosimo te, sliši nas!

Omoteni, in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po duši.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo!
Obernejo naj se mahom osramoteni, kateri pravijo: Haha!
haha

Vsi pa, kateri tebe pravijo, naj se veselé in radujejo.
Vedno naj govoré! Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog! pomagaj mi.
Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.
Čast bodi Očetu itd.

V. Reši svoje služabnike,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospód! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In sin krivični naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospód! ne ravnaj z nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospód! oživljaj in osreči ga na zemlji,
in ne daj ga u voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospód! milostivo zavoljo svojega imena
večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za vérne mertve.

O. Gospód! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj
jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj!

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospód! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospód! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride

M o l í m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo odpuščenje dodeliš in mir.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo nezrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kazni, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi vpijočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika I. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od ktereга pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in brez strahu pred sovražniki časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojega Duha, da ti homo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje

vseh grehov, da milostivo odpuščenje, kterega so vselej eleli, po milih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospód! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še živi, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vérnih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Amen

Molitve po litanijah

pri službi božje popoldan ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere božji.

K svetemu rešnjemu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molímo.

O Bog! ki si nam v pročudnem zakramentu spomín svojega terpljenja zapustil, prosimo te, daj nam svete skrivnosti tvojega telésa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlóg in nevarnost.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmí svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospód in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi

svojo drago kerv na svetem križu prelil. Po tem Gospódu Jezusu odverni, milostivi Oče! saslužene šibe. Sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino bolezní in žalostne revne čase.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čredo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi u vsem dobrem duhovske in deželske oblastníke in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kersčanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mertve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo,

da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še živi, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost u veri brez vsega razdertja in ločitve. Nagni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospód! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo u večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospód nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospódu našem in Odrešeníku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

O posebnih potrebah se po tem, ali pa tudi po s. maši ali pridigi še molijo sledeče molitve:

Molitve ob posebnih potrebah.

Ob suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsemogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vseh nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospód! zdravega dežja, in zemlji suho obličje z nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali, pokora pa potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi vpijočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K tebi, Gospód! vpijoče usliši, in dodeli nam, prosimo te, lepo vreme, da, kar za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsemogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustanoviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat.)

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi vpijočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospód! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsemogočni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospód Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenju svetega križa † prejde vse divjanje hudega vremena.

Vsemogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpuščanjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se mirú zaželjenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo.

Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in nas kazni, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in bo tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospód! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega kraljestva iščejo. Kteri živiš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češečna si Marija! (petkrat.)

Ob pomoru in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive božje porodnice Marije vselej device, in svetega Sebastiana mučenika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospód! našim poniznim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo, in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospódu itd.

Oče naš itd. Češena si Marija! itd. (petkrat.)

Ob živinske kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam

živali brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v tebe zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo!

Bog! od kterega pridejo svete želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahú pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospód! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Ob vsakeri nadlógi.

Ne zaverzi, vsemogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in nas kazen, ktere za-nj zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej devíce od sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospód! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, kateró po pravice zaslužimo.

Bog, naše pribežališče, in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Z a m i r. .

O Bog! Od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahú pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat).

Z a s r e č n o i z v o l i t e v n o v e g a p a p e ž a .

S ponižnim srcem, Gospód! te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi tacega papeža dodeliš, kateri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojemu

ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja, v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat.)

Ob kaki zahvali.

Bog! ktereга usmiljenje nima števila, in ktereга dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom podeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kteri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo poveseljenje vedno uživati.

Bog! kteri nobenega, ki v te zaupa, ne puščiš preveč stiskati, temuč próšen dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vseh nadlog obvarovani. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat.)

Zahvalna pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospóda te častimo.

Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.

Vsi angeli, nebesa in vse moči.

Kerubi in Serafi tebi neprenehoma pojó:

Svet, svet, svet, Gospód, Bog Zabaot!

Polne so nebesa in zemlja slave tvojega veličastva.

Tebe hvali častiti zbor apóstolov,

Prerokov hvaljeno število,

Mučenikov v svetlo oblečena truma.

Po vesoljnem svetu te sveta cerkev časti:

Očeta nezmernega veličastva!

Prečastitega tvojega pravega edinega Sina,

Tudi svetega Duha poterdnika.

Ti, Kriste, kralj častiti,

Si večni Očetov Sin.

Ker si hotel zavolj odrešenja človek postati se nisi bal
devičnega telesa.

Zmagal si celo smert, in odperl vérnikom nebeško kra-
ljestvo.

Na desníci božji sediš v časti Bogá Očeta.

Da imaš sodit priti, verujemo.

Prosimo, te tedej, pridi na pomoč svojim služabnikom,
ktere si z drago kervijo odrešil.

Daj nam v časti štetim biti med tvoje svetníke.

Zveličaj, Gospód, svoje ljudstvo, in blagosluj svoj dél .

Vladaj jih, in povikšuj jih vekomaj.

Slednji dan te častimo,

In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj do veko-
maj.

Daj nas, Gospód, današnji dan milostljivo brez greha
ohraniti.

Usmili se nas, o Gospód, usmili se nas!

Dodeli nam svojo milost, Gospód, kakor zaupamo v tebe.

V tebe, Gospód, upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s svetim Duhom.

O. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.

V. Gospód, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospód z vami.

O. In z duhom tvojim.

Molimo.

Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar žele, jih ne zapustiš, temuč pripeljaš k prihodnemu plačilu.

V. Gospód z vami.

O. In z duhom tvojim.

V. Hvalimo Gospoda,

O. Bogú bodi hvala.

Lavretanske litanije.

(O praznikih matere božje in ob sobotah,)

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija,

S. matio bžja,

S. devíc devíca,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega odrešeníka,

Devíca modra,

Devíca častiljiva,

Devíca hvale vredna,

Devíca mogočna,

Devíca usmiljena,

usmili se
nas!

za nas Bogá prosí!

Devíca vérna,
 Podoba pravíce,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda časti vredna,
 Posóda vse svetósti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja daníca,
 Zdravje bolníkov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apóstolov,
 Kraljica mučeníkov,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetníkov,
 Kraljica brez izvirnega madeža spočeta,

za nas Bogá prosí!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam, o
Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas, o
Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas, o
Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

Molitve po Lavretanskih litanijah.

1. K presvetemu rešnjemu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, prosimo te daj nam svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kerví takó častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. K sveti devíci, materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežujemo, o sveta božja porodníca! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena devíca, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S tvojim Sinom nas spravi, tvojemu Sinu nas priporoči, tvojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta božja porodníca!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej devíce od sedajne žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. K sveti devíci, materi Mariji.

Od 1. adventne nedelje do božíča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja daníca! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želí vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devíca prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospódov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospód! v naše serca vlij, da ki smo po angelovem oznanilu včlovečenje Kristusa tvojega Sina spoznali, skoz njegovo terpljenje in njegov križ častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božíča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je

padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala,

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da občutimo, da za nas prosi ona, po kateri nam je sreča došla, da smo prejeli življenja začetnika, Gospóda našega Jezusa Kristusa Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrtega.

Bodi česčena, nebeška kraljica, česčena angelska gospa; česčena korenina, česčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, mimo vseh naj lepša; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Molimo.

Dodeli, milostivi Bog! brambo naši slabosti, da ki svete božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sobote do 1. nedelje bo binkošti.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Bogá, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devíca Marija, aleluja!
O. Ker je res vstal Gospód, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenju svojega Sina Gospóda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi devíci Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkošti do 1. adventne nedelje.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, žegnani sad tvojega telésa! o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devíca Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsemogočni večni Bog! ki si dušo in teló čistite devíce matere Marije, naj bi vredno prebivališče tvojega Sina bití zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomína veselimo, po njenih milostivih prošnjah prihodnjega zla in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospód čež svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospód! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospód! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube devíce Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohišstvo u vsej svetosti;

tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi krepostmi, dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnje, in dodeli milostivo vsem vernim kerščnikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vso kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zla. In tvoj blagoslov pridi iz nebés dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd. (petkrat.)

Rožnivec.

1. Veseli del.

Po veri v treh „Češčena si Marija!“ se reče:

1. Kteri nam naj oživi pravo vero.
2. Kteri nam naj dá terdno upanje.
3. Kteri nam naj užge serčno ljubezen.

1. Kterega si devíca spočela.
2. Kterega si devíca o obiskanju Elizabete nosila.
3. Kterega si devíca rodila.
4. Kterega si devíca v tempeljnu darovala.
5. Kterega si devíca v tempeljnu našla.

2. Žalostni del.

Po veri v treh „Češčena si Marija!“ se reče:

1. Kteri nam naj razsveti um.
2. Kteri nam naj okrepi pamet.
3. Kteri nam naj omeči voljo.

1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas bičan (gajžljan) bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesil.
5. Kteri je za nas križan bil.

3. Častiti del.

Po veri v treh „Češčena si Marija!“ se reče:

1. Kteri nam naj vodi naše misli.
2. Kteri nam naj vodi naše besede.
3. Kteri nam naj vodi naše djanje.

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebésa šel.
3. Kteri je s. Duha poslal.
4. Kteri te devíca je v nebésa vzel.
5. Kteri te devíca je v nebésih kronal.

Angelovo češčenje,

kadar zvoní.

1. Angel Gospódov je oznanil Mariji, in je spočela od s. Duha. Češčena si Marija! itd.
2. Glej, dekla Gospódova sem, zgodi se mi po tvoji besedi. Češčena si Marija! itd.
3. In beséda je mesó postala, in je med nami prebivala. Češčena si Marija! itd.

Zvečer se pridene:

V. Gospód! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

Kerščanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu vdajánju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta kerščanska katolška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto, katolško vero pričam, in se spovem Bogu vsemogočnemu, Devíci Mariji njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetníkom, ter se obtožujem, da sem se od svojih mladih dni do zdajne ure dostikrat in velikokrat pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih

grehih, na peterih počutkih mojega telesa; zoper Boga, zoper mojega bližnjega, in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grevajo.

Zato tebe, večnega, milostivega Bogá, pohlevno, prosim, da mi svojo božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti, in po tem revnem življenju večno veselje in zveličanje doseči. Zato poudarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom:

O Gospód Bog! bodi milostiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Poglavitne resnice keršanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se pameti zave, potrebno vediti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo kaznuje.
3. Da so tri Božje osébe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da je druga božja oséba, Bog Sin, človek postal, zato da nas je s svojo smertjo na križu odrešil in večno zveličal.
5. Da je človeška duša neumerjoča.
6. Da je milost Božja k zveličanju potrebna, in da brez milosti Božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Gospódova molitev.

Oče naš, kteri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas hudega. Amen.

Angelovo češčenje.

Češena si, Marija, milosti polna, Gospód je s tebój. Žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojega telésa, Jezus. Sveta Marija, mati božja! prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Apostólska vera.

Verujem v Bogá Očeta vsemogočnega, stvarnika nebés in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega Gospóda našega. Kteri je spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Devíce. Terpel pod Poncjem Pilátom, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebésa, sedi na desníci Bogá Očeta vsemogočnega. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve. — Verujem v svetega Duha; sveto katolško cerkev, občestvo svetníkov; odpuščenje grehov; vstajenje mesá; in večno življenje. Amen.

Lastnosti božje.

1. Bog je večni; je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgoli duh; bitje, ki ima naj bolj popolnoma um in naj boljšo voljo, telésa pa ne.
3. Bog je vseveden; ve vse, sedajno, préteklo in prihodno, ve tudi naše naj skrivnejše misli in želje; toraj mu nič ne moremo prikriti.
4. Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega namena, in izvoli vselej naj pripravnejše pripomočke.
5. Bog je vsemogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsepričujoč; je povsod, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni.
9. Bog je nespremenljiv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imámo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; plačuje vse dobro, in kaznuje vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Daróvi svetega Duha.

1. Dar modrosti.
2. Dar umnosti.
3. Dar sveta.
4. Dar močí.
5. Dar učenosti.
6. Dar pobožnosti,
7. Dar strahú božjega.

Zapovedi božje.

1. Vervaj v enega samega Bogá.
2. Ne imenuj po nemarnem božjega iména.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blagá.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedí.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedníku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje teló.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst,
2. s. birma,
3. s. rešnje teló,
4. s. pokora,
5. s. poslednje olje,
6. s. mašnikovo posvečovanje,
7. s. zakon.

K zakramentu s. pokore gre to petero:

1. Izpraševanje vesti,
2. kes (ali grevenga),
3. terden sklep,
4. spoved,
5. zadostenje.

Kes ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznivega Bogá, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojega Bogá, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! to te prosim po neskončnem zaslužanju tvojega Božjega Sinú, našega Gospóda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! svetega žegna, da se svojih grehov prav in čisto spovem. (Po tem se stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le:) Jaz ubogi grešnik, se spovem Bogú vsemogočnemu, Mariji materi božji, vsem ljubim svetníkom in njim častitljivemu mašniku, božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (tukaj se pove čas zadnje spovedi) velikokrat in obilno grešil v mislih, z besédami in djanjem; posebno se pa obtožujem, da sem itd. (Zdaj začni praviti svoje grehe.)

Spoved se sklene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spominim in ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Bogá, njega samo sveto in preljubeznivo dobroto ž njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vseh priložnost v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Poglavitni grehi:

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenóba.
4. nevošljivost,	

Grehi v s. Duha:

1. Prederžno v božjo milost grešiti.
2. Nad božjo milostjo obupati.
3. Spoznani kerščanski resníci se ustavljati.
4. Svojemu bližnjemu zavolj božje milosti nevošljiv biti.
5. Do lepega opominjanja oterpnjeno serce imeti.
6. V nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi:

1. Samovoljni uboj.
2. Mutasti ali Sodovski greh.
3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirót.
4. Delavcem in najemnikom zaslužek zaderževati ali utergovati

Tuji grehi:

1. V greh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti.
2. Grešiti velevati.	6. K grehu molčati.
3. V drugih greh privoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v greh napeljevati.	8. Greha se vdeležiti.
9. Greh zagovarjati.	

Božje čednosti.

(Vera, upanje, ljubezen, kakor na strani 291.)

Poglavitne djanjske čednosti kerščanstva.

1. Modrost.
2. Zmérnost.
3. Pravičnost.
4. Serčnost (ali močnodušnost).

Poglavitnim grehom nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napúhu nasproti.
2. Dobrotljivost lakomnosti.
3. Čistost nečistosti.
4. Ljubezen nevošljivosti.
5. Zmérnost požrešnosti.
6. Poterpežljivost jezi.
7. Gorečnost lenóbi.

Dolžnosti, ki jih Jezus posebno priporoča.

1. Naj prej božjega kraljestva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusom hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravíce lačni in žejni; ker nasi-
teni bodo.
5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Bogá bodo
gledali.
7. Blagor mirnim; ker otroci božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavolj pravíce preganjanje terpé;
ker njih je nebeško kraljestvo.

Telesne dela usmiljenja.

1. Lačne nasititi.	4. Nage obleči.
2. Žejne napojiti.	5. Bolnike obiskati.
3. Popotnike sprejemati.	6. Jetnike rešiti.
7. Merličé pokopavati.	

Duhovne dela úsmiljenja.

1. Grešnike svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivíco voljno terpeti.
6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mertve Bogá prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno ubožtvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavárjem.

Poslednje rečí človekove.

1. Smert, 2. sodba, 3. pekel, 4. nebésa.
-

Glavno kazalo,

kaj imajo nedéljski in prazniški evan-
gelji v sebi.

stran.

1. Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi.
Evangeli v sveti božični praznik pri véliki naši 8
2. Oznanilo rojstva Jezusovega.
Evangeli v dan pričakovanja poroda devíce
matere Marije 199
3. Marija obišče svojo teto Elizabeto.
Evangeli v dan obiskanja s. Marije devíce 239
4. Rojstvo Janeza kerstníka.
Evangeli v dan rojstva s. Janeza kerstníka 235
5. Jožefu angel reče, naj Marijo za ženo vzame.
Evangeli za predbožični dan 5
6. Jezus je v Betlehemu rojen, in pastirjem ozna-
njen.
Evangeli za sveti božični praznik pri maši o pol-
noči 6
7. Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovine Davidove.
Evangeli v god spočetja devíce matere Marije 196
8. Pastirji pri jaslíh.
Evangeli za sveti božični praznik, pri zorni maši 8
9. Obrezovanje Jezusovo.
Evangeli v novega leta dan 16
10. Jezus je štirideseti dan po svojem rojstvu v tem-
pelj prinesen in Bogú darovan.
Evangeli v god darovanja Jezusa Kristusa 208

11. Prihod modrih, ki Jezusa obiščejo.
Evangelii v praznik častitega razglašanja Gospódovega 17
12. Beg Jezusov v Egipt, in morjenje otrok.
Evangelii v dan nedolžnih otročičev 12
13. Jezus je v Nazaret nazaj prinesen, in tukaj izrejen.
Evangelii v nedéljo pred razglašenjem Gospódovim 16
14. Jezus, 12 let star fantič, gre s svojimi stariši na véliki praznik v Jeruzalem.
Evangelii prvo nedéljo po razglašenju Gospódovem 19
15. Janez pridiguje v puščavi in kerščuje.
Evangelii četrto nedéljo v adventu 4
16. Janeza vprašajo, kdo je, in zakaj kerščuje; on daje príčevanje od Jezusa.
Evangelii tretjo nedéljo v adventu 3
17. Jezus 40 dni v puščavi prebiva, in je potem skušan.
Evangelii prvo nedéljo v postu 37
18. Jezus je s svojimi učenci na ženitnini (v Kani Galilejski), in stori prvi čudež.
Evangelii drugo nedéljo po razglašenju Gospódovem 20
19. Pogovor Jezusov z Nikodemom.
Evangelii v dan najdenja svetega križa 226
20. Na dalje pogovor z Nikodemom od vere.
Evangelii binkoštni pondeljek 156
21. Janeza kerstníka Herod v ječo dene.
Evangelii v dan glavoséka s. Janeza kerstníka . 250
22. Jezus ozdravi sina kraljičevega (sina kraljevega služabnika).
Evangelii 20. nedéljo po binkoštih 183

23. Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakopa in Janeza za svoje učence.
Evangelij v dan s. Andreja apóstola 191
24. Jezus stori, da njegovi učenci prav veliko množico rib vjajemo.
Evangelij 4. nedéljo po binkoštih 163
25. Jezus ukrotí vihar na jezeru.
Evangelij 4. nedéljo po razglašenju Gospódovem 23
26. Jezus ozdravi mertvoudnega.
Evangelij 18. nedéljo po binkoštih 180
27. Jezus izvoli Matevža za svojega učenca, in jé z grešniki.
Evangelij v dan s. Matevža apóstola 256
28. Jezus oživí Jajrovo hčer, in ozdravi kervotóčno ženo.
Evangelij 23. nedéljo po binkoštih 186
29. Jezus učí vstajenje telés.
Evangelij v dan spomína vseh vernih mertvih . 287
30. Jezus si izvoli iz svojih učencev dvanajst apóstolov.
Evangelij v dan s. Jerneja apóstloa 249
31. Jezus ozdravi veliko bolnikov, in svoje učence srečne imenuje.
Evangelij v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučeníkov 204
32. Nauk Jezusov od 8 blagrov.
Evangelij v god vseh svetníkov 261
33. Jezus imá do svojih apóstolov govor od spolanovanja božjih zapoved.
Evangelij v dan s. Gregorja papeža 217
34. Jezus opominja svoje apóstole, naj ne bodo kakor farizeji, le na videz pravični, in jih podučí v 5 božjih zapevedih.
Evangelij 5. nedéljo po binkoštih 165

35. Jezus napeljuje svoje apóstole k usmiljenju, in jih podučuje u vedénju proti grešnikom.
Evangelij prvo nedéljo po binkoštih 159
36. Jezus podučuje svoje apóstole zastran posta.
Evangelij pepelnično sredo 32
37. Jezus uči božjo previdnost.
Evangelij 14. nedéljo po binkoštih 175
38. Jezus opominja svojo učence, naj se varujejo lažnjivih prerokov (farizejev).
Evangelij 7. nedéljo po binkoštih 167
39. Jezus ozdravi gobovega človeka, in stotnikovega hlapca v Kafarnavmu.
Evangelij 3. nedéljo po razglašenju Gospódovem 21
40. Jezus obudí mertvega mladenčá v Najmu.
Evangelij v četrtek po 4. nedélji v postu 83
41. Jezus skaže Janezovim učencem, da je obljubljeni odrešeník.
Evangelij 2. nedéljo v adventu 2
42. Jezus se skaže usmiljenega do skesane grešnice.
Evangelij v četrtek po tihi nedélji 96
43. Jezus se zagovarja zoper obdolženje, da z Belcebubom hudíče izganja.
Evangelij 3. nedéljo v postu 60
44. Jezus uči, kako naj njegov uk sprejemamo.
Evangelij v dan s. Martina škofa 264
45. Jezus imenuje srečne tiste, kateri njegov nauk spolnujejo.
Evangelij v dan s. devíce Marije Karmelske . 241
46. Jezus govori od mnogih del ali od mnovega sadú njegovih naukov v priliki od semena in sejavca.
Evangelij drugo predpepelnično nedéljo 28

47. Jezus uči v priliki od dobrega semena, ki ga je človek v svojo njivo vsejal, da bodo dobri in hudobni ljudje do konca sveta vkupej ostali.
Evangeli 5. nedéljo po razglašenju Gospódovem 23
48. Jezus govori v prilikah od ženofovega zerna in od kvasú, od razširjanja in dobrega sadú njegovih nauk.
Evangeli 6. nedéljo po razglašenju Gospódovem 25
49. Jezus govori od velike vrednosti svojih nauk, in od mnogih ljudi, kateri te nauke verujejo, v prilikah od skritega zaklada, od dragega bisera, in od mreže v morje veržene.
Evangeli v dan s. Lucije devíce mučenice 198
50. Janez kerstnik je po zapovedi Herodovi ob glavo djan.
Evangeli v dan glavoséka s. Janeza kerstnika 250
51. Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencev, ko jih je pridigovat poslal.
Evangeli v dan s. Valentina mučenika 213
52. Na dalje tisti govor Jezusov.
Evangeli v dan ss. Janeza in Pavla mučenikov 237
53. Jezus nasiti s 5 kruhi in 2 ribama okoli 5000 ljudi.
Evangeli 4. nedéljo v postu 75
54. Jezus ozdravi gluhega in mutastega človeka.
Evangeli 11. nedéljo po binkoštih 171
55. Jezus nasiti s 7 kruhi in nekoliko ribami okoli 4000 ljudi.
Evangeli 6. nedéljo po binkoštih 166
56. Peter spozná Jezusa za Sinú Božjega.
Evangeli v dan stola s. Petra v Rimu 202
57. Jezus je pred svojimi učenci preobražen.
Evangeli v soboto po 1. nedélji v postu 47

58. Jezus uči svoje učence, naj bodo otrokom enaki, in naj sami sebe zatajuje.
Evangelij v god vseh angelov varhov 251
59. Jezus uči v priliki od kralja, kateri je s svojimi hlapci račun delal, vedênje do sovražnikov.
Evangelij 21. nedéljo po binkoštih 184
60. Jezus ozdravi 10 gobovih mož.
Evangelij 13. nedéljo po binkoštih 174
61. Jezus se zagovarja proti svojim sovražnikom, in uči, da je Božji Sin.
Evangelij 5. postno ali tiho nedéljo 89
62. Jezus uči v priliki od pastirja in ovčjega hleva, da je on od Bogá poslan učenik.
Evangelij binkoštni torek 157
63. Jezus uči v priliki od dobrega pastirja, da je on dober učenik.
Evangelij 2. nedéljo po veliki noči 147
64. Jezus pošlje 72 učencev po svetu učiti, in jim govori.
Evangelij v dan s. Marka evangelista 223
65. Jezus se veseli zavoljo razširjanja svojih nauk, in jih hvali.
Evangelij v dan s. Matija apostóla 215
66. Jezus uči v pripovedi od usmiljenega Samaritana, kdo je naš bližnji.
Evangelij 12. nedéljo po binkoštih 173
67. Jezus uči v hiši Marije in Marte.
Evangelij v god v nebo-vzetja Marije devíce 247
68. Jezus uči, da moramo v Bogá zaupati.
Evangelij za križev teden 151
69. Jezus svari Farizeje zavoljo njih vedênja.
Evangelij v sredo po 3. nedélji v postu 65

70. Jezus prerokuje Judom njih razkropitev.
Evangeli v praznik s. Štáfana prvega mučē-
nika 10
71. Jezus opominja svoje učence, da naj se ne
in naj mu bodo vdani.
Evangeli v dan s. Osvalda spoznavavca 246
72. Jezus opominja svoje učence, naj bodo zmirej
čuječi.
Evangeli v dan s. Silvestra papeža 15
73. Jezus ozdravi vodeničnega človeka, in uči po-
nižnost.
Evangeli 16. nedéljo po binkoštih 178
74. Jezus uči v priliki od velíké večerje, da bodo
njegovi nauki nevernikom oznanovani.
Evangeli 2. nedéljo po binkoštih 161
75. Jezus govori od lastnost, ktere morajo njegovi
učenci imeti.
Evangeli v dan s. Blaža mučeníka škofa 210
76. Jezus uči v prilikah od zgubljene ovce in od
zgubljenega denarja, zakaj je na zemljo prišel.
Evangeli 3. nedéljo po binkoštih 162
77. Jezus uči v priliki od krivičnega hišnika, kako
se moramo časnih rečí poslužiti.
Evangeli 8. nedéljo po binkoštih 168
78. Jezus uči v pripovesti od Farizeja in mitničarja
v tempeljnu, da moramo ponižno in skesani
moliti.
Evangeli 10. nedéljo po binkoštih 170
79. Jezus pové svojim učencem, kakošno plačilo
bodo zató imeli, ker so za njim hodili.
Evangeli v dan spreobrnjenja s. Pavla apó-
stola 207

80. Jezus pové v priliki od delavcev v vinogradu, da bodo prvi oznanovavci njegovih nauk, ravno tako plačilo imeli, kakor njih nastopniki. Evangelii 1. predpepelnično nedéljo 26
81. Jezus oznani svojim učenceem svoje terpljenje, in slepemu človeku pregled dodeli. Evangelii 3. predpepelnično nedéljo 30
82. Jezus pové, da Cebedejeva sinova ne moreta nobenega predstva pred drugimi apóstoli imeti. Evangelii v dan s. Jakoba apostóla 243
83. Jezus gre v hišo k Caheju, in je uzrok njegovega spreobrnjenja. Evangelii v god obletnice posvečevanja vseh cerkev 285
84. Jezus učí v priliki od talentov, da moramo darove in močí od Bogá prejete k dobremu obrniti. Evangelii v dan s. Nikolaja spoznavavca škofa . 194
85. Jezus jezdi s častjo v Jeruzalem. Evangelii v cvetno nedéljo 101
86. Jezus joka čez Jeruzalem, ter kupce in prodajavce iz tempeljna izžene. Evangelii 9. nedéljo po binkoštih 169
87. Jezus govori v priliki od pšeničniga zerna, da bo s svojo smertjo poveličan. Evangelii v dan s. Lovranca mučenika 246
88. Jezus učí v priliki od ženitnine, da bodo njegovi nauki tudi nevernikom oznanjeni. Evangelii 19. nedéljo po binkoštih 181
89. Jezus govori ljudem sam od sebe, in jih opominja, da naj njegove nauke poslušajo. Evangelii v dan povišanja svetega križa 254
90. Jezus učí, da je dolžnost cesarju davke dajati. Evangelii 22. nedéljo po binkoštih 185

91. Jezus uči, ktere so naj imenitniše zapovedi, in
skaže, da je pravi Bog.
Evangelii 17. nedéljjo po binkoštih 179
92. Jezus pové, kaj se bo pred razdjanjem Jeru-
zalema godilo.
Evangelii v dan ss. Vincenca in Anastázija mu-
čenikov 205
93. Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo pred
razdjanjem Jeruzalema, in kaj po razkropitvi
Judov godilo.
Evangelii poslednjo nedéljjo po binkoštih . . . 188
94. Jezus končá svoj govor od razdjanja mesta
Jeruzalemskega, in od razkropitve Judov.
Evangelii 1. nedeljo v adventu 1
95. Jezus uči v priliki od 10 devíc, da moramo za
njegov drugi prihod zmirej pripravljeni biti.
Evangelii v dan s. Barbare devíce mučenice . 193
96. Jezus še nadalje uči, da moramo za njegov
prihod pripravljeni biti, v priliki od človeka, ki
je šel na tuje, od hišnega gospodarja, in od
modrih hlapcev.
Evangelii v dan s. Leopolda spoznavavca . . . 265
in v dan s. Gotharda spoznavavca škofa . . . 229
97. Jezus svojim učencem nogé umiva, in jih pod-
učí, kako se morajo eden proti drugemu ob-
našati.
Evangelii véliki čertek 131
98. Jezus ima govor do svojih učencev, v katerem
se od njih posloví.
Evangelii v dan ss. Filipa in Jakopa apóstolov . 225
99. Jezus obljubi svojim učencem s. Duhá poslati,
in jih tolaži.
Evangelii v god binkoštné nedélje 154

100. Jezus opominja svoje učence, naj njegovim naukom zvesti ostanejo.
Evangeli v dan s. Jurja mučenika 222
101. Jezus še nadalje svoje učence opominja, naj njegovim naukom zvesti ostanejo.
Evangeli v dan s. Florjana in tovaršev mučnikov 228
102. Jezus opominja svoje učence, naj se med seboj ljubijo, in pové, zakáj jih bodo Judje preganjali.
Evangeli v dan ss. Simona in Judata apóstolov 260
103. Jezus obljubi svojim učencem svetega Duha, in pové, da bodo morali zavolj njega veliko terpeti.
Evangeli 6. nedéljo po veliki noči 154
104. Jezus tolaži svoje učence, in jih zagotovi, da jim bo svetega Duha poslal.
Evangeli 4. nedéljo po veliki noči 149
105. Jezus pové svojim učencem, da bo le še malo časa prih njih, in jih še nadalje tolaži.
Evangeli 3. nedéljo po veliki noči 148
106. Jezus opominja svoje učence k molitvi, in jih še enkrat zagotovi, da je Sin Božji.
Evangeli 5. nedéljo po veliki noči 150
107. Jezus moli na vertu, je vjet, k smerti obsojen, umorjen in pokopán.
Terpljenje Jezusa Kristusa, cvetno nedeljo . 103
" " " véliki torek . . 114
" " " véliki sredo . . 121
" " " véliki petek . . 133
108. Angel oznani ženam, ktere so k grobu prišle, da je Jezus od mertvih vstal.
Evangeli velikonočno nedéljo 141.

109. Jezus se prikaže dvema učencema, ki sta šla v Emavs, in se jima da spoznati.
Evangelij velikonočni ponedeljek 142
110. Jezus se prikaže svojim apóstolom v Jeruzalemu, in se da očitno spoznati.
Evangelij velikonočni torek 144
111. Jezus se zopet svojim apóstolom prikaže, jim dodeli moč grehe odpustčati, in prepriča Tomaža, da je res od mrtvih vstal.
Evangelij 1. nedéljo po veliki noči 145
112. Jezus se prikaže svojim učencem, ter jim zapové učiti in kerščevati.
Evangelij v praznik presvete Trojíce 158
113. Jezus zapové svojim učencem učiti in kerščevati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudeže delati, in gre vpricho njih v nebó.
Evangelij v god Kristusovega vnebohoda . . . 152
-

I. Kazalo,

na vse dni celega leta.

	stran.
Pervo nedéljo v adventu	1
Drugo " "	2
Tretjo " "	3
Četerto " "	4
Predbožični dan "	5
Sveti božični praznik. Pri maši o polnočf	6
" " " Pri zorni maši	8
" " " Pri véliki maši	—
V nedéljo pred novim letom	13
V novega leta dan, ali v praznik obrezovanja Je- zusa Kristusa Gospóda našega	16
V nedéljo pred razglašenjem Gospódovem	—
V praznik častitega razglašenja Gospódovega ali v s. kraljev god	17
Pervo nedéljo po razglašenju Gospódovem	19
Drugo " " " "	20
Tretjo " " " "	21
Četerto " " " "	23
Peto " " " "	—
Šesto " " " "	25
Pervo predpepelnično nedéljo	26
Drugo " " "	28
Tretjo " " "	30

Pepelnično sredo	32
V četrtek po pepelnici	33
V petek " "	34
V soboto " "	36
Pepelnično ali prvo nedéljo v postu	37
V pondéljek po 1. nedélji v postu	39
V torek " " "	41
V sredo " " "	42
V četrtek " " "	43
V petek " " "	45
V soboto " " "	47
V drugo ali kvaterno nedéljo v postu	48
V pondéljek po 2. nedélji v postu	49
V torek " " "	50
V sredo " " "	51
V četrtek " " "	53
V petek " " "	55
V soboto " " "	57
Tretjo nedéljo v postu	60
V pondéljek po 3. nedélji v postu	62
V torek " " "	64
V sredo " " "	65
V četrtek " " "	67
V petek po 3. nedélji v postu	68
V soboto " " "	71
Četerto nedéljo v postu	75
V pondéljek po 4. nedélji v postu	76
V torek " " "	78
V sredo " " "	80
V četrtek " " "	83
V petek " " "	85
V soboto " " "	88
Peto postno ali tiho nedéljo	89

V ponděljek po 5. tihi nedélji v postu	91
V torek " " " "	92
V sredo " " " "	94
V čertek " " " "	96
V petek " " " "	98
V soboto " " " "	99
Šesto postno ali cvetno nedéljo	101
Vélíki ponděljek	112
Vélíki torek	114
Vélíko sredo	121
Vélíki čertek	131
Vélíki petek	133
Vélíko soboto	140
Velikonočno nedéljo	141
Velikonočni ponděljek	142
Velikonočni torek	144
Pervo nedéljo po veliki noči, ali belo nedéljo	145
Drugo nedéljo po veliki noči	147
Tretjo " " " "	148
Četerto " " " "	149
Peto " " " "	150
Križev teden " " " "	151
V god Kristusovega vnebohoda	152
Šesto nedéljo po veliki noči	154
Binkoštno nedéljo	—
Binkoštni ponděljek	156
Binkoštni torek	157
V praznik svete Trojice	158
Pervo nedéljo po binkoštih	159
V praznik svetega rešnjega telésa	160
Drugo nedéljo po binkoštih	161
Tretjo " " " "	162
Četerto " " " "	163
Peto " " " "	165
Šesto " " " "	166

Sedmo nedéljo po binkoštih	167
Osmo " " "	168
Deveto " " "	169
Deseto " " "	170
Enajsto " " "	171
Dvanajsto " " "	173
Trinajsto " " "	174
Štirinajsto " " "	175
Petnansto " " "	177
Šestnajsto " " "	178
Sedemnajsto " " "	179
Osemnajsto " " "	180
Devetnajsto " " "	181
Dvajsteo " " "	183
Eno in dvajseto " " "	184
Dve in dvajseto " " "	185
Tri in dvajseto " " "	186
Poslednjo " " "	188

II. Na praznike.

	stran.
30. listopada V dan s. Andreja apóstola	191
3. grudna. V dan s. Franciška Ksaverja	192
4. " " s. Barbare devíce in mučenice	193
6. " " s. Nikolaja } (Miklavža) } spoznavavca škofa	194
8. " " V god spočetja devíce matere Marije	196
13. " " V dan s. Lucije devíce mučenice	198
18. " " pričakovanja poroda devíce matere Marije	199
21. " " s. Tomaža apóstola	200
26. " " V praznik s. Štefana pervega mučenika	10
27. " " V dan s. Janeza apóstola in evangelista	11
28. " " nedolžnih otročičev	12
31. " " s. Silvestra papeža	15
Drugo ned. po razgl. Gosp. V praznik presv. iména Jezusovega	201
17. prosenca. V dan s. Antona puščavnika	202
18. " " stola s. Petra v Rimu	—
20. " " ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov	204
21. " " s. Neže devíce mučenice	205
22. " " ss. Vincenca in Anastázija mučenikov	—
23. " " zaročenja devíce Marije	206
25. " " spreobrnjenja s. Pavla apóstola	207
2. svečana. V god darovanja J. Kristusa in očišćevanja devíce matere Marije, ali v svečnico	208

3. svečana. V dan	s. Blaža mučenika škofa . . .	210
5. " "	s. Agate devíce mučenice . . .	211
6. " "	s. Doroteje devíce mučenice . . .	—
9. " "	Apolónije devíce mučenice . . .	212
14. " "	s. Valentina mučenika . . .	213
22. " "	stola s. Petra v Antiohiji . . .	214
23. " "	s. Margarete Kortonske . . .	—
24. ali 25. " "	s. Matija apóstola	215
11. sušca. V dan	s. Frančiške Rimske vdove . . .	216
12. " "	s. Gregorja papeža, cerk. učenika	217
17. " "	s. Jederti devíce	218
19. " "	s. Jožefa ženina devíce matere Marije	219
21. " "	s. Benedikta opáta	—
24. " "	s. Gabriela vélikega angela . . .	220
25. " "	V god včlovečenja Sinú Božjega in ozn. dev. m. Mariji	221

V petek po tihi nedélji. Za dan VII žalost dev. mat.

	Marije	—
27. " "	s. Ruperta spoznavavca škofa . . .	222
24. malega travna. V dan	s. Jurja mučenika	—
25. " "	s. Marka evangelista	223
30. " "	s. Katerine Sienske devíce	225
1. velicega " "	ss. Filipa in Jakopa apó- stolov	—
3. " "	najdenja svetega križa	226
4. " "	s. Florjana in tovaršev mučenikov	228
5. " "	s. Gotharda spoznavavca škofa	229
16. " "	s. Janeza Nepom. muče- níka	230
17. " "	s. Jošta (Jodoka) spozna- vavca	—

25.	velicega travna. V dan	s. Verbana mučenika pa- peža	231
31.	" " "	ss. Kancijana in tovaršev mučen.	—
2.	rožnega cveta. V dan	ss. Marcelína, Petra in Erazma mučenikov . . .	232
9.	" " "	ss. Primoža in Felicijana mučenikov	—
10.	" " "	s. Margarete kraljice . . .	—
13.	" " "	s. Antona Padovanskega . . .	233
15.	" " "	ss. Vida in tovaršev mu- čenikov	—
21.	" " "	s. Alojzija spoznavavca . . .	234
22.	" " "	ss. Ahácija in tovaršev mučenikov	235
24.	" " "	rojstva s. Janeza kerstnika . . .	—
26.	" " "	ss. Janeza in Pavla mučen. . .	237
29.	" " "	V god apóstolov Petra in Pavla . . .	—
2.	malega serpana. V dan	obiskanja s. Marije devíce . . .	—
4.	" " "	s. Urha (Ulrika) spozna- vavca škofa	240
12.	" " "	ss. Mohorja (Hermagora) škofa in Fortunata dja- kona, m., kranjske dežele priporočnikov	—
13.	" " "	s. Margarete devíce mu- čenice	—
16.	" " "	s. devíce Marije Karmelske . . .	241
17.	" " "	s. Aleša spoznavavca	—
20.	" " "	s. Elija preroka	242
22.	" " "	s. Marije Magdalene	243
25.	" " "	s. Jakopa apóstola	—
—	" " "	s. Krištofa mučenika	244
26.	" " "	s. Ane, matere Marije de- více	—

	2. velicega serpana. V dan s. Štefana papeža mučen.	245
5.	" " " s. Marije Snežnice . . .	—
—	" " " s. Osvalda spoznavavca .	246
6.	" " " ss. Ksista in tovaršev mučeničnikov	—
10.	" " " s. Lovranca mučenika .	—
15.	" " " Vel. gosp., ali v god v nebovzetja Marije d. . . .	247
16.	" " " s. Roka spoznavavca . .	248
24.	" " " s. Jerneja apóstola . .	249
28.	" " " s. Avguština škofa in učeníka	250
29.	" " " glavoséka s. Janeza kerstníka	—
Pervo nedéljo kimovca. V god vseh angelov varhov .		251
1.	kimovca. V god s. Tilna (Egidija) opáta . . .	253
4.	" " s. Rozalije devíce	—
8.	" " Male gospojnice ali v god rojstva Marije d.	—
Pervo nedéljo po mali gospodnici. V praznik s. iména Marijinega		—
14.	kimovca. V dan povišanja s. križa	254
17.	" " s. Lamberta škofa mučenika .	—
21.	" " s. Matevža apóstola in evangelista	256
27.	" " ss. Kozma in Damijana mučeničnikov	—
29.	" " s. Mihaéla vélikega angela . .	—
Pervo nedéljo vinotoka. V praznik Marije devíce s. rožn. kranca		257
4.	vinotoka. V dan s. Franciška Serafskega . . .	258
12.	" " s. Maksimilijana škofa mučenika	—

15.	vinotoka.	V dan	s. Terezije devíce	258
16.	„	„	s. Gala opáta	259
18.	„	„	s. Lukeža evangelista	—
21.	„	„	s. Uršule in tovaršic, devíc in mučeníc	260
28.	„	„	ss. Simona in Judata apó- stolov	—
1.	listopada.	V god	vseh svetníkov	261
2.	„	V dan	s. Justa mučeníka	263
4.	„	„	s. Karola Borom. škofa	—
6.	„	„	s. Lenarta (Leonarda) opáta	264
11.	„	„	s. Martina škofa	—
13.	„	„	s. Briksija spoznavavca škofa	—
15.	„	„	s. Leopolda spoznavavca	265
19.	„	„	s. Elizabete kraljice vdove	266
21.	„	„	darovanja Marije devíce	—
22.	„	„	s. Cecilije devíce mučeníce	—
23.	„	„	s. Klemena mučeníka	267
25.	„	„	s. Katarine devíce mučeníce	—

III. Občina svetnikov.

	stran.
V predgod kakega apóstola	268
V dan kakega mučenika škofa	269
„ kakega mučenika ne škofa	270
„ kakega mučenika o velikonočnem času	272
„ več mučenikov o velikonočnem času	273
„ več mučenikov zunej velikonočnega časa	274
„ kakega spoznavavca škofa	278
„ „ cerkvenega učenika	280
„ „ spoznavavca ne škofa	281
„ „ opáta	282
„ kake devíce mučenice	—
„ „ devíce ne mučenice	283
„ „ mučenice ne devíce	—
„ „ svetnice ne devíce ne mučenice	284
V god obletnice posvečevanja vseh cerkev	285
V dan kakošne zahvale	286

Pri sv. mašah po mertvih.

V dan spomína vseh vernih mertvih	287
„ smerti ali pokópa merličevega	288
„ obletnice po mertvih	289

IV. Molitve pri očitni službi božji s poglavitnimi resnicami kerščanskega nauka.

	stran.
Božje čednosti: vera, upanje, ljubezen	291—293
Litanije vseh svetnikov	294
Molitve po litanijah v dan s. Marka in križev teden	297
Molitve po litanijah pri popoldanji službi božji ob nedéljah in praznikih, kateri niso matere božje	301
Molitve o posebnih potrebah	304
Lavretanske litanije o praznikih matere božje	312
Molitve po Lavretanskih litanijah	314
Rožnivenec	319
Angelovo češčenje, kadar zvoní	321
Kerščanska očitna spoved	—
Poglavitne resnice kerščanskega nauka	322

